

طعم، کشت و صنعت

ISSN: 1735-0867
www.iranmagazine.com

۲۵۲

خرداد ۱۴۰۰
بیست و سومین سال
۳۰۰۰۰ تومان

منوی باز همکاری بخش کشاورزی
ایران و روسیه

HAMRAH Group گروه همراه

اتحادیه اروپا و کانادا

مشاور و راهنمای شما

در مشارکت و ثبت شرکت (کشاورزی و ماشین آلات) در اتحادیه اروپا و کانادا

مترجم، برنامه ریز و همراه شما در سفرهای نمایشگاه های کشاورزی

و تورهای تخصصی و تجاری در تمامی اروپا و کانادا

مشاور و همراه با شما برای کسب و کار، تحصیل و اطلاع رسانی

www.hamrahgr.webs.com hamrah.europe@gmail.com

Tel: +1 (264)513-7613

«همراه»

در کنار شما برای حضور
در مذاکرات B2B

مش هاسن
غذای ایرانی

MASH
HASSAN

TRY OUR DELICIOUS FOOD

ارسال به کل نقاط تهران

فوت پارتی

مارو از اینستا گرام دنبال کنید

کیفیت رافدای
قیمت نکنید

تمامی غذاها همراه با
ته چین سرو میگردد

کته کباب مش حسن

چلو ماهیچه گوسفندی

ما اولین نیستیم ولی در کنار شما بهترینیم

📞 88 37 65 38 - 9 @mash_hassannn

مدیریت 0912 775 35 52

شهرک غرب ، چهارراه سعادت آباد ، رو بروی پاساژ رویال ، جنب آتش نشانی

شرکت ملی شیمی کشاورز
Melli Agrochemical Co.

دیمتوات ۴۰٪ DIMETHOATE

حشره کش سیستمیک تماسی و گوارشی

آدرس دفتر مرکزی: خیابان پاسداران، نبش نارنجستان دوم، پلاک ۵۰۱
تلفن: ۲۶۱۰۴۵۸۳ - ۲۶۸۳۳۱۵۷ (۰۲۱) دوزنگار: ۳۶۱۰۴۷۳۱ (۰۲۱)
www.mac-ir.com info@mac-ir.com @mellishimi

تولید کننده انواع سموم کشاورزی
دامی، بهداشتی-خانگی و کودهای شیمیایی
و دارنده اولین و بزرگترین کوره پسماندسوز کشور

با زمان در حرکتیم

۲۱ خرداد سالروز تاسیس بانک کشاورزی

مرکز ارتباط سبزه: ۰۲۱-۸۱۳۰۱
آدرس: تهران، ولیعصر، مجتمع و همکاران، های بین المانی
کeshavarzibank
www.bki.ir

KITMAN

همراه سلامت من
Monitor Your Health

تب سنج زیرزبانی
دیجیتال

دستگاه فشارسنج
بازویی دیجیتال

دستگاه
تست قند خون

گوشی پزشکی
تک پایون

قیمت یکسان در سراسر کشور
(با احتساب ۹٪ مالیات بر ارزش افزوده)

۱/۲۹۷/۱۰۰ تومان

KITMAN.IB

گارانتی
۲ سال

فروش آنلاین

www.iranbehdasht.ir

ایران بهداشت
شرکت سهامی عام

تهران، میدان انقلاب غربی، بین میدان وصال
و میدان فلسطین، خیابان فریدان، شماره ۴۵، طبقه اول،
واحد گیت من - تلفن: ۰۲۱ - ۳۳۳۳۷۱۸۱
ایمیل: kitman@iranbehdasht.ir

طراح، مجری و تولید کننده گلخانه

مدرن نسل چهارم

GRa
Greenhouse

با ما در ارتباط باشید

کارخانه: سبزووار، کیلومتر ۱۱ جاده تهران، شهرک

صنعتی، فاز ۲، انتهای صنعت ۱۵

تلفن: ۸-۰۲۵-۴۴۳۳۵۰۲۵ (۰۵۱)

09155724060

09120612427

www.greenhouse.gsa.ir

[gsa.greenhouse](https://www.instagram.com/gsa.greenhouse)

یک نام و هزار لبخند

۳۰ سال کیفیت، هدیه ما به شما

شرکت صنایع غذایی سحر

تلفن: ۰۲۱-۲۲۳۳۳۳۳۳ - تهران، پورنگار، ۰۲۱-۲۲۳۳۳۳۳۳

تلفن: ۰۸۱-۲۲۳۳۳۳۳۳ - تهران، پورنگار، ۰۸۱-۲۲۳۳۳۳۳۳

WWW.SAHARFOOD.COM @saharfood.co

سیاستگذاری

- ◀ سرمقاله: وزیری که تفاهمی نیابتد / ۸
- ◀ سخن ماه: «محیطی» که «زیست» کردن در آن نشاید / ۹
- ◀ نان به قیمت جان / ۱۰
- ◀ آینده‌های نه‌چندان روشن / ۱۲
- ◀ دامن زدن به بحران کشاورزی / ۱۳
- ◀ بیمه برای همه روستائیان و عشایر / ۱۶
- ◀ منوی باز همکاری‌های ایران و روسیه در بخش کشاورزی / ۱۸
- ◀ «سی‌مرغ» پراکنده تعاونی‌های کشاورزی / ۲۰
- ◀ مهندس اسکندری و همه وزرای کشاورزی / ۲۲

۲۵۲

مادهنامه کشاورزی، تخصصی

کاربردی و تحلیلی

خرداد ۱۴۰۰

صاحب‌امتیاز و مدیر مسئول:

دکتر سید علی حسینی

رئیس شورای سیاستگذاری:

مهندس مهدی رجوانی زابولی

سرپرست:

مهندس حسین کاظمی

روابط بین‌المللی:

علی کریمانی

مرکز پژوهش‌های بازرگانی:

مهندس کبری لطفی ۹۱۹۳۹۹۲۲۱۹

طراح گرافیک:

محمودرضا طالب‌زاده

خبرنگاران:

مهندس کبری لطفی میثامنندانی

زهرا روستایی‌زاده

مرکز پژوهش‌های بازرگانی و تبلیغات:

پروانه آذاجانی

امیرمهرنگار سمنانی

امیرمحمد عراقی

سرویس عکس ماهنامه:

پرویز نبوی - ملیکا کریمانی

بخش اشتراک:

سمیه لطفی

ناظر چاپ:

احمد خلیلی‌نیک

چاپ:

پاران نسیم تهران، کارگرجنوس

خیابان انقلابزاده، پلاک ۱۴

تولیدات گیاهی

- ◀ ریات علفکش یا علفکش کامپیوتری / ۲۳
- ◀ محصول سالم یا عوامل بیولوژیکی / ۲۴
- ◀ توسعه کشت نشایی گرفتار اهمال‌کاری بخش دولتی / ۲۶
- ◀ آفات گلخانه‌ای و مدیریت آنها / ۲۸
- ◀ برادری‌مان را ثابت کردیم / ۳۰
- ◀ کمباین‌های فرسوده، بلای جان کشاورزی / ۳۲
- ◀ راهبردهای تغذیه کشت هیدروپونیک گوجه‌فرنگی / ۳۶
- ◀ قریادهای یک کارآفرین / ۴۲

صنایع دام، طیور و آبزیان

- تیر یا تیره جان / ۴۵
- مصوبه خاتمه‌خواب‌کن هیات دولت / ۴۶
- جنگونک بازی دولت یا مرغداران / ۴۸
- پیچیدگی‌های اجرای «استاندارد اجباری» مسل / ۵۰
- چگونگی انتخاب توله‌سگ مناسب / ۵۴
- زنبورداران، توجه جدی / ۵۶

صنایع غذایی

- آماده برای غذاهای نیمه‌آماده / ۵۷
- جدایی باخداران از کمیوت‌سازان / ۵۸
- مراقب روض‌های زیتون تقلبی باشیم / ۵۹

بخش آگهی‌ها:
 +۲۱- ۸۸۸۳۳۹۹۴
 فکس: +۲۱- ۸۸۸۳۳۳۶۱
 Ldamkesh@gmail.com
 بخش اشتراک ماهنامه:
 +۲۱- ۸۸۸۳۳۹۹۳
 meshtrak@gmail.com

مطالب مجله در سایت قابل مشاهده است
 iranagrimagazine.com
 info@iranagrimagazine.com

نشانی ماهنامه:
 تهران، خیابان منتجع شمالی
 خیابان کوثر، شماره ۵۴
 گدیسپتی:
 ۱۵۷۵۷۳۶۷۱
 تهران، صندوق پستی:
 ۱۴۱۵۵ - ۵۴۶۷

ابراهیم گل باغ

وزیری که تکرار مکررات نباشد وزیری که شفاهی نباشد

من خواب دیده‌ام

که کسی می‌آید

کسی دیگر

کسی بهتر

کسی که نان را قسمت می‌کند

و بی‌توجه به حزب، باند و جناح، کارشناسی را از ستاد به همه سطوح رسوخ می‌دهد و اوضاع را سامان می‌بخشد.

دو دوره ۴ ساله ریاست‌جمهوری این نفس را دارد که طرف در دوره اول به امید پرش به سکوی دوم در خوف و رجا است و در دوره دوم چون هر آنچه باشد پایان کار است و بعد از آن کسی پاسخگو نیست، تعهد و پاسخگویی کمرنگ می‌شود. اما چنانچه دوره ریاست‌جمهوری ۸ یا ۶ ساله بود، رئیس دولت از ابتدا برنامه کامل و صفر تا ۱۰۰ را همراه با زمان‌بندی اجرا و پاسخگویی ارائه می‌داد.

این انتخابات هم می‌گذرد و رئیس‌جمهور ۴ ساله دولت سیزدهم از بین بیش از ۲۰ پوخته و پرونده و ۲۰ نام پیشنهادی مدیریتی، کارشناسی حزبی، توصیه‌ای، مدیریتی، پس از رایزنی و دریافت استعلام‌های لازم سرانجام کسی را به عنوان وزیر کشاورزی به مجلس معرفی می‌کند. آنچه مشخص و مسلم است در بین نامداران سابق، دکتر کلانتری و مهندس حجتی به هزار و یک دلیل و حتی اگر به آنها رجوع هم بشود دیگر چنین جبه‌ای نخواهند پوشید.

مهندس محمدرضا اسکندری وزیر اسبق هم تاکید کرده وزیر کشاورزی نخواهد شد مگر این‌که از بالا از وی بخواهند. وزرای قبل‌تر وزارتخانه هم که تکلیفشان معلوم است، انگار نه خانی آمده و نه خانی رفته!

در ادامه نام رئیس کمیسیون کشاورزی مجلس، دکتر ساداتی‌نژاد نیز در افواه مطرح است.

در این بین می‌ماند عده‌ای معاون وزیر، مدیرکل، رئیس سازمان فعلی، اسبق و سابق و برخی نمایندگان ادوار فعلی مجلس و البته افرادی که هر یک به نوعی در لایه‌های پوخته‌ها عکس، رزومه و تحصیلات را جا داده مسئولیت سنگینی که امنیت غذایی در گرد آن است را عهده‌دار شوند.

در ارتباط با مجلسیون، براساس توصیه اخیر رهبری مبتنی بر این که جایگاه مجلس مهم‌تر است و نباید از آن برای رسیدن به پست‌های اجرایی مثل وزارت بهره‌گرفت صحبت تمام شده است.

با این همه آنچه بر کشاورزان و کشاورزی کشور مبرهن است این‌که در ۲۸ مرداد امسال باید شخصیتی سکندار کشاورزی شود که علاوه بر اقتدار و قدرت چانه‌زنی در دولت و مجلس و مطالبه‌گری حقوق بهره‌برداران، مدیریت نیز بداند (قراقرز از کشاورزی دانستن) و بهبود شرایط اقتصادی، معیشتی، بهره‌برداران کشاورزی و روستاییان و رقاء آنان را در اولویت قرار دهد. زیرا دیگر زمانی برای آزمون و خطا نمانده است.

وزیر باید دیدگاه منابع انسانی داشته باشد، خود را در معرض دید و نقد کارشناسان و مدیران قرار دهد، در عین این که خود کارشناس و از دل مرکز خدمات کشاورزی برخاسته است نگاه عملیاتی و صحرایی و اجرایی داشته باشد.

مدیر(وزیر) ملی کشاورزی و امنیت غذایی، ضرورت دارد در جهت جذب سرمایه‌های مردمی (داخل و خارج) به بخش کشاورزی و ایجاد مشوق‌ها و انگیزه‌ها برای ورود سرمایه‌گذاران و کارآفرینان تلاقش نماید.

بمنظر می‌رسد ضروری است وزارت جهاد کشاورزی به وزارت کشاورزی و امنیت غذایی تغییر نام دهد تا علاوه بر پایش سلامت محصولات، تامین غذای مورد نیاز، مدیریت اقتصادی و علمی پسماندها همراه با کاهش ضایعات، افزایش بهره‌وری و ضریب تبدیل را باعث شود.

آنچه مسلم است بیل، کربندگی و آبیاری ذرقایی و به امید باران نشستن (آن هم کشوری که در صق خشکسالی قرار دارد و باید برای آن چاره‌اندیشی شود)، جاذبه خود را به کشاورزی هوشمند، کسب و کارهای نوین، کشاورزی قراردادی، پیش‌بینی مسائل قبل و بعد از تولید، زنجیره ارزش، تامین، لجستیک و ... داده است و این مهم با صورت جلسه و دید و بازدید عملی نمی‌شود.

وزیر آینده می‌تواند قسمت صدهای از فعالیت‌های تحقیقات کشاورزی و بسیاری از امورات متولی‌گری آن را به بخش خصوصی واگذار کند. در زمانه‌ای که آمریکا تحقیقات جنگ‌افزارها و حتی بسیاری از امور ناسا را به بخش خصوصی سپرده است، تحقیقات کارمندی، اضافه‌کاری و ... نتیجه‌ای جز گزارش‌های خوداقتنایی و کتابچه‌ای مناسب و پتیرین نخواهد داشت. چرا که مطالبه‌گر نداریم و از طرفی ده‌ها شرکت دانش‌بنیان زیر نظر معاونت علمی-فناوری ریاست‌جمهوری و مورد قبول سازمان تحقیقات کشاورزی، اگر یک‌پنجم بودجه حدود هزار میلیاردی تحقیقات را در اختیار بگیرند، چند برابر، خروجی قابل استفاده خواهند داشت.

فراموش نکنیم دنیای امروز کشاورزی، دنیای بده پستان و تعامل جهانی است، دنیای داده‌ها، نرم‌افزارها، هوش مصنوعی، دنیای سطح زیرکشت کمتر و محصول بیشتر، دنیای تقویت جریان ورود اطلاعات، دنیای غیردولتی، دنیای احترام به بخش خصوصی، دنیای مزیت نسبی (تولید محصولات منحصر بفرد، گرانی‌تر و سودآورتر و صادرات آن، واردات محصولات ارزان‌تر و...) نه تعصب ورزیدن بر خودکفایی است.

وزیر کشاورزی باید خودساخته باشد و پلکان کشاورزی در مزرعه (مرکز خدمات) تا مدیر و معاون، رئیس اداره، رئیس سازمان، معاون وزیر و ... را با کار و تلاقش و نمره قبولی گذرانده باشد و بپذیرد توسعه از دل، مزرعه امکان‌پذیر است و نباید در قالب یک اتاق، طبقه و ساختمان بگنجد و قانع به ساعت حضور و غیاب، اعضاء گزارش کار و جلسه و صورتجلسه باشد.

درنهایت وزیر باید بداند خام‌فروشی، نبود خطوط تولیدی صادرات محور ارزآور (برای تامین نیاز ۴۰۰ میلیون مردم منطقه)، نداشتن اشتغال پایدار و مولد، سلف‌فروشی، رها شدن تولیدکنندگان در چنبره دام دلانان غیرضروری، حذف عرضه و تقاضا و مستاصل کردن کشاورز با قیمت تضمینی، نبود تا کمبود نهاده‌های با کیفیت، فراگیر نشدن بیمه کارآمد و ... از آفات مهمی است که کشاورزی را از جهش، ریسک‌پذیری و رفتن به سمت نوآوری محروم می‌کند.

وزیر آینده از هم اینک باید برای سال زراعی جدید که ۳ ماه دیگر بدون تکافوی بذر گندم گواهی‌شده و برخی دیگر از بذرها و با کمبود کود فسفاته و پتاسه، گرانی ۱۰ برابری نسبت به ۲ سال قبل و کود اوره روبرو می‌شویم، چاره‌ای بیندیشد تا نان (حداقل قوت مردم) به سرنوشت مرغ و گوشت دچار نگردد. □

انسان یا نابود کردن محیط‌زیست پس از انقلاب‌های صنعتی در دو قرن گذشته، گام در راه نابودی خود گذاشته و با تمام تون و هر آنچه قدرت دارد در این راه می‌کوشد.

ولع سیری‌ناپذیر و چشم و گوش بسته انسان در کسب هر چه بیشتر ثروت از آغاز قرن بیستم و گام نهادن در روند توسعه و پیشرفت تکنولوژیک تا چندین دهه، او را از اثرات مخرب فعالیت‌هایش بر طبیعت و محیط‌زیست مغفول نگه داشت و زمانی چشم باز کرده که متوجه گردیده چه آسیب‌های جبران‌ناپذیری بر تمام طبیعت و اجزاء آن از تک‌سلولی‌ها گرفته تا بزرگ‌ترین جانوران و از جنگل‌ها و بی‌شماره‌ها و مراتع گرفته تا قعر آب‌های دریاها و اقیانوس‌ها، همگی در نتیجه اعمال‌ها، خودخواهی‌ها و سهل‌انگاری‌های وی در حال نابود شدن هستند.

در این مسیر، آدمی حشرات و جانوران بسیاری را منقرض یا در خطر انقراض دائمی قرار داده و متأسفانه همچنان بر این طبل انهدام محیط‌زیست می‌کوبد. شدت آن به اندازه‌ای رسید که سازمان ملل در پنجم ماه ژوئن ۱۹۷۲ (۴۹ سال قبل) در شهر استکهلم، پایتخت سوئد کنفرانسی در این رابطه تشکیل داد که هدف از آن توجه دادن دولت‌ها به روند فزاینده تخریب محیط‌زیست در سرتاسر جهان بود.

در این رابطه نیز در تقویم ایران از ۱۵ تا ۲۱ خرداد به عنوان «هفته محیط‌زیست» نامگذاری شد که احتمالاً اصل و دلیل تخصیص این یک هفته به این موضوع، کافی ندانستن یک روز برای هشدار نسبت به تخریب محیط‌زیست توسط عوامل دولتی، خصوصی و اکثر مردم بوده، چرا که در این چهار دهه، به اندازه ۴ سده به محیط‌زیست کشور آسیب وارد شده است و با افراط‌گرایی هر چه تمام‌تر در زمین، آسمان، دریا، کوه، بیابان، رودخانه‌ها، مراتع و معادن و هر آنچه در میدان دید قرار می‌گیرد، تخریب صورت گرفته است.

تالاب‌های ایران که یکی از مهم‌ترین منابع و مراکز زیست‌محیطی کشورند، هم اکنون در حال نابودی کامل قرار دارند. آنهایی که در ۱۴ بهمن ۱۳۴۹ در کنفرانس بین‌المللی حفاظت از تالاب‌های جهان در شهر رامسر شرکت کرده بود به هیچ‌وجه فکر نمی‌کردند که فقط ۵۰ سال بعد تقریباً اکثریت ۱۴۳ تالاب کشور یا از بین رفته و یا در شرف مرگ قرار دارند.

تالاب‌های بزرگی چون هامون، شادگان، هورالعظیم، دریاچه ارومیه، امکال، الگل و ... که همگی در وضعیت وخیمی قرار دارند.

سخن‌بانه

توفیق دولت‌ها در نابودی محیط‌زیست

«محیطی» که «زیست» کردن در آن نشاید

چون نیک نظر کرد

شاید یکی از علل آسیب‌های وارده به محیط‌زیست کشور، عملکردهای سازمان محیط‌زیست باشد، چرا که در این سال‌ها به دلیل ناتوانی آن در حفظ و حراست از محیط‌زیست کشور، فقط شاهد حرافی‌های بی‌نتیجه، گله و شکایت‌های مغفولانه و در یک کلام ناتوانی در اجرای مسئولیت‌های محوله به آن بوده‌ایم.

میسای کلانتری می‌گوید: ۹۰ درصد از سد‌های ساخته شده مجوز زیست‌محیطی نداشته‌اند و سد‌ها را در جایی ساخته‌اند که مصداق آن گفته حاج‌میرزا آقاسی به یک چاه‌کن بود که اگر این سد‌ها برای مردم آب نداشت، اما برای مدامای «ان» داشت.

انتقال آب بین حوزهای که یکی از منسوخ‌ترین روش‌ها برای تامین آب است، هم‌اکنون رودخانه کارون را که زمینی شاهد حرکت کشتی‌ها در آن بود به فاضلابی از گنداب‌های مسیر آن از شوشتر تا خرمشهر تبدیل و محیط‌زیست اطراف آن را نابود کرده است.

قاطعانه می‌توان گفت که تمامی دولت‌های این چهار دهه در نابود کردن محیط‌زیست کشور توفیقات شایان توجهی نداشته‌اند. از دریاچه ارومیه گرفته تا تالاب‌های انزلی در شمال و شادگان و هورالعظیم در جنوب و بختگان و پریشان در مرکز و هامون در شرق و سایر تالاب‌ها در گوشه و کنار کشور، همگی را با وابستگی به آن‌ها از برنده و چرنده و خرنده گرفته تا انسان‌ها را به یکباره در راه منافع گروهی خود، قلع و قمع کرده‌اند. جنگل‌های هیرکانی که به‌عنوان میراث زیست کره زمین محسوب می‌شوند؛ چوب درختان چند هزار ساله‌شان به غارت رفته یا با تکه و پاره شدن به ویلا برای گذران اوقات خوش مدامای نورچشمی و از ما بهتران تبدیل شده است.

تالاب‌های هورالعظیم، گلوخوتی، هامون و ... به منشایی برای حرکت ریزگردها و انتقال آلودگی و بیماری تبدیل شده‌اند و خسارات جبران‌ناپذیری را بر دوش مجاوران آن‌ها تحمیل نموده‌اند. پس بنا به دلایل ذکر شده هفته محیط‌زیست را نمی‌توانیم در کشوری که کمر به نابودی آن بسته است گرمای بداریم. □

دکتر حامد فکری

این خود کفایی به چه قیمتی رخ داده است؟

یکی از اصلی‌ترین معضلات این است که برخی مدیران تصمیم‌گیرنده در تولید گندم، حتی برای یکبار هم تجربه‌ای در کاشت، داشت و برداشت این محصول نداشته‌اند تا بدانند سود و زیان تولیدکننده آن چه مقدار است.

فراموش نکنیم در تمامی کشورها، کشاورزی با محاسبات بسیار دقیق در تمام هزینه‌ها و درآمدها در آن محاسبه شده و درنهایت، کشت یا هدف‌گذاری بر روی میزان برداشت و مراحل پس از برداشت صورت می‌گیرد.

اما در ایران شرایط متفاوت است. کشاورزان به دلیل اینکه هزینه آب و زمین را معمولاً محاسبه نمی‌کنند اقدام به کشت کرده و به هر چه حاصل زمین باشد، قانع‌اند.

حال این‌که آب یک سرمایه ملی برای تمام مردم ایران است و نباید آن را به راحتی هدر داد این موضوع، سیاست‌گذاری درست، آموزش کشاورزان و ترویج‌دهندگان و درنهایت اجرایی‌سازی مناسب را طلب می‌کند.

کاهش بارندگی‌ها و نشست دشت‌ها و سفره‌های آب‌های زیرزمینی و خشکسالی‌هایی که در سال‌های اخیر پی‌درپی رخ داده از اصلی‌ترین مشکلاتی است که بخش کشاورزی در تولید گندم با آن مواجه است. اما این تنها بخشی از مشکلات است؛ نرخ خرید تضمینی، اجرای برنامه افزایش تولید، تأمین نهاده‌های مورد نیاز تولید، تأمین اعتبار لازم برای پشتیبانی از کشاورزان، پرداخت به‌موقع مطالبات گندم‌کاران، توسعه سیستم‌های نوین آبیاری و ارتقای مکانیزاسیون از عواملی است که در تولید این محصول استراتژیک نقش دارند.

استفاده از متخصصان و تعیین ساختار الگوی کشت و البته کشاورزی قراردادی (یعنی کشت گندم بر اساس قرارداد با خریداران، کارخانه‌های آرد، صنایع شیرینی و بیسکویت، صنایع ماکارونی (صنف و صنعت) در سال‌های اخیر، نه تنها می‌توانست راندمان تولید را افزایش دهد، بلکه در حفظ منابع آب و خاک نقش بسزایی را ایفا نماید که این موضوع مورد توجه قرار نگرفت و وزارت جهاد کشاورزی تنها با اصرار نظر و قدرت، به فکر افزایش سطح زیرکشت این محصول، بدون در نظر گرفتن تأثیرات جانبی آن بود.

جدول هزینه تمام‌شده به‌ازای تولید هر کیلوگرم گندم

سهم هر سرفصل از کل هزینه‌ها (درصد)	هزینه (ریال)	سرفصل‌های کلی
۱۸	۵۰۰۰۰۰۰۰	اجاره زمین / واحد هکتار
۵	۱۴۰۰۰۰۰۰۰	آماده‌سازی زمین
۳۳	۱۰۰۲۱۷۰۰۰۰۰	کود پایه (قبل از کاشت)
۴	۱۰۰۵۰۰۰۰۰۰	آبیاری
۶	۱۷۰۵۰۰۰۰۰۰	بذر گندم
۱۸	۴۰۴۵۰۰۰۰۰	طفاکش
۱۲	۵۰۲۸۰۰۰۰۰۰	سموم کنترل آفات و بیماری‌ها
۴/۳۳	۵۰۰۰۰۰۰۰۰	هزینه مصرف برق
۴	۳۷۰۰۰۰۰۰۰۰	هزینه داشت
۳	۱۲۰۰۰۰۰۰۰۰	هزینه برداشت
۱	۲۰۰۰۰۰۰۰۰۰	هزینه‌های پیش‌بینی نشده
	۲۷۲/۹۰۰/۰۰۰	کل هزینه‌ها
	۵۴/۵۸۰	قیمت واحد کیلوگرم گندم

توضیح: در جدول برخی از هزینه‌ها نظیر دستمزد کشاورز گندمکار، اجاره خانواده، هزینه‌های استهلاک وسایل و ملاتین‌های مورد استفاده، تغذیه کارکنان و کارگران، خواب سرمایه، ریسک کار و ... محاسبه نگردیده است.

در سال‌های اخیر با کم شدن سفره‌های آب زیرزمینی، کاهش نزولات آسمانی، شور شدن آب و خاک و کاهش میزان ماده آلی در خاک‌های کشور که از عوامل اصلی در کاهش محصولات هستند، رنگ خطری برای مسئولان و فعالان بخش کشاورزی به صدا درآمده است.

بنا بر گزارش سازمان جهانی خواروبار و کشاورزی ملل متحد (فائو)، ایران جزو کشورهای پرمصرف گندم در جهان است؛ به طوری که سرانه مصرف گندم در ایران ۲/۵ برابر کشورهای در حال توسعه و به مقداری نیز بالاتر از کشورهای توسعه‌یافته جهان است. اما چه میزان از این گندم در داخل کشور تولید و چه میزان آن وارداتی است؟ امروزه یکی از اصلی‌ترین دغدغه‌های مسئولان در وزارت جهاد کشاورزی، تأمین گندم به‌عنوان یک کالای استراتژیک در چرخه امنیت غذایی و نان مردم است و سال‌ها مدیران مختلف در تلاش برای خودکفایی (به هر قیمت) بوده و سعی دارند با افزایش سطح زیر کشت گندم در کشور، میزان تولید را افزایش تا خود را یک مدیر موفق نشان دهند. حتی رئیس‌جمهوری نیز در مصاحبه‌ها، از خودکفایی در تولید گندم به عنوان یک موفقیت بزرگ یاد می‌کند.

خود کفایی در گندم به چه قیمتی؟

نان به قیمت جان

کاشت محصولات ارزشمندتر به جای گندم

همانطور که در جدول صفحه قبل مشاهده شد، مشخص است که در زمین‌های اجاره‌ای در صورتی که بخواهیم سوددهی مناسب داشته باشیم، باید اقدام به حذف بعضی از مراحل انجام کار نظیر کود دامی و استفاده از ملفکش و سایر موارد نمود که این موضوع منجر به کاهش میزان ماده آلی خاک و کاهش کیفیت محصول نهایی می‌شود.

آیا با این مقدار هزینه در واحد هکتار و میانگین عملکرد واقعی که امروز در مزارع کشور شاهد هستیم و نیز با توجه به شرایط آبی کشور، توسعه کشت گندم ضروری است؟ آیا نمی‌توان با تغییر در ساختار الگوی کشت در بعضی مناطق، به جای گندم، محصولی ارزشمندتر تولید کرد که علاوه بر استفاده از منابع آب و خاک درآمد و حاصل بالاتری را داشته باشد و بتوانیم آن را در سطح جهانی با گندمی که بسیار ارزان‌تر خواهد بود؛ مبادله کنیم؟

۱۰ کشور بزرگ صادر کننده گندم در دنیا (سال ۲۰۱۹)

رتبه	نام کشور	درآمد صادراتی (میلیارد دلار)	سهم به کل صادرات گندم (درصد)
۱	روسیه	۶.۴	۱۶.۷
۲	امریکا	۶.۳	۱۶.۴
۳	کانادا	۵.۴	۱۴.۱
۴	فرانسه	۴.۴	۱۱.۴
۵	استرالیا	۲.۵۱	۶.۶
۶	آرژانتین	۲.۴۵	۶.۴
۷	لوکراین	۱.۶	۴.۳
۸	رومانی	۱.۲۹	۳.۴
۹	آلمان	۱.۲۵	۳.۳
۱۰	قزاقستان	۱	۲.۶

اما جایگاه ایران در این جدول کجا است؟

صادرات ۴۹ هزار دلاری گندم ایران

بنابر گزارش **Worldexport** در سال قبل، ایران از صادرات گندم در دنیا ۴۹ هزار دلار درآمد داشت و در میان صادرکنندگان بزرگ گندم در دنیا بعد از کشور عراق و قبل از کشورهای اردن و تایلند جایگاه هفتم و دوم را به خود اختصاص داد. در سال گذشته کشور مالزی جایگاه ۶۱ را در میان بزرگ‌ترین صادرکنندگان گندم دنیا به خود اختصاص داد و توانست از صادرات این محصول ارزشمند کشاورزی، ۱۷۳ هزار دلار درآمد کسب کند.

ارزش صادرات گندم کشور پاکستان در این سال برابر با ۶/۱۲ میلیون دلار بود و امارات ۵/۱۱ میلیون دلار گندم صادر کرد. چین از صادرات این محصول کشاورزی ۳/۴۴۱ میلیون دلار درآمد کسب کرد که نسبت به سال ۲۰۱۵، ۱۵/۷ درصد رشد داشته است.

مشکلات جدی کشت دیم گندم

امسال شاهد آن هستیم که با کاهش نزولات آسمانی، گندم‌های دیم در کشور با مشکل جدی رو به رو شده‌اند که این موضوع تهدیدی برای تامین نان مردم خواهد شد و هشدار برای مدیران دولتی که قدر آب را بیشتر بدانند که این موضوع نشان از ارزش بالای کشت‌های آبی در کشور دارد.

در نهایت باید به این نکته اشاره شود که امسال سال سختی برای همگان خواهد بود؛ چون هم گندمی بسیار گران تولید کرده‌ایم و هم برای تامین مابقی آن نیازمند خرید دوباره گندم و واردات آن خواهیم بود. امروز مدیران دولتی باید به این باور برسند که سیاست‌گذاری در تولید گندم، باید باتوجه به شرایط هر استان و با مشورت نخبگان و فعالان بخش کشاورزی صورت گیرد و این امر با نشستن پشت میز و سیاست‌گذاری کلی، بدون نقشه راه برای آینده و بدون توجه به شرایط موجود امکان‌پذیر نخواهد بود. 📌

شرکت تعاونی زنان روستایی

سلیمان آباد زرند کرمان

بامدیریت خانم طیبه رحمانی نهم آبادی

تلفن: ۰۷۶۳۳۰۹۰۰۰

رتبه پنجم کارآفرینی

زنان روستایی در کشور

<https://taavounshop.ir>

<https://chat.whatsapp.com>

حدود ۲۰ سال قبل، گروهی از فعالان محیط‌زیست، یک مزرعه ذرت در Norfolk انگلستان را به‌منون اعتراض تخریب کردند، چرا که محصولات تراریخته و دستکاری‌شده ژنتیکی را در انظار عمومی قرار داده بود. این اقدام پس از اعتراضات جهانی و قانون سخت‌گیرانه اتحادیه اروپا در این موضوع انجام شد. در حالی که هم‌اکنون مقدار عظیمی از مواد غذایی بسیاری از کشورها از محصولات تراریخته تهیه می‌شود، اما آن نگاه بدبینانه در سطح وسیعی باقی مانده است.

در سال ۲۰۱۲-۲۰۱۳ حدود ۴۰ درصد از بزرگسالان جمعیت انگلستان که در قید حیات بودند، اعتقاد داشتند که دولت نباید استفاده از مواد تراریخته را تأیید و مجاز بداند. این اظهارات گسترده، شاید نشأت گرفته از فقدان درک واقعی در مورد تراریخته‌ها است و در تحقیقاتی که در سال ۲۰۱۹-۲۰ به‌صورت آموخته‌شده نشان داد که فقط ۳۲ درصد از بزرگسالان فکر می‌کنند که در مورد محصولات تراریخته اطلاعاتی دارند که آن نیز ناشی از اطلاعات متفرقه در مورد تراریخته‌ها است.

حقایق مربوط به تراریخته‌ها بسیار ساده‌تر از آن چیزی است که این‌گونه اجتماعات در مورد آنها نشان می‌دهند. اقدامات به‌صورت آموخته‌شده پیشین در این مقوله، استفاده از باکتری *Agrobacterium tumefaciens* در ژنوم جنین یک گیاه و ایجاد ژن‌هایی با مقاومت آنتی‌بیوتیکی در گیاهان منتخب بود. این عملکرد موجب ترس از شیوع مقاومت آنتی‌بیوتیکی از راه ژن‌مهندسی شده بود. با پیدایش تکنولوژی *Crispr Cas9*، مهندسی ژنوم گیاهان بسیار ساده‌تر شد که در آن زنجیره آسیب‌زننده DNA باکتری‌ها در جایی ذخیره و «غیرفعال» می‌شود.

اما در حالی که خطرات احتمالی محصولات تراریخته برای سلامتی در بازار به‌شدت و با سخت‌گیری تمام در حال آزمایش و رد شدن است، نمی‌توان آنها را فاقد مایب و نفس دانست و هنوز مستندات فیرقابل انکار در مورد بی‌خطر بودن کامل محصولات تراریخته ارائه نشده است. یکی از این موارد وجود پتانسیل مقاومت به آفت‌کش‌ها در انواع وحشی این گیاهان است، اما گیاهان تحت بررسی برای کاهش هرگونه عارضه‌ای به‌صورت ایزوله و جداگانه نگهداری می‌شوند که معمولاً به‌صورت تجاری و اقتصادی تولید نمی‌گردند.

سلامت غذا یا تأمین غذا

تا سال ۲۰۲۵ (چهار سال دیگر) جمعیت جهان به ۸/۱ میلیارد نفر خواهد رسید و تأمین غذا با در نظر گرفتن چالش‌هایی از قبیل تغییرات اقلیمی به مشکلی جدی مبدل خواهد شد. علاوه بر این، ۳۷ درصد از اراضی، زیر کشت محصولات کشاورزی است و بیش از این نمی‌توان سطح آن را افزایش داد، ضمن آن که باید برای برآورده کردن تقاضای غذا به بهره‌وری محصولات افزود.

این محدودیت‌ها موجب سرمت بخشیدن به تولید غذا به وسیله مهندسی ژنتیک می‌شود که به عنوان مثال یکی از آن موارد، افزایش تولید ساختارهای نگهدارنده پروتئین در شرایط خشکسالی است، چرا که در بسیاری از موارد، بهره‌وری گیاهان به دلیل کاهش منابع آب و کم بارانی، به حداقل تنزل خواهد کرد. علی‌رغم عوارض مشروع، اتکا به ایزوله کردن محصولات ترانس ژنتیک و مزایای محصولات تراریخته، موجب الزام‌آور کردن استفاده از این محصولات در سطحی گسترده می‌شود. این موضوع به ویژه برای کشورهای با رشد جمعیت بالا که اغلب از نظر تغییرات اقلیمی با مشکل مواجه‌اند، مفید خواهد بود.

در اوایل سال‌های دهه ۲۰۰۰، برنج طلایی (*Golden Rice*)، به‌منون گونه‌ای از برنج که دارای ویتامین A بود، توانست بین ۸۰ تا ۱۰۰ درصد نیاز به این ویتامین را با یک فنجان از آن برنج تأمین نماید. آن اقدام راهکاری جدی برای مقابله با کمبود ویتامین A و عوارض ناشی از آن در کشورهای در حال توسعه گردید، چرا که یک‌سوم از کودکان جهان به علت کمبود این ویتامین، در خطر مرگ یا کوری قرار داشتند.

آزمایش به‌صورت آموخته‌شده بعدی از کارایی و سلامت این برنج نشان داشت و همگان به این نتیجه رسیدند که استفاده از این برنج، می‌تواند آن شکاف کمبود ویتامین را در سطح وسیع پر نماید. پس از کشور فیلیپین، تألیف‌ده‌های دیگری از آمریکا، استرالیا، نیوزلند و کانادا در مورد برنج طلایی و اثرات آن ارائه گردید. حال چالش آینده در مورد تراریخته‌ها، اساساً درک عمومی از این محصولات خواهد بود. هرچند پیشرفت قابل توجهی در معرفی محصولات تراریخته به‌صورت آموخته‌شده، اما آینده تحقیقات در توسعه این محصولات چندان روشن به نظر نمی‌رسد. □

با یادی از دکتر بهزاد قره‌یاضی
استاد بیوتکنولوژی کشاورزی
و فعال در تولید محصولات تراریخته
که اخیراً بر اثر بیماری کبویید ۱۹
وفات یافت.
روحش شاد و یادش گرمی

محصولات تراریخته دیدگاه تراریخته آینده‌ای نه‌پندان روشن!

بر اساس آمارها مدت‌هاست صدها تن مواد تکنیکال و سموم دفع آفات‌نجاتی آماده مصرف در گمرک‌های کشور رسوب نموده و با توجه به شرایط آب و هوایی در حال تایید شدن است ولی سازمان از صدور مجوز ترخیص خودداری می‌کند.

هم‌اینک که به دستور مستقیم وزیر، سازمان موظف شده تا برگ ترخیص صادر نماید این‌قلتهایی می‌گذارد که به نظر می‌رسد حتی وزیر هم به چالش کشیده شود، زیرا باعث ایجاد موانع در "سال تولید، پشتیبانی و مانع‌زدایی" برای تولید محصولات کشاورزی شده و می‌شود و بحرانی غیرقابل جبران برای کشاورزی و کشاورزان پدید آورده‌است. این روش نه تنها امنیت غذایی را با مشکل مواجه خواهد نموده بلکه احتمال تعطیلی کارخانه‌ها و بیکاری ده‌ها هزار کارمند، کارگر، تکنسین، کارشناس و تجمع آنها مقابل وزارتخانه وجود دارد و باید در این شرایط ویژه راهکاری برای آن جست

چند سال پیش که خبرنگاران رسانه‌ها، نور به تاریکخانه سازمان حفظنباتات تاباندند و موضوع لیت سم و حکایت رانت‌خواری‌ها و فساد حاصله آشکار شد، فعالان صنعت سم در انتظار اصلاح ساختاری انجام و راهکارهای مناسب بودند. اما از سال گذشته پس از زلزله و نصب‌های جدید و اقدامات خلق‌الساعه به بهانه اعمال نظارت بیشتر که در ماه‌های اخیر شدت بیشتری نیز گرفته و مسایلی از این قبیل مشخص شد.

با من به سازمان حفظ نباتات بپیایید

دامن زدن به بحران کشاورزی

تهدید امنیت غذایی با "مجوزهای من‌در‌آوردی"

بررسی‌های مکرر خبرنگاران برای دریافت اطلاعات واقعی مشخص کرده اخیراً سازمان علاوه بر نقض مقررات و عرف‌های معمول، با زیر پا گذاشتن برخی اصول، به صورت گزینشی بعضی شرکت‌ها را مورد تفض و ویژه قرار داد.

متأسفانه بی‌اعتقادی یا کم‌اعتقادی به کارهای فنی و علمی در سازمان، منزل و نصب‌های فرولان و در مواردی انتصاب افراد کم‌تخصص و بی‌تجربه که یک‌تسه مدیریت مهم‌ترین دفا تر را گرفته‌اند و در نتیجه عروسک خیمه‌سب بازی شده‌اند؛ طی دو فصل باعث جلوگیری از تدارک و تامین به‌موقع آفت‌کش‌ها، کمبود آفت‌کش، نارضایتی اقشار بهره‌بردار به‌عنوان مصرف‌کننده و همچنین تولیدکنندگان شده و خدمات تامین‌کنندگان، تدارک‌دهندگان و تولیدکنندگان بخش خصوصی به‌عنوان بازوهای دولت در شرایط تحریم و درنهایت تهدید امنیت غذایی را با مشکل مواجه کرده است.

معطل نگاهداشتن مجوزهای ورود و ترخیص

همین سیاست تصمیم‌گیری فردی، موجب برگزاردن شدن مستمر جلسات هیات نظارت بر سموم شده که نتیجه آن معلق نگاهداشتن ثبت سموم جدید است. تصویب نشدن بودجه سالانه در کشور، تخصیص ندادن و انجام نشدن توزیع به‌موقع اعتبار برای مقابله با ملخ صحرایی برای استان‌های هدف و ... در راستای حمایت نکردن از بخش خصوصی و پایبند نبودن به سیاست‌های حاکم بر شرایط کشور، از جمله حمایت از تولید و مانع‌زدایی صورت می‌گیرد. با این عملکرد درنهایت منجر به معلق نگاهداشتن مجوزهای ورود و ترخیص آفت‌کش‌ها به بهانه‌های متعدد شده است و در نتیجه کمبود در بازار و تنش‌های مختلف، به کشاورزی و امنیت غذایی تحمیل می‌شود. گرچه مدیریت قبلی با ایجاد میز خدمت سعی بر این داشت تا در اسرع وقت ارباب‌رجوع به دور از هرگونه شائبه‌های ناصواب احتمالی راهنمایی شده و سازمان بیشتر در مسیر خدمت به کشاورزی قرار گیرد؛ اما امروزه بوروکراسی و کاغذبازی تحمیل شده در فرایند اخذ مجوزها، که خلاف رویه دولت الکترونیک و مباحث مربوط به آن است) به بهانه حصول اطمینان از مستندات ارایه شده، معیار کار قرار گرفته و اصولاً طولانی شدن رسیدگی به درخواست‌ها و وقت‌کشی ارباب‌رجوع را در پی داشته و دارد.

این در حالیست که با توجه به نوسانات قیمت ارز، مشکلات ناشی از تحریم فراروی تامین سموم مورد نیاز کشور هر لحظه برای فعالان صنعت سم بسیار حیاتی است و هرگونه فوت وقت، تبعات جبران‌ناپذیری به همراه دارد. در این شرایط خاص، ایجاد اجبار برای مراجعه‌کنندگان برای ارائه اصل مدارک بارگزاری شده (در سامانه‌های مربوطه) در زمینه تدارک آفت‌کش‌ها به میز خدمت و تردد چند باره، صوموا وقت‌کشی و استیصال تقاضاکنندگان را باعث می‌شود. <<<

نابسامانی در صدور گواهی بهداشت گیاهی برای صادرات

در مبحث کمک به توسعه صادرات غیرنفتی، به ویژه صدور محصولات کشاورزی که ارزیابی دارد، صدور گواهی بهداشت گیاهی برای صادرات محصول به دیگر کشورها بسیار حائز اهمیت است. اما نابسامانی در صدور این گونه گواهی‌های بهداشتی متجر به بی‌اعتبار شدن وزارت کشاورزی ایران و صادرات کشورمان شده و می‌تواند کاهش صادرات را به دنبال داشته باشد که پیشنهاد می‌شود نهادهای بازرسی و نظارتی وزارتخانه، قاطعانه به موضوع وارد شوند و آن را بررسی نمایند.

زیر پا گذاشتن ضوابط فنی و مقررات با خلق پدیده «صدور مجوز استراتژیک»

جدای از مواردی که ذکر شد، به تازگی پدیده‌ای نادر به نام «صدور مجوز استراتژیک» ظهور کرده که در هیچ یک از دوران سازمان و تحت هیچ شرایطی (حداقل در ۲۰ سال گذشته) مطرح نشده بود.

سازمان حفظ نباتات طی سال‌های متعددی و در کوران رویارویی با مشکلات مدیده در زمینه تدارک آفتکش‌ها و مشکلات ناشی از تحریم، هیچ‌گاه ضوابط فنی مقرر در خصوص امطای پروانه واردات یا تولید آفتکش‌ها را کم‌رنگ ننموده و همیشه به رعایت مقررات برای تأمین امنیت غذایی از یک طرف و از طرفی دیگر سلامت آحاد جامعه و محیط‌زیست پایبند بوده است.

ولی سوال اینجاست که چرا با وجود تدارک مناسب و بهینه آفتکش‌ها در سال ۱۳۹۸ (حتی ورود نزدیک به دو برابر نیاز یک سال) و اعلام اتجمن‌های صنایع تولیدکنندگان سموم و واردکنندگان سم و کود مینی‌یر دارا بودن موجودی کافی (که با سامانه مانیتورینگ قابل استحصال بود) که خود موید این موضوع بود و همچنین پتانسیل بالقوه تولید حداقل ۳۰۰ هزار تن آفتکش، در مهر سال ۱۳۹۹ رئیس سازمان حفظ نباتات، طی نامه‌ای به دفتر آفتکش‌ها دستور امطای مجوز استراتژیک و آن هم به افراد خاصی را می‌دهد و این در حالی است که تا آن زمان با وجود مشکلات فراوان در زمینه تدارک، امطای چنین مجوزهایی هیچ‌گاه سابقه نداشت است و فقط صرفاً بنا به دستور مقام عالی وزارت مقرر گردیده بود تا شرکت خدمات حمایتی کشاورزی براساس مصوبه شورای تحریم، در صورت بروز مشکلات در زمینه تدارک وارد عمل شود.

یا تصمیم قبلی غلط بوده یا توقف فعلی

جالب است مدیریت طی نامه‌ای «... در مقابل هجمه دشمنان با اعلام تحریم‌های همه‌جانبه ...» (نه دشمنان گیاهان) در اول اردیبهشت ۱۴۰۰، پروانه استراتژیک واردات صادر نموده و ۲۵ روز بعد مجدداً اعلام کرده کمیودی نداریم و نامه قبلی کان‌لم‌ریکن است.

اختلال در بازار تولید داخلی

نزدیک به ۱۵۰ شرکت که با رعایت مقررات در کار تولید، فرمولاسیون و تأمین سم هستند، در حیرت‌اند در سالی که به نام حمایت از تولید و پشتیبانی و مانع‌زدایی ملقب گردیده، دادن پروانه واردات استراتژیک آفتکش‌ها آن هم به شرکت‌هایی که به لحاظ صلاحیت و اهلیت مراحل مورد نظر را نگذرانند، چگونه برخلاف شعار سال صورت می‌گیرد؟ بگذاریم که اثرات دیگر آن، شامل اختلال در بازاری که تولیدکننده‌ها با فرموله نمودن همین علف‌کش‌ها می‌توانستند بدست بگیرند.

نداشتن تدارک صحیح مبتنی بر نیاز

این اقدام که در سال ۱۳۹۹ ثبت سفارش شده و در سال ۱۴۰۰ وارد شده است، حداقل ۲۰ درصد نیاز بازار را پوشش داده و عملاً عدالت در برنامه‌ریزی و حمایت از ۱۵۰ شرکت دارند پروانه واردات و تولید را زیر سوال می‌برد. شرکت‌هایی که هزاران شغل ایجاد کرده و باعث سلامت محصول و امنیت غذایی بوده و هستند.

کارشناسان معتقدند نبود رعایت سیاست‌های ابلاغی در خصوص لزوم حمایت از تولید داخلی، نداشتن رعایت عدالت در روش برنامه‌ریزی، ضرورت تدارک برای مشارکت تمامی متقاضیان بخش خصوصی و حاصل این حرکت غیرمنطقی، ایجاد اختلال در بازار و سنواتی شدن این آفتکش‌ها، همانگونه که همگان از سنواتی شدن سموم خدمات حمایتی به علت نداشتن تدارک صحیح مبتنی بر نیاز، مطلع هستند، مشکل ساز است.

پشت پرده "مجوز استراتژیک" واردات چه هفته است؟!

سوال این است که چرا فقط پنج شرکت موفق به دریافت "مجوز استراتژیک" شده‌اند و چرا از بین آنها صرفاً ۲ شرکت با تمایلات و مدیریت از استثنای خاص، مجوز واردات سموم پر سود و مشابه تولید داخلی گرفته‌اند؛ مضافاً این‌که تولید داخلی که صورت گرفته، باید در انبار بماند تا این سموم رانتی خارجی به فروش برسد و واقعا چه خواهد شد؟!

ابهام بعدی اینکه امضاءکننده مجوز استراتژیک آیا مطلع بوده که منطقه کشاورزی همدان قطعاً به چنین سمومی و آن هم در تناژ ۶۰۰ هزار کیلوگرم (با توجه به تاریخ مصرف) نیاز دارد یا منظور دیگری داشته که دست به چنین اقدامی زده است؟
سرجم مجوز واردات ۶۰۰ تنی یک شرکت که تاکنون بیش از ۳۰۰ تن آن وارد شده است.

مجوزهای استراتژیک داده‌شده به اتحادیه تعاونی تولید:

- **توفوردی امپیا** به میزان ۱-۲ تن؛ در حالی‌که کل میزان نیاز کشور به این قلم ۸۰۰ تن است. بنابراین درصد اعطا شده به شرکت نسبت به کل نیاز کشور (۱۲/۵ درصد) است و در زمان صدور این مجوز ۹۰۰ تن موجودی داشتیم.
 - **کلودیناقوب پروپازیل** به میزان ۱۰۰ تن؛ در حالی‌که کل میزان نیاز کشور به این قلم ۵۰۰ تن است. هم اینک هم ۵۰۰ تن موجودی وجود دارد.
 - **هالوکسی‌فوب‌آرمتیل‌استر** به میزان ۵۰ تن؛ در حالی‌که کل میزان نیاز کشور به این قلم ۲۵۰ تن است. بنابراین درصد اعطا شده به شرکت نسبت به کل نیاز کشور (۲۰ درصد) تعیین گردید.
 - **تری‌فلورالین** به میزان ۵۰ تن؛ در حالی‌که کل میزان نیاز کشور به این قلم ۴۰۰ تن است. بنابراین درصد اعطا شده به شرکت نسبت به کل نیاز کشور (۱۲/۵ درصد) تعیین گردید.
- البته شرکت دیگری نیز ۱۰ تن پروپیکونازول مجوز گرفته و چون موفق به واردات نشده؛ بحث آن بماند برای آینده.

زمین‌گیر شدن شرکت‌های داخلی

یادمان باشد از هر کدام طفک‌ش‌هایی که به تعاونی موصوف، مجوز داده شده امکان تولید تا ۵ هزار تن آن در داخل کشور ممکن است که با این حساب شرکت‌های داخلی زمین‌گیر می‌شوند.

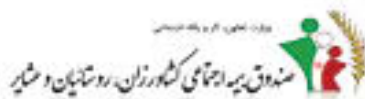
بحث دیگر، علاوه بر پدیده نوظهور مجوز استراتژیک، نظارت بر توزیع این آفت‌کش‌ها توسط تعاونی تولید با توجه به دارا نبودن کد رهگیری عوامل دریافت‌کننده است. آنچه مشخص است اتحادیه واردکننده، بنابر اساسنامه باید سموم را به اعضای خودش (استان همدان نه همه ایران) عرضه کند، حال چگونه این مقدار کلودیناقوب پروپازیل که در منطقه همدان کمتر کاربرد دارد را قرار است فقط بین اعضای خودش توزیع خواهد کرد؟ بنابراین خرید و فروش این اقلام، قابل کنترل نبوده و اتحادیه تعاونی تولید باید برخلاف اساسنامه، این کالاها را توزیع نماید از طرفی اخذ کد رهگیری دریافت‌کنندگان نیز سوال مطرح شده بعدی است که چگونه قابل رصد خواهد بود؟ تکلیف این مقدار سم چه خواهد شد؟

برای رفع بحران چه باید کرد:

هر چند با دخالت و دستورات مقام عالی وزارت تا به حال (اما دیرهنگام)، بخش کوچکی از مشکلات به‌وجود آمده رفع شده ولی بحران در سازمان همچنان باقی است چرا که دخالت سلیقه به‌جای اجرای قانون، سازمان را از رسالت خود که توجه به مسائل پیچیده فنی و ساماندهی و جایگزینی سموم کم‌خطر به‌جای سموم پرخطر و کمک در رفع مشکلات تدارک‌کنندگان و تسهیل تدارک در این برهه است؛ بسیار دور ساخت.

تردید نیست که با ادامه این روند، باید منتظر و شاهد بحران‌های عدیده و به هم‌ریختگی وضعیت تأمین و تدارک این نهاده اساسی که نقش حیاتی در کنترل آفات و افزایش عملکرد دارد؛ باشیم. ☐

روز یکشنبه ۹ خرداد به مناسبت شانزدهمین سالگرد تاسیس صندوق بیمه اجتماعی کشاورزان، روستائیان و عشایر، نشست خبری با حضور علی تیرکاتی، مدیرعامل این صندوق و معاونان و همکاران وی برگزار شد که علاوه بر حضور برخی رسانه‌ها در ستاد برگزاری نشست خبری، ۱۵ نفر از اصحاب رسانه سراسر کشور، با ویدئو کنفرانس در آن شرکت داشتند.

صندوق بیمه اجتماعی کشاورزان، روستائیان و عشایر اتفاق مبارک و ارزشمندی بود که در حوزه خدمات‌دهی به این قشر مفید در کشور فعال شد و نقطه عطفی در روند ارج نهادن به زحمات آنها بود.

این طرح که سال ۱۳۸۳ توسط مجلس تصویب و در فاصله کوتاهی به اجرا درآمد که در حال حاضر باعث دلگرمی روستائیان، عشایر و فعالان بخش کشاورزی گردیده و البته مزایای آن به صورت مستقیم یا غیرمستقیم به تمام جامعه و کشور خواهد رسید.

مدیرعامل صندوق بیمه اجتماعی کشاورزان، روستائیان و عشایر

بیمه، برای همه روستائیان و عشایر

به گزارش «دام و کشت و صنعت» در این نشست خبری گسترده که با تلاش و هماهنگی روابط‌عمومی فعال این صندوق برگزار گردید، خبرنگاران رسانه‌های مختلف، سوالات خود پیرامون این صندوق را مطرح و علی تیرکاتی، مدیرعامل صندوق به آنها پاسخ داد. در ادامه مهم‌ترین مسائل مطرح شده در ذیل آمده است:

کارگزاری در سراسر کشور

مدیرعامل صندوق بیمه اجتماعی کشاورزان، روستائیان و عشایر اعلام کرد: تقریباً در حال حاضر مجموع بیمه شدگان این صندوق از ۲/۱ میلیون نفر فراتر رفته است که ۱/۵ میلیون نفر آنها بیمه شده فعال هستند و با احتساب مستمری بگیران، این اختلاف عددی ناشی از این است که بخشی از آنها به سمت بیمه‌های دیگر رفته و برخی نیز به هر دلیلی فعلاً منفصل شده‌اند. همچنین، سال گذشته ۲۳۶ هزار نفر بیمه شده فعال داشته‌ایم که از تمام سنوات دیگر بیشتر بوده که این امر نتیجه تلاش همکاران ما در سراسر کشور بوده است.

در هر روستا حداقل یک بیمه شده

وی افزود: این صندوق حدود ۱۸۰۰ کارگزار در سراسر کشور دارد و سعی کرده‌ایم که تمام روستائیان کشور را به شکل مناسبی پوشش دهیم. می‌توانیم ادعا کنیم که در هر روستا حداقل یک نفر بیمه شده داریم که این نشان می‌دهد شناخت از صندوق بیمه برای همه وجود دارد.

نقل و انتقال بیمه

تیرکاتی در مورد نقل و انتقال سوابق بیمه‌ای گفت: با مصوبه شورای عالی رفاه در خصوص نقل و انتقال سوابق بیمه‌ای، هم از سوی سازمان تامین اجتماعی و هم از طرف صندوق بیمه تامین اجتماعی کشاورزان، روستائیان و عشایر، دستورالعمل‌های اجرایی آن انجام شده و انتقال سوابق بین این دو ارگان به سهولت انجام و هیچ محدودیتی در این مورد وجود ندارد.

همسان‌سازی پرداخت‌ها

وی در ادامه عنوان کرد: یکی از اتفاقات بسیار مناسبی که در صندوق تامین اجتماعی روستائیان و عشایر شاهد بودیم، موضوع همسان‌سازی بود که بالاترین رضایت از این طرح عدالت‌محور از طرف ذی‌نفعان صندوق وجود داشت.

در این طرح که از تاریخ ۹۹/۱/۱ به مرحله اجرا درآمد، به افرادی که در یک سطح مشابه اما در سال‌های مختلف بازنشسته شده باشند، حقوق‌های یکسان خواهند گرفت. به‌طور مثال اگر کسی ۱۰ سال قبل در سطح ۶ بیمه روستایی بازنشسته شده باشد، با کسی که سال ۹۸ و در همان سطح بازنشسته شده باشد، به یک میزان مستمری دریافت خواهند کرد. وی اعلام کرد: البته در آیین‌نامه اجرایی جدیدی که صندوق تدوین کرده و آن را به سازمان برنامه و بودجه ارسال کرده‌ایم، مدلی پیش‌بینی شده است که بحث همسان‌سازی عملاً کنار می‌رود و به صورتی خواهد بود که تمام کسانی که در یک سطح به‌خصوص بازنشسته می‌شوند در هر زمانی بازنشسته شوند، حقوق‌های یکسان خواهند گرفت.

جذب جوانان

تشریکاتی در مورد جذب جوانان روستایی و عشایر به سمت این صندوق بیمه‌ای گفت: مانند هر صندوق بیمه‌ای دیگری تلاش می‌کنیم که جوانان را جذب صندوق بیمه نمائیم. برای آن برنامه‌هایی طراحی گردیده که چنانچه جوانان سنوات بیشتری حق بیمه پرداخت کنند، در عوض مستمري بیشتر و مزایای بیشتری نیز برای آنها در نظر گرفته شود؛ چرا که طول مدت پرداخت حق بیمه برای آنها بیشتر است.

از طرفی، به دستور وزیر محترم تعاون، رفاه و تامین اجتماعی، برنامه‌های اجرایی خرید خدمات سرپازی را انجام داده‌ایم که چنانچه اجرایی شود، جذابیت بیشتری برای همه و به ویژه جوانان خواهد داشت.

درآمدزایی صندوق

مدیرعامل صندوق بیمه اجتماعی کشاورزان، روستائیان و عشایر در مورد فعالیت‌های درآمدزایی این صندوق نیز گفت: سیاست سرمایه‌گذاری صندوق به شکلی است که از بنگاهداری فاصله بگیرد و به سمت سهامداری حرکت کند. بنابراین سرمایه‌گذاری‌های ما به طور صده در حوزه خرید سهام یا سپرده‌گذاری بوده و به سمت بنگاهداری نرفته‌ایم.

با رویکردی که دنبال کردیم، سال گذشته پرتفوی صندوق بیش از ۲/۵ برابر افزایش داشته است. با برنامه‌هایی که از سال ۹۸ شروع کردیم، منابع صندوق را از بانک‌ها به سمت بورس سوق داده‌ایم. در این میان سعی کرده‌ایم سهام شرکت‌هایی را خریداری کنیم که از زیرساخت‌های محکمی برخوردار هستند، تا ارزش سهام صندوق حفظ شود. در خرید سهام نیز سعی ما بر این بوده که زیر ۵ درصد سهام خریداری کنیم تا صندوق این توانایی را داشته باشد که در صورت لزوم به راحتی بتواند تغییر سهام‌اش را عملیاتی کند.

تشریکاتی افزود: بعضی پروژه‌ها را نیز در دست اجرا داریم، اما با همان استراتژی که عرض کردم؛ یعنی مالک پروژه نبوده بلکه در اجرای آن مشارکت می‌کنیم.

وقفه پرداخت حق بیمه

وی در مورد امکان پرداخت سنوات وقفه‌ای توسط بیمه‌شدگان نیز گفت: صندوق تامین اجتماعی روستائیان و عشایر، به دلیل ماهیت فعالیت‌های روستائیان و عشایر، معوقات بیمه‌ای زیر یک سال را می‌پذیرد اما اگر بیشتر از یک سال باشد، آن را در مباحث خرید بیمه‌ای تعریف می‌کند. هر چند که در تمام دنیا سیاست‌های بیمه‌ای به سمت خرید وقفه‌های بیمه‌ای نیست؛ چرا که می‌خواهند انگیزه افراد به سمتی باشند که در موقع مقرر اقدام به پرداخت حق بیمه خود کنند تا از مزایایی مانند حوادث، از کارافتادگی و ... بهره‌مند شوند چنانچه سیاست خرید وقفه‌های بیمه‌ای دنبال شود این آسیب وجود دارد که به هوای خرید این وقفه‌ها، بیمه‌گذاران در موقع مقرر پرداخت حق بیمه را انجام نداده و بیمه آنها مستمر و دائمی انجام نشود.

امکان اجباری کردن بیمه نیست

تشریکاتی در مورد امکان اجباری کردن بیمه برای روستائیان و عشایر نیز توضیح داد: ساختار بیمه روستائیان و عشایر به صورت اختیاری است و نه اجباری؛ بیمه اجباری بر تغل اصمال می‌شود، اما در روستاها به صورت اختیاری و به ذات محیط اجرا می‌گردد و هر کسی که در روستا زندگی می‌کند، می‌تواند خودش را بیمه نماید، اما اجباری در کار نیست، مگر این که دولت طرح‌هایی داشته باشد که در مورد یک قشر خاص بخواهد هزینه بیمه آنها را پرداخت نموده و در واقع به آنها کمکی کرده باشد.

خدمات درمانی

وی در مورد خدمات درمانی بیمه‌شدگان نیز گفت: مدل درمانی صندوق بیمه اجتماعی کشاورزان، روستائیان و عشایر، مشابه مدل صندوق بازنشستگی کشوری است. یعنی صندوق بازنشستگی کشوری مستمري بازنشستگی افراد بیمه شده‌اش را پرداخت می‌کند اما خدمات درمانی آنها را بیمه سلامت ایرانیان انجام می‌دهد. در صندوق تامین اجتماعی روستائیان و عشایر نیز از این الگو پیروی می‌شود.

تشریکاتی ادامه داد: این که چه خدمات درمانی به روستائیان و عشایر ارائه می‌شود، به کیفیت دفترچه خدمات درمانی آنها که باید در لایحه بودجه و مجلس برای افزایش کیفیت این دفترچه اقدام شود بر می‌گردد. باید کیفیت دفترچه بیمه روستائیان را افزایش دهیم تا از کیفیت دفترچه خدمات درمانی کارکنان دولت برخوردار شود. این گام باید توسط دولت و مجلس برداشته شود. که رایزنی‌های لازم در این مورد نیز انجام شده است. □

با تشکر از روابط عمومی

صندوق بیمه تامین اجتماعی کشاورزان، روستائیان و عشایر

میزان دریافت مستمري

مدیرعامل صندوق بیمه اجتماعی کشاورزان، روستائیان و عشایر در مورد میزان مستمري پرداختی به بازنشستگان صندوق گفت: اگر قرار باشد که صندوق پایدار باقی بماند، باید از روال منطقی صندوق‌ها پیروی کنیم.

بر اساس محاسبات بیمه‌ای، باید بین میزان دریافت حق بیمه و پرداخت مستمري، تعادل وجود داشته باشد و در این صندوق تقریباً ۱۵ درصد حقوق را مبنای حق بیمه قرار داده‌ایم در حالی که این میزان در بسیاری از صندوق‌های دیگر بالاتر است؛ از طرفی در این صندوق با ۱۵ سال سابقه، ۲۰ روز حقوق بازنشستگی پرداخت می‌کنیم که این هم امتیاز دیگری است که صندوق برای روستائیان قائل شده است.

تشریکاتی توضیح داد: در زمان ایجاد این صندوق برنامه به روشی بود که با یک اختلاف یک ساله، حداکثر پرداختی صندوق بیمه اجتماعی روستائیان و عشایر با بیمه تامین اجتماعی برابر باشد. یعنی اگر بیمه تامین اجتماعی در سال گذشته حداکثر یک میلیون و ۹۰۰ هزار تومان پرداخت می‌کرده، صندوق بیمه روستائیان و عشایر یک سال بعد همین مبلغ را پرداخت کند.

از ۱۵ درصد حق بیمه‌ای که روستائیان باید پرداخت کنند، ۱۰ درصد آن را دولت پرداخت می‌کند و به نوصی دولت در این مورد نقش کارفرما دارد. به عنوان مثال در سطح ۸ بیمه‌ای صندوق بیمه اجتماعی روستائیان و عشایر چنانچه یک نفر بعد از ۲۰ سال بازنشسته شود، تقریباً ۱۸ برابر پرداختی‌اش برداشت می‌کند.

وی افزود: اکنون طرح‌هایی در دست داریم که اگر کسی بخواهد مقدار بیشتری حق بیمه پرداخت کند و از آن طرف مستمري بیشتری دریافت نماید نیز، امکانش فراهم باشد، اما در این صورت دیگر دولت میلیتی را برعهده نمی‌گیرد و همه آن را بیمه‌تونده پرداخت می‌نماید.

خاوازی پس از ورود به فرودگاه مسکو، در گفت‌وگو با خبرنگاران، تبادل دانش فنی و توسعه همکاری‌ها با کشور روسیه در زمینه کشاورزی را از مهم‌ترین اهداف این سفر عنوان کرد و وجود قابلیت‌های فراوان کشاورزی دو کشور را، زمینه‌ای برای همکاری مشترک برشمرد.

در این سفر وی علاوه بر دیدار با «دیمیتری پاتروفتف» وزیر کشاورزی روسیه، بازدید از قابلیت‌ها و ظرفیت‌های کشاورزی این کشور در زمینه اجرایی و علمی را در دستور کار خود داشت.

ایران و روسیه زمینه‌های مشترک همکاری بسیاری در بخش‌های مختلف سیاسی و اقتصادی دارند. برای همکاری بین دو کشور، یکی از مهم‌ترین بخش‌های اقتصادی را می‌توان در حوزه کشاورزی تعریف کرد که تبادلات در این بخش می‌تواند بسیاری از نیازهای دو طرف را پوشش دهد. در راستای همین ظرفیت‌ها، کاظم خاوازی وزیر جهاد کشاورزی به همراه هیأتی از معاونان، روز پنجشنبه ششم خرداد سفری به روسیه داشت؛ البته بدون حضور و همراهی فعالان بخش خصوصی، صادرکنندگان محصولات کشاورزی به روسیه و بازرگانان موفق ایرانی و در حقیقت با دست خالی.

**به بهانه سفر وزیر جهاد کشاورزی
با دست خالی به کشور روسیه**

منوی باز همکاری‌های ایران و روسیه در بخش کشاورزی

بدون بخش خصوصی هرگز

مبادلات ایران و روسیه از مسیر کشور ثالث!

کاظم جلالی، سفیر جمهوری اسلامی ایران در روسیه، با اعلام این که میزان ارسال کالا از ایران به روسیه در سال ۲۰۲۰، ۵-۱۰ درصد رشد داشت، گفت: با توجه به ظرفیت‌های بالای اقتصادی، این رقم قابل قبول نیست. همچنین لازم است که تلاش کنیم تراز تجاری ایران با روسیه را بهبود ببخشیم.

جلالی مهم‌ترین مانع بر سر تجارت ایران و روسیه را مشکلات زیرساخت‌های ارسال کالا دانست و گفت: علی‌رغم مرز آبی دو کشور و الزام ناوگان دریایی مناسب، در این بخش ضعف‌های زیادی وجود دارد و مبادلات ما با روسیه از مسیر کشور ثالث انجام می‌گردد که باید این مشکلات رفع شود.

در همین مورد و به بهانه سفر اخیر کاظم خاوازی به روسیه در گفت‌وگو با روشن‌علی یکتا، فعال اقتصادی و عضو هیأت‌رئیس و رئیس کمیسیون کشاورزی اتاق مشترک ایران و روسیه، به بررسی ظرفیت‌های همکاری دو کشور در زمینه کشاورزی و مواد غذایی پرداختیم که در ذیل ملاحظه خواهید کرد:

روشن‌علی یکتا، فعال اقتصادی و بازرگانی، عضو هیأت‌رئیس و رئیس کمیسیون کشاورزی اتاق مشترک بازرگانی ایران و روسیه و عضو فعال سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی در گفت‌وگو با خبرنگار «نام و کشت و صنعت» در خصوص پتانسیل‌های همکاری ایران و روسیه در بخش کشاورزی گفت: کشور روسیه حدود ۲۴ میلیارد دلار واردات مواد غذایی دارد که تقریباً نصف آن مربوط به محصولات باغی، سبزی، صیفی، خشکبار و سایر مواد غذایی است و کشور ما می‌تواند سهم عمده‌ای در تامین آن‌ها داشته باشد. از طرفی، میزان صادرات ایران به کشور روسیه در حدود ۶۰۰-۵۰۰ میلیون دلار است که حدود ۸۰-۷۰ درصد آن را محصولات کشاورزی تشکیل می‌دهند.

این فعال یاتجربه اقتصادی می‌گوید: کشور ایران ظرفیت‌های بالایی برای صادرات محصولات کشاورزی و غذایی به روسیه دارد و روس‌ها با توانمندی‌های بالای کشاورزی ایران به خوبی آشنایی دارند و آماده همکاری با ایران هستند. با توجه به وجود ظرفیت‌های فراوان لازم است که تبادلات بین دو کشور را گسترش داد که یکی از راه‌های آن نیز برگزاری همین نشست‌ها و رفت‌وآمدها در سطوح دولتی و بخش خصوصی است. دولت می‌تواند در این میان کارهای تسهیل‌گری برای بخش خصوصی را انجام دهد.

تسهیل‌گری دولت

وی توضیح داد: تسهیل‌گری‌هایی مانند رفع موانع، تسهیل قوانین، یکسان‌سازی ارزش‌گذاری کالا، قوانین گمرکی، کریدور سبز و ... از مواردی است که باید در جهت آسان‌سازی تجارت با این کشورها مد نظر قرار گیرد. از طرفی، بعضی قوانین خلق‌الساعه نیز وجود دارد که باعث می‌شود دست و پای بخش خصوصی در تبادلات تجاری با این کشورها، دچار لرزش شود که رفع این موانع را باید مد نظر قرار داد. بخشنامه‌های دست و پا گیر نیز مزید بر علت شده و مانع رسیدن به پتانسیل‌های واقعی در تبادلات تجاری با کشور روسیه و دیگر کشورها می‌شوند.

یکتا به برخی پتانسیل‌های همکاری مشترک ایران و روسیه اشاره کرد و گفت: برای مثال بخش خصوصی ایران به‌طور متوسط سالانه حدود ۳-۵ میلیارد دلار صادرات خشکیار دارد که در شرایط فعلی بخش زیادی از آن با کشورهایی انجام می‌گیرد که صدمات برای برگشت دلار با مشکل مواجه می‌شود. بنابراین می‌توان بخش زیادی از آن را به روسیه صادر کرد.

پس با توجه به نیازهای کشورهای مانند روسیه، بخش خصوصی می‌تواند پتانسیل‌های بالایی ایجاد کند؛ چرا که ۵۰۰ تا ۷۰۰ میلیون دلار صادرات کنونی به روسیه، به هیچ عنوان رقم قابل قبولی نیست که می‌توان با حمایت از بخش خصوصی آن را افزایش داد. ضمن اینکه محصولاتی مانند خرما، کشمش، میوه‌های فصلی و بسیاری از محصولات زراعی که در کشور ما در بسیاری از مواقع تبدیل به ضایعات می‌شوند را نیز می‌توان به روسیه صادر کرد.

از طرفی، بسیاری از نیازهای کشور را می‌توان از بازارهای روسیه و دیگر کشورهای حوزه اوراسیا تأمین کرد. محصولاتی مانند غلات، دانه‌های روغنی، سویا و ... که واردکننده آن هستیم، به وفور می‌تواند از مسیر این کشورها تأمین شود.

همچنین، بسیاری از ماشین‌های کشاورزی مورد نیاز نیز از بازارهای روسیه قابل تأمین است. کشور روسیه پیشرفت‌های بسیار خوبی در بخش‌های علمی و تحقیقاتی کشاورزی داشته که می‌توانند مورد استفاده قرار گیرند.

وی اضافه کرد: از دیگر زمینه‌های همکاری ما با کشور روسیه در بخش کشاورزی، کشت فراسرزیمینی است که ظرفیت‌های فراوانی برای دو کشور در این خصوص وجود دارد و باید آن را به طور جدی‌تری دنبال کرد. زمین‌های پهناوری برای ورود کشور ما به کشت فراسرزیمینی در روسیه وجود دارد و همچنین کشور ایران با وجود مزیت‌های فراوان اقلیمی، می‌تواند به دلیل تولید انواع محصولاتی مانند گیاهان دارویی و ... برای کشور روسیه جذابیت‌های بالایی داشته باشد.

علاوه بر موارد ذکر شده، در بخش‌های شیلاتی نیز زمینه‌های مختلف همکاری برای دو کشور فراهم است که می‌تواند به‌صورت جدی مورد توجه قرار گیرد. این زمینه‌ها از نظر صید آزاد در دریا و همچنین، از نظر پرورش و تولید انواع مختلف ازیلین و روش‌های جدید تولید قابلیت اجرایی دارند.

مسیرها و امکانات حمل و نقل

عضو هیأت‌رئیس اتاق مشترک ایران و روسیه در پاسخ به سؤالی در خصوص امکانات حمل و نقل محصولات به روسیه و کشورهای اوراسیا با ایران نیز گفت: تأمین نیازهای کشور به غلات، دانه‌های روغنی، سویا و ... از راه روسیه و دیگر کشورهای اوراسیا در مقایسه با دیگر کشورها با سهولت بیشتری امکان‌پذیر است.

از نظر راه‌های ارتباطی همه شرایط وجود دارد. به طور مثال، در بندر آستراخان روسیه، امکانات گمرکی کافی ایجاد شده که می‌تواند با ۳-۴ بندر شمالی کشور مانند امیرآباد، انزلی، آسترا و ... ارتباط داشته باشد. حتی ارتباط جاده‌ای و ریلی نیز بین این کشورها برقرار است و می‌توان آن را توسعه داد. امکانات انباری و سیلویی نیز وجود دارد. اما متأسفانه این مسیر تجارت از طرف کشور ما مورد غفلت قرار گرفته است.

ایجاد خط ترانزیتی

یکتا همچنین عنوان کرد: در کنار همه این موارد ایجاد خطوط ترانزیتی بین روسیه و دیگر کشورها مانند عراق، ترکیه، افغانستان و ... از مسیر ایران نیز می‌تواند یکی دیگر از پتانسیل‌های همکاری مشترک ما با روسیه و کشورهای حوزه اوراسیا باشد. □

جای خالی بخش خصوصی

عضو هیأت‌رئیس و رئیس کمیسیون کشاورزی اتاق مشترک ایران و روسیه افزود: طلايَعار تبادلات بین دو کشور در طول سال‌ها، بخش خصوصی بوده و لازم است که از تجربیات این بخش در زمینه مبادلات کالا استفاده شود و نمایندگانی از بخش خصوصی در این سفرها و نشست‌ها، حضور داشته باشند. متأسفانه پس از توافق تجاری بین ایران و کشورهای اوراسیا، کاروان بخش خصوصی، پشت مرزهای اوراسیا خیمه زدند که تا به امروز تسهیلات دولتی برای ورود جدی‌تر به بازارهای این کشورها عملاً اتفاق نیفتاده است. دولت و سازمان‌های مرتبط، در این زمینه اقداماتی انجام داده‌اند اما به هیچ عنوان کافی نبوده است.

یکتا در ادامه گفت: بخش خصوصی پس از سال‌ها فعالیت در این حوزه توانسته تبادلاتی با این کشورها داشته باشد و با ارتباطات و هزینه‌های سنگینی که متحمل شده، به‌وسیله برندسازی، مشتری‌یابی برای خود دست و پا کند، بنابراین لازم است که بخش خصوصی در این دیدارها و نشست‌ها برای ارائه راهکار و رفع موانع، حضور جدی داشته باشد تا کار به شکل درست و منطقی جلو برود. اما متأسفانه در سفر اخیر وزیر جهاد کشاورزی و معاونان وی، جای بخش خصوصی خالی بود.

اما قانون اصلاحات ارضی هر چه بود مسلماً یک ایراد و چالش بزرگ را متوجه بخش کشاورزی کشور کرد و آن تبدیل کشاورزی به نظام خردهمالکی است که در این نظام علاوه بر اینکه بسیاری از فرصت‌های پیشرفت از بخش کشاورزی گرفته می‌شد، ضربات سهمگینی مانند بهره‌وری پایین، نبود توان مالی کشاورزان خرده‌پای ایجاد شده در حرکت به سمت کشاورزی مکانیزه ناتوانی برای حضور و چانه‌زنی در بازارهای داخلی و خارجی، ناتوانی در ایجاد صنایع تبدیلی، مشکلات فرولان در مدیریت کلان بخش کشاورزی و حرکت در مسیر میتی بر نیازهای کشور، به خطر افتادن منابع آب، خاک و محیط‌زیست و ... از جمله چالش‌هایی بود که کشاورزی را تهدید می‌کرد.

در ادامه همین مسیر بود که سیاست‌گذاران وقت، به فکر چاره افتادند و از دل این جریانات، تعاونی‌ها و شرکت‌های بزرگ کشاورزی، شرکت‌های سهامی زراعی و ... سربرآورد و راهکار در تشکیل تعاونی‌های قوی دیده شد تا بلکه از این رهگذر بتوان واحدهای کوچک بهره‌بردار را گرد یک محور جمع و آنها را در رسیدن به یک هدف غایی با یکدیگر متحد کرد.

سمفونی عظیم تعاونی‌های روستایی در گذر زمان، زیر و بم‌های زیادی را تجربه کرده است. این که تعاونی‌ها نتوانستند نقش کارآمدی در کشاورزی بازی کنند یا نه، در این مجال نمی‌گنجد و قصد پرداختن به آن را نداریم؛ هرچند به نظر می‌رسد که این موضوع از مهم‌ترین مسائلی است که باید در بخش کشاورزی به آن پرداخته و اهتمام جدی به رفع ایرادهای آن به عمل آید.

«سی مرغ» پراکنده تعاونی‌های کشاورزی

آنچه اهمیت دارد این است که خود تعاونی‌هایی که قرار بود نظام کشاورزی جدید شکل گرفته از سیاست اصلاحات ارضی را از پراکندگی و آشفتگی نجات دهند و آنها را منسجم کنند، دچار تشتت و پراکندگی در مدیریت شدند؛ به طوری که بخشی از آنها در ذیل وزارت تعاون شکل گرفت؛ بعضی از آنها در ذیل وزارت کشاورزی و سازمان مرکزی تعاون روستایی؛ برخی ذیل وزارت کشور، اتاق تعاون و برخی نیز در دل دیگر وزارتخانه‌ها و ارگان‌ها تشکیل شدند.

نهادهایی که در مواردی هرکدامشان به سمتی می‌رفتند و تعاونی‌های کشاورزی تحت امر مجموعه‌شان را نیز به دنبال می‌کشیدند. گویا در اینجا نیاز به یک «تعاونی» بود تا خود تعاونی‌ها را متشکل و دور هم جمع کند.

این روند در طول دوره حیات تعاونی‌ها تا آنجا ادامه پیدا کرد که در مورد بعضی شاخه‌های بخش کشاورزی در دو وزارتخانه مختلف، شاهد تعاونی‌ها و اتحادیه‌هایی از یک صنف واحد هستیم که هر کدام از آنها نیز کار خودش را می‌کند و راه خودش را می‌رود و در نهایت منافع اعضاء قربانی این «شتر گاو پلنگ» مخلوق می‌شود.

به صورت مصداقی در مورد یکی از این شکل‌ها و اتحادیه‌ها در شماره ۲۲۵ مجله «نام و کشت و صنعت» در مطلبی با عنوان «اتحادیه‌های موازی در ماهیان سردابی» به‌طور مفصل مطالبی را مننون کردیم که در حوزه ماهیان سردابی یک اتحادیه در وزارت تعاون شکل گرفته و پس از مدتی، یک تعاونی دیگر از همین صنف در ذیل وزارت جهادکشاورزی و سازمان مرکزی تعاون روستایی؛ که برای مطالعه شرح مواقع، شما را به همان شماره مجله ارجاع داده و از آن عبور می‌کنیم.

ورود مجلس به قضیه

موضوع تشتت و پراکندگی مدیریت تعاونی‌های روستایی اخیراً مورد توجه کمیسیون کشاورزی و منابع طبیعی مجلس نیز قرار گرفته و به آن حساسیت نشان داده است و گویا اهتمام جدی هم برای رفع این معضل داشته و چاره‌اندیشی‌هایی نیز کرده است.

چنانچه در «طرح تقویت امنیت غذایی کشور و رفع موانع تولیدات کشاورزی به شماره ثبت ۴۲۵» که در اجرای تبصره (۱) ماده (۴۵) این‌نامه داخلی مجلس، در واقع فعالیت‌های کمیسیون را به مجلس شورای اسلامی گزارش کرده، به موضوع تعاونی‌ها نیز پرداخته است، در ماده (۹) این گزارش چنین آمده است:

«سازمان تعاون روستایی کشور از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون، به عنوان تنها مرجع صادرکننده مجوز تشکیل‌های حوزه کشاورزی و منابع طبیعی تعیین می‌شود. سازمان مذکور مکلف است در حوزه‌های تولید، تامین، خدمات، توزیع، صادرات و واردات کالاهای کشاورزی، به‌ازای هر موضوع فقط یک تشکل فراگیر در سطح ملی با شعبات استانی و شهرستانی ایجاد نماید. دستورالعمل تشکیل تشکل‌های مربوطه، حداکثر ظرف مدت ۳ ماه توسط وزیر جهاد کشاورزی تهیه و ابلاغ خواهد شد.»

سپهرخ عطار بشیم ...

با همه ناکارآمدی‌های شرکت‌های تعاونی کشاورزی و روستایی و فاصله صدها فرسنگی از رسالت اصلی‌شان، ضرورت دارد که قطار امورات این تعاونی‌ها و تشکل‌ها، ذیل یک مدیریت واحد به جلو حرکت کند.

حتی اگر بپذیریم که قطار تعاونی‌های بخش کشاورزی تبدیل به اسکوتر بی‌رطبی شده باشد، باز هم لازم است که مدیریت واحدی داشته باشند و بهتر آن که در زیرمجموعه وزارت جهاد کشاورزی تجمیع پیدا کنند. البته نه اینکه تبدیل به ابزاری در دست دولتی‌ها شوند بلکه برعکس، این تشکل‌های بخش کشاورزی (از زراعت و باغبانی گرفته تا دام و طیور و شیلات و غیره و ذالک) ید واحدی برای افزایش قدرت چانه‌زنی بهره‌برداران و تولیدکنندگان این بخش باشند.

کمیسیون کشاورزی مجلس ضمن اینکه براساس ماده (۹) طرح تقویت امنیت غذایی کشور و رفع موانع تولیدات کشاورزی، تکلیف تشکل‌هایی که در آینده شکل خواهد گرفت را مشخص کرده و آن را به سازمان تعاون روستایی واگذار کرده، حتی تکلیف تشکل‌هایی را که پیش از این در ذیل دیگر وزارتخانه‌ها و ارگان‌ها نیز شکل گرفته‌اند را مشخص و آن را به‌مهده سازمان مرکزی تعاون روستایی گذاشته است. چنانکه در تبصره (۱) ماده (۹) می‌گوید:

«کلیه تشکل‌های موجود، اصناف تشکل‌هایی که از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، اتاق تعاون و سازمان مرکزی تعاون روستایی مجوز دریافت کرده‌اند، ظرف مدت یک سال توسط سازمان مرکزی تعاون روستایی کشور ساماندهی می‌شوند، آن چنان که در هر رشته و موضوع فقط یک تشکل فراگیر ایجاد شود.»

براساس تبصره (۲) ماده (۹) محکم‌کاری به اتمام و اكمال رسانده شده و عنوان می‌کند: «ادارات کل ثبت شرکت‌ها موظفند فقط در بخش کشاورزی و منابع طبیعی تشکل‌هایی را ثبت نمایند که از وزارت جهاد کشاورزی دارای مجوز باشند.»

با نگاهی کلی به ماده (۹) این طرح و (۲) تبصره آن، متوجه خواهیم شد که ضرورت رفع این مشکل توسط مجلس و به ویژه کمیسیون کشاورزی به خوبی احساس شده است.

ضرورتی که مجله پیشرو «دام، کشت و صنعت» به عنوان رسانه ملی حوزه کشاورزی نیز در شماره‌های گذشته خود و از جمله در شماره ۲۲۵ به آن اشاره کرده و آن را گوشزد نموده و وجود آن را به عنوان یک چالش در بخش تاثیرگذار کشاورزی هشدار داده است. خوشحالیم که بعد از گذشت نزدیک به ۱/۵ تا ۲ سال، مجلس نیز به موضوع آن ورود نمود و امیدواریم که نتایج پرباری به دنبال داشته باشد. □

کافی است نام اسکندری در جایی مطرح شود و یک پیشنهاد محمدرضا و پسوند وزیر سابق داشته باشد. تا همه به آن حساس و سرها، چشمها و گوشها به آن سوی بچرخد. مهم‌تر این‌که هر کلامی، نقدی و نظری که از زبان مهندس اسکندری بیان شود، هزاران دنبال‌کننده و تحلیل‌کننده موافق یا مخالف خواهد داشت. مهم این است که تیر بر چله کمان می‌نشانند، هدف می‌گیرد و ملاحظه سیاست، رفاقت، بست و مقام را نمی‌کند.

آنچه را که اعتقاد دارد و از نظر کارشناسی و مدیریتی به آن رسیده است (حتی اگر خوستایند دیگران نباشند)، طرح می‌کند و تجماعانه "هل من مبارز" می‌طلبد و اعلام مناظره می‌کند.

بارها شاهد شور سخنان اسکندری در مورد مناظره با دکتر میسی کلانتری و مهندس محمود حجتی بوده‌ایم. چرا که این وزرا در عرصه وزارت کشاورزی، مطرح و نامدار، اثرگذار، حالتیبه‌ساز، برجانبه، پدافعه و ... بوده‌اند.

میسی کلانتری ۱۳ سال و محمود حجتی جهادگر معروف در مجموع ۱۱ سال و نندی وزارت این وزارتخانه پرحاشیه را در اختیار داشته‌اند.

اسکندری اما از جهادگران خوزستانی بود که برخی از صاحب‌منصبان این ایام، در آن روزها توسط وی استخدام شدند (از جمله خلیلیان نامزد ریاست‌جمهوری در دو دوره و شاید دوره‌های بعد).

نشست رسانه‌های اسکندری وزیر پیشین کشاورزی و انتخاب وزیر دولت سیزدهم

مهندس اسکندری و همه وزرای کشاورزی

اسکندری، کارشناس مهندسی کشاورزی از دانشگاه تهران و کارشناس ارشد مدیریت، که ۴۲ سال فعال در عرصه کشاورزی است و در دوره اصلاح‌طلبان و مشارکتی‌ها نشان لوح خودکفایی طرح گندم را گرفت (گرچه برخی معتقدند حتی حق معنوی تقدیر از وی، دریغ شد). انتخاب مشاوران جوان، نگاه به مزرعه و عرصه تولید، سرسختی در مقابل سیاسیونی که نظراتی خاص یا درخواست‌های ویژه داشتند (به‌خصوص مقاومت در مقابل تاراج کاخ کشاورزی، واگذاری مکان سازمان تحقیقات و آموزش در ولنجک تهران و ...) از وی نامی بیشتر از ثبت در ویکی‌پدیا و آرتیو عکس وزرای قبلی وزارتخانه را ماندگار کرد.

او نیز پس از ۴ سال به دلیل مواضع سرسختانه‌اش نتوانست نظر احمدی‌نژاد را برای صدرات در دولت دوم وی جلب کند، در بنیادشهادت و سازمان اقتصادی کوثر، یک وزارت جهاد کشاورزی پایلوت، بنا کرد و سعی نمود هلدینگ کشاورزی کوثر را توسعه دهد.

اسکندری تقریباً سالی یک بار، صمیمانه و با پوشش لباس ساده کارشناسی، در جمع رسانه‌های تخصصی کشاورزی ظاهر می‌شود و نظرات و برنامه‌هایش را در قالب دانش‌محوری در کشاورزی، شکستن تحریم‌ها، تقویت مخترمان و مبتکران مرتبط، بها دادن بیشتر به فرزندان متخصص و کارآمد شهیدا و بهره‌گیری از دانش‌آموخته‌های کشاورزی که به هر دلیل از کار دولتی دلزده شده اما پراگم و پایدارند، عرضه می‌کند.

مهندس اسکندری، مدیرعامل و نایب‌رئیس هیات‌مدیره سازمان اقتصادی کوثر، سه‌شنبه ۱۸ خرداد امسال در یک محیط ساده و با رعایت پروتکل‌های بهداشتی (جالب توجه این‌که تمام اسپری‌ها، ماسک‌ها و اقلام بهداشتی، از تولیدات سازمان اقتصادی کوثر بود که مورد استقبال اهل رسانه قرار گرفت)، با شعار «تجلی جوانگرایی و کار با مردم» در جمع مدیران مسئول حدود پانزده نشریه تخصصی کشاورزی، پایگاه خبری، خبرگزاری و روزنامه به ابداعات و نوآوری‌های سازمان اقتصادی کوثر و حمایت از تولید با هدف جهش و مانع‌زدایی از آن پرداخت که از آن جمله خودکفایی در تولید ماشین هوشمند جوجه‌کشی، احیاء مرغ لاین برای تامین جوجه یکروزه گوشتی کشور، راه‌اندازی طرح روغن‌کشی از هسته انگور و روغن خوراکی از سیبوس برنج، تولید جلبک طوفهای، پیشرفت در احداث واحد پرورش یک هزار راسی گاو‌میش و ده‌ها طرح دیگر نام برد.

اسکندری، همچون همیشه خود را بی‌ملاحظه به پست‌های دولتی و وزارت نشان می‌دهد و می‌گوید: سوگند خورده‌ام به وزارت کشاورزی بازنگردم اما به هر صورت فکر می‌کنم وزیر کشاورزی باید دانا، توانا، مدیر، جسور، عملگرا، پاکدست، با احترام به مسائل مدیریتی، اقتصادی و حقوقی باشد و حق انتخاب مستقل معاونان توانمند و کاردان را داشته باشد که بجمدا. از این دست مدیران در کشور و حتی در سازمان اقتصادی کوثر فراوان داریم.

وزیر اسبق در این مراسم از مانع‌تراشان تولید به‌ویژه مدیران ارشدی که خود در برهه‌های وزیر کشاورزی بوده‌اند، اما اینک و به‌عنوان مثال در سازمان محیط‌زیست یا وزارت کشاورزی و ... به جای مانع‌زدایی از تولید، با مجوزهای من‌درآوردی، مانع تولید شده حرکت فعالان را آهسته و یا تعطیل می‌نمایند، گلایه کرد.

جالب این‌که اسکندری برخورد سیاسی و با کشاورزان را محکوم کرد چرا که معتقد است گوشت و نان و روغن، جناح چپ و راست نمی‌شناسد. وی اعتقادی به کمبود آب به‌معنای انجام نشدن کشت و کشاورزی ندارد. وی می‌گوید: در همین کشور نیمه‌خشک با کمک دانش ایرانیان می‌توان با آبخیزداری و آبخیزداری، مدیریت مصرف بهینه آب و ... در مواردی بیش از این به خودکفایی و خوداتکایی رسید.

وی به اداره کردن علمی و مهارت‌محور وزارتخانه، ضرورت اجرایی صحیح الگوی کشت، جدی‌نگریستن به پروژه‌های کشت فراسرمینی، دامپروری فراسرمینی و واردات آب مجازی، معتقد است.

در ابتدای جلسه مهندس مجتبی پویان‌مهر، مدیرکل روابط عمومی سازمان (که دانش‌آموخته کشاورزی است) ضمن خیرمقدم به حاضران، از مهندس اسکندری درخواست کرد رسانه‌ها را در جریان پیشرفت کار کشاورزی سازمان قرار دهد.

وی در ادامه نیز با مدیریت خوب خود و فرصت دادن به همه نمایندگان رسانه‌ها برای طرح سوال و با همکاری آقای محمد انقاب، ریاست اداره مطالعات سازمان در دعوت از اصحاب رسانه و تعامل با آنان، هماهنگی با تصویربرداران و ... شرایط یک نشست مطلوب رسانه‌ای را فراهم کرد. □

چالش علفکش‌ها

طفه‌های هرز برای به دست آوردن فضا، نور آفتاب، آب و مواد غذایی موجود در خاک، رقیب گیاه اصلی هستند، ضمن آن که می‌توانند مکان مناسبی برای رشد آفات آسیب‌زننده به محصول باشند. بنابراین کنترل و مبارزه با طفه‌های هرز از نکات مهم و مورد توجه کشاورزان است.

علفکش‌های شیمیایی اگر چه می‌توانند گیاهان مزاحم را در مزرعه از بین ببرند، اما در همان حال در صورت مصرف بی‌رویه و غیراستاندارد، موجب آلوده کردن آب‌ها و تاثیرگذاری بر سلامت خاک هستند.

البته می‌توان طفه‌های هرز مزرعه را با دست از خاک بیرون کشید، اما این عمل ضمن این‌که کار ناخوشایندی است و هزینه‌های زیادی در بر دارد در سطح گسترده تقریباً غیرممکن است و کمتر کشاورزی را می‌توان یافت که هر ساله چنین کاری را انجام دهد.

اکنون یک ربات هوشمند که بدون صدمه زدن به آب و خاک قادر به کشتن طفه‌های هرز است و به طور «خودران» کار می‌کند، می‌تواند به جای کارگران یا استفاده از سموم علفکش، مبارزه با طفه‌های هرز را به اجرا درآورد.

البته چنین رباتی باید از آزمون‌های تحت شناسایی طفه‌های هرز در شرایط مختلف و اقلیم‌های مختلف در انواع کشت و زرع‌ها در اراضی پست و بلند نمره قبولی بگیرد.

چگونگی عملکرد ربات

این ربات به شکل یک مکعب روی چهار چرخ در بین ردیف‌های محصول حرکت می‌کند و با ۱۲ دوربین از زمین کشتزار تصویربرداری می‌نماید. یک کامپیوتر علف‌های هرز را شناسایی و با لیزرهای اکسید کربن که روی آنها متمرکز می‌کند، طفه‌های هرز را می‌کشد.

این علفکش خودران می‌تواند در هر ساعت ۱-۱ هزار علف هرز را نابود کرده و در طول روز بین پنج تا هشت هکتار از مزرعه را از علف‌های هرز پاک کند.

تنها مشکل این ربات، قیمت گران آن است که تهیه کردن آن از عهده هر کشاورزی ساخته نیست. اگر چه چنین قیمت‌های بالایی برای ادوات پیشرفته کشاورزی دور از ذهن نیست، اما به نظر می‌رسد تا رسیدن به تولید انبوه و تعدیل قیمت تا اندازه توانایی کشاورزان برای خرید چنین دستگاهی باید در انتظار بود.

رضایت مشتریان

کشاورزانی که با شریک شدن در خرید چنین دستگاهی امکان استفاده از آن را یافته‌اند، از عملکرد آن بسیار رضایت دارند. یکی از کشاورزان استفاده‌کننده از علفکش خودران معتقد است، این دستگاه یکی از نوآورانه‌ترین و ارزشمندترین تکنولوژی‌هایی است که تاکنون در عرصه کشاورزی دیده شده است.

انتظار داریم که این ربات‌ها به شکل روزانه مورد استفاده قرار گیرند، چرا که بسیار موثر بوده و کشاورزان را از استفاده سموم علفکش و هزینه بالایی دستمزد کارگران رها می‌کند. □

مبارزه با علف‌های هرز، بدون علفکش

ربات علفکش یا علفکش کامپیوتری

تولیدات گیاهی

محمد مهدی گل‌یاف

با استفاده از ارگانیسم‌های بزرگ مانند زنبورها و یا میکروارگانیسم‌هایی نظیر قارچ‌ها و باکتری‌ها، کشاورزان قادر خواهند شد که در تقلیل سموم شیمیایی در مزارع، به توفیقاتی نائل شوند.

مصرف‌کنندگان چنین محصولاتی نیز به دلیل استفاده کمتر از سموم شیمیایی به تولیدات سالم‌تری دست خواهند یافت و تاثیرگذاری مواد شیمیایی، جوامع انسانی را در خطر کمتری از جنبه تهدید سلامتی، قرار خواهد داد. ابری که از سموم شیمیایی پیوسته بر فراز مزارع وجود دارد، در آینده نه چندان دور موضوعی مربوط به گذشته خواهد شد و مقوله بعدی در بخش کشاورزی، نه استفاده از مواد شیمیایی، بلکه به‌کارگیری عوامل بیولوژیکی خواهد بود. در آینده، برای تولید میوه و سبزی‌هایی که انسان‌ها مصرف خواهند کرد تقریباً سموم شیمیایی، کم‌رنگ و کم‌رنگ‌تر خواهد شد.

ابزار زیستی

آگاهی در مورد استفاده از عناصر و امکانات بیولوژیکی به وضوح دیده می‌شود، چنانکه بین سال‌های ۱۳-۲۰ تا ۱۸-۲۰، استفاده از تولیدات بیولوژیکی برای کنترل آفات و بیماری‌ها، سالیانه در حدود ۷ درصد در جهان رشد داشته که ارزشی معادل ۱۳ میلیارد دلار برای آن برآورد می‌شود.

در برزیل، یک مرکز کشاورزی که به تازگی به عنوان بزرگ‌ترین تولیدکننده سویا در جهان شناخته شده، از سال ۱۴-۲۰، به طور متوسط همه ساله ۲۰ درصد افزایش تولید داشته است، چرا که در پنج سال گذشته به دلیل استقبال چشمگیر کشاورزان از مواد و عناصر بیولوژیکی به شدت افزایش یافته به شکلی که بین سال‌های ۱۵-۲۰ تا ۱۹-۲۰، افزون‌بر ۴۰ شرکت جدید تولیدکننده محصولات بیولوژیکی ضدآفات و بیماری‌ها به ثبت رسیده‌اند.

رشد آگاهی در لزوم تولید پایدار محصولات غذایی و تغییر نظر کشاورزان در مورد استفاده بیش از اندازه سموم شیمیایی، به همراه بالا رفتن هزینه‌های مبارزه شیمیایی با آفات، موجب گرایش آنها به استفاده از روش‌های بیولوژیکی مبارزه با آفات شده است.

محصولات کنترل زیستی

تا پایان سال ۱۵-۲۰، بیش از ۲۵۰ محصول کنترل زیستی آفات برای استفاده در مزارع برزیل مجوز فعالیت دریافت کرده‌اند که در زیر مجموعه قانونی ۸۰ شرکت قرار داشته‌اند.

چنین پیشرفت‌هایی می‌تواند موجب بروز چالشی مهم و مستقیم برای شرکت‌های سنتی تولیدکننده مواد و سموم شیمیایی باشد و بازار تولید سموم شیمیایی آنها را که گردش مالی سالیانه‌ای در حدود ۱۲ میلیارد دلار دارد به چالش بکشد.

شرکت‌های بزرگ سازنده مواد شیمیایی می‌دانند که دیگر زمان نوشتن تبلیغ کالاهایشان روی دیوارها سپری شده و باید تغییر روش دهند. بنابراین، آنها نیز برای عقب نماندن از این روند جدید وارد تولید مواد بیولوژیکی به جای سموم شیمیایی خواهند شد که این به نفع طبیعت و محیط‌زیست است.

یکی از تولیدکنندگان مواد بیولوژیکی در برزیل می‌گوید: ما در مقایسه با شرکت‌های تولیدکننده سموم شیمیایی بسیار کوچک هستیم، اما این بخش به سرعت در حال رشد است، هر چند مواد شیمیایی مبارزه با آفات، بازار ثابت خود را دارند.

همراه با مواد بیولوژیکی، به‌کارگیری کشاورزی دقیق، پهپادها و سایر ابزار نظارت بر مدیریت مزارع، بهره‌وری و کارایی در این بخش را به‌طور قابل ملاحظه‌ای رشد و رونق خواهد داد. □

مبارزه بیولوژیکی

تهدیدی برای کارخانه‌های سموم شیمیایی

محصول سالم با عوامل بیولوژیکی

هم‌اکنون، زنبورها، قارچ‌ها و باکتری‌ها به‌منزله جایگزینی برای سموم آفت‌کش مورد استفاده قرار می‌گیرند. نتایج به دست آمده از مشاهده پهپادها در مزارع نیشکر برزیل نشان داده که زنبورهای پارازیت با بی‌رحمی هر چه تمام‌تر به وظیفه‌ای که به آن‌ها محول شده عمل کرده و تخم‌های یک پروانه آفت نیشکر را که لاروهای حریص و پرخور آنها نیشکرکاران برزیلی را متحمل خسارات بسیار می‌کند، نابود می‌کنند. در زمان که تخم‌گذاری آفت مذکور و قبل از تولد لاروهای پروانه، زنبورها وارد عمل شده و در زمان کوتاهی عوامل آفت را نابود می‌کنند. اگر چه نابود کردن تخم پروانه آفت می‌تواند ضربه هولناکی به این‌گونه آفات باشد، اما هدف از این کار پیشرفت در کشاورزی پایدار و تولید غذا است.

یک خانوار هستم

باشما کشاورزان

بخش اول

همچنین، میزان رشد برخی از محصولات زراعی یا روش نشاء کاری بهبود یافته و حتی کیفیت محصول تولیدی نیز در کشت نشایی در بسیاری از مواقع نسبت به کشت مستقیم برتری دارد. ضمن این‌که افزایش عملکرد محصول، بهبود شاخص‌هایی مانند شاخص برداشت، شاخص عملکرد و ... نیز در کشت نشایی اتفاق خواهد افتاد.

اما شاید یکی از مهم‌ترین مزایای کشت نشایی، آن هم برای کشور ما استفاده بهینه‌تر از منابع آب و خاک و نقش مهمی که استفاده از این روش می‌تواند در افزایش کارایی مصرف آب و حفظ منابع ارزشمند آن داشته باشد که با توجه به نوع اقلیم‌های کشور، اگر تمام مزایای دیگر کشت نشایی را کنار بگذاریم، همین یک مورد اخیر به‌تنهایی ما را برای تمایل به این نوع کشت مجاب می‌کند؛ چرا که در این روش گیاه بخشی از دوره زندگی خود را که در زمین اصلی نیست، با صرف مقدار بسیار کمتری از آب نسبت به روش‌های معمول طی خواهد کرد.

با این‌که در مورد بسیاری از محصولات زراعی، می‌توان از کشت نشایی استفاده و ضرورت آن نیز برای کشور ما کاملاً مشهود و معلوم است، اما استفاده از این روش چندان که باید توسعه پیدا نکرده است. در گفت و گو با برخی فعالان این عرصه دلایل این توسعه نیافتگی را بررسی کردیم که در ادامه ملاحظه خواهید کرد:

دولت، تولیدکنندگان نشاء را به رسمیت نمی‌شناسد

دکتر عباس یداللهی، دانشیار دانشگاه و مدیرعامل مجموعه دانش‌پتیا «فعال گستر رویان» که در زمینه تولید نشاء در استان قزوین فعالیت دارد، به خبرنگار ما می‌گوید: اولین مانع در برابر توسعه کشت نشایی این است که پروانه تاسیس نشاءخانه در سیستم تعریف نشده است. وزارتخانه جهادکشاورزی هنوز تولید نشاء را به‌منوان یک شغل به رسمیت نمی‌شناسد و حتی نظام مهندسی کشاورزی نیز برای فعالیت واحدهای تولید نشاء پروانه صادر نمی‌کند. حتی در وزارتخانه یک مسئول مشخص برای موضوع کشت نشایی وجود ندارد.

وی ادامه داد: موضوع دیگر این‌که صندوق بیمه محصولات کشاورزی نیز فعالیت‌های تولید نشاء را تحت پوشش بیمه‌ای خود قرار نداده است؛ که کار تولیدکنندگان را سخت می‌کند. از طرفی، تولیدکنندگان نشاء در کشور تشکل منسجمی ندارند. متأسفانه بحث «نرسری» یا «نشاءخانه» در کشاورزی ما جدی گرفته نشده است. در تمام دنیا در مورد بعضی محصولات کشاورزی به دلیل این‌که دوره رشد طولانی دارند، به این نتیجه رسیده‌اند که بخشی از این دوره رشد، در نشاءخانه انجام گیرد.

این فعال تولیدکننده نشاء عنوان می‌کند: در شرایط فعلی قیمت بذر بسیار بالا است؛ به‌طور مثال قیمت هر دانه بذر گوجه‌فرنگی ۱۰۰۰ تومان و دستمزد تولید نشاء برای هر عدد نشاء ۳۰۰ تومان است. در حالی علاوه‌بر گلخانه به بسیاری هزینه‌های دیگر برای تولید نشاء نیز نیاز است.

بدون در نظر گرفتن فضای گلخانه، برای تولید یک میلیون عدد نشاء، یک میلیارد تومان هزینه بذر است و ۲۵۰ میلیون تومان برای سایر هزینه‌ها نیاز است. زمانی که نشاء تولید می‌شود؛ باید هریک به قیمت ۱۳۰۰ تومان به فروش برسد. به این معنی که وقتی یک تولیدکننده نشاء یک میلیارد و ۳۰۰ میلیون تومان سرمایه‌گذاری می‌کند، فقط ۵۰ میلیون تومان سود خواهد کرد که تازه همین هم به صورت نقد نیست، بلکه از کشاورزان به صورت چک دریافت می‌شود. حال در این میان اگر بذر این گیاه مشکلی داشته باشد، ما باید پاسخگو باشیم در حالی که مسئولیت بذر نباید برعهده ما باشد.

یداللهی می‌گوید: موانع جدی بر سر راه تولیدکنندگان نشاء وجود دارد که نمی‌شود بدون رفع این موانع، کشت نشایی را توسعه داد. مثلاً معلوم نیست یک متقاضی برای پروانه تاسیس یک نشاءخانه به کجا مراجعه کند؟! وقتی که پروانه تاسیس نمی‌دهند، قطعاً از تسهیلات دیگر هم خبری نیست. از طرفی با توجه به افزایش سرسام‌آور هزینه‌ها، کار به جایی رسیده که شرکتی مانند شرکت ما که در سال‌های گذشته تا ۴۰ میلیون نشاء تولید می‌کرد، در حال حاضر این مقدار به ۵ میلیون رسیده است.

وی در ادامه توضیح داد: نشاءخانه یا نرسری به تجهیزات و تأسیسات بسیار گران‌قیمتی نیاز دارد و هزینه‌های بالایی طلب می‌کند که باعث شده عملاً تولید نشاء به صرفه نباشد و منطقی نیست که شما برای سود اندک این همه سرمایه‌گذاری کنید. در این میان قیمت بذر نیز بسیار بالا رفته است. بنابراین برای گسترش کشت نشایی، باید حلقه اصلی یعنی تولیدکنندگان نشاء مورد حمایت قرار گیرند.

کشت نشایی، روشی مطمئن برای استقرار بهتر بوته‌های گیاه در خاک است. در نشاء کاری ابتدا بذرهای گیاه را در مکانی کوچک و به صورت مجتمع و متراکم (نرسری، نشاءخانه یا خزانه) کشت و پس از این‌که گیاه مراحل اولیه رشد خود را طی کرد، آن را به زمین اصلی یا گلخانه انتقال می‌دهند.

نشاءکاری باعث کاهش زمان رشد در زمین اصلی، کاهش هزینه‌های مبارزه با طغفای هرز، بیماری‌ها، آفات و افزایش ضریب اطمینان در مبارزه و کنترل آنها و نقش موثری در بهبود استفاده از نهاده‌هایی مانند سم و کود در واحد سطح دارد.

علاوه بر این، در نشاءکاری از نهاده بذر نیز به صورت مناسب و کارآمدتری استفاده شده و افزایش کارایی در واحد سطح زمین کشت شده، رسیدن به تراکم مطلوب، افزایش درصد جوانه‌زنی و سبز شدن گیاه به دلیل شرایط مناسب‌تر، یکنواختی مزرعه و ... همه از مزایای کشت نشایی محسوب می‌شوند.

توسعه کشت نشایی

گرفتار اهمال کاری بخش دولتی

توان تولید انواع ماشین‌های کشاورزی وجود دارد

مهندس فائقه اصائلو، کارشناس ارشد مهندسی صنایع (مدیریت سیستم و بهره‌وری) و مدیرعامل گروه صنعتی «تیدا پارس» که از سال ۱۳۸۶ در زمینه تولید ماشین‌های کشاورزی، گلخانه‌ای و ماشین‌های کشت نشایی فعالیت می‌کند، در گفت‌وگو با خبرنگار «نام

و کشت و صنعت» می‌گوید: با در نظر گرفتن جمع موارد، کشت نشایی برای کشور ما یک ضرورت محسوب می‌شود و مهم‌ترین دلایل آن هم تحت‌تاثیر قرار گرفتن منابع خاک و آب کشور در سال‌های اخیر است که در هر دو مورد، دچار بحران هستیم و کشت نشایی می‌تواند در کاستن از این بحران کمک کند.

به هر صورت، در سال‌های اخیر از طرف دولت گاهی جلساتی برگزار شده، اما مانند بسیاری از موارد دیگر نمایشی بیش نبوده است.

در بخش کشت نشایی، آن دسته کارهایی که توسط بخش خصوصی می‌توانست انجام گیرد، انجام شده و ادوات مختلفی توسط بعضی شرکت‌های بخش خصوصی طراحی و ساخته شده است. نمونه آن در شرکت ما که ۱۶ سال است به‌صورت تخصصی در زمینه ماشین‌های کشاورزی و گلخانه‌ای (با برند تیدا پارس) فعالیت می‌کند، ماشین‌های پیشرفته گلخانه‌ای و نشایی را که در کشور کمبود آن

احساس می‌شد تولید کرده‌ایم و برای طراحی و ساخت آن هزینه‌های مادی و معنوی زیادی صرف کرده‌ایم، اما مورد حمایت بخش دولتی قرار نگرفت و دستگاه‌هایی را که با این همه هزینه تولید کرده‌ایم، به راحتی توسط برخی واردکنندگان و آن هم با حمایت بخش دولتی، وارد کشور می‌شود که ما را دچار زیان‌های هنگفت کرده است.

تولیدکنندگان، پول و وقت کافی برای باج دادن به دولت را ندارند
اصائلو می‌گوید: متأسفانه ساختار و بدنه دولت، چندان تولید داخلی را بر نمی‌تابد؛ چرا که تولیدکننده پول و وقت کافی برای باج‌دادن به دولت و چانه‌زنی با آن را ندارد اما واردکنندگان به راحتی از عهده این کار بر می‌آیند.

وی افزود: شرکت ما طیف مناسبی از ماشین‌های کشت نشایی را دارد و سه سال پیش به پیشنهاد مرکز توسعه مکانیزاسیون و طی‌رغم میل باطنی‌مان (به دلیل سابقه بدی که از طرف دولت دیده بودیم)، به سمت ماشین‌های کشت نشایی رفتیم. دستگاه‌های خوبی تولید کردیم که موجود است. دستگاه‌های دیگری هم اگر نیاز باشد توان ساخت آن را داریم، اما هیچ حمایتی از طرف دولت صورت نگرفت و این همه هزینه بدون برگشت سرمایه تلف شد، چرا که امتیازها و حمایت‌ها به سمت واردات است و متأسفانه منافع طولانی‌مدت کشور در نظر گرفته نمی‌شود.

اصائلو می‌گوید: برای تولید ماشین‌های نشایی، از تولید نشاء تا کاشت آن در گروه صنعتی تیداپارس، امکان تولید طیف وسیعی از آنها وجود دارد، اما به این شرط که از طرف بخش دولتی مورد حمایت قرار گیرد. یعنی زمانی که دستگاهی ساخته می‌شود، بقیه جوانب کار آنچنان پیش برود که امکان استفاده از این دستگاه برای کشاورز، بهره‌بردار و کل زنجیره فراهم گردد.

وی اطمینان خاطر داد که برای طراحی و ساخت ماشین‌ها در داخل کشور، هیچ مشکلی وجود ندارد. حتی ما برای برخی دستگاه‌های تولیدی‌مان از بسیاری کشورهای با استانداردهای سخت‌گیرانه نیز درخواست خرید داریم؛ اما به دلیل مشکلات ناشی از تحریم، نتوانستیم صادرات داشته باشیم. □

... ادامه دارد

بدون استفاده از سموم پرخطر شیمیایی آفات و بیماری‌های گیاهان خود را کنترل کنید

شرکت کیمیا سبز آور

دفتر مرکزی شرکت بر اساس
استانداردهای ISO 9001 و
ISO 14001 و استاندارد اروپا
و استاندارد ملی ۱۱۰۰۰

پالیزین (حشره کش) جهت کنترل شده و بیشتر گونه های کنه و آفات مکنده.

کالپان (قارچ کش) جهت کنترل بیماری سفیدک سطحی و پودری.

سپیدان (ککونین فرآوری شده) دورکننده حشرات از گیاهان و مقابله با آفتاب سوختگی محصولات.

فریکول (همه حلزون کش حاوی فسفات آهن) جهت کنترل حلزون و راب.

تندکسیر (حشره کش و کنه کش روغنی حاوی عصاره فلفل قرمز) جهت کنترل کنه و طیفی از آفات مکنده.

سیتوپلاس (افزودنی پالیزین حاوی روغن گیاهی و صمغ های گیاهی) جهت روغن پاشی زمستانه و بهار گیاهان.

پرتر (سابون محلول پاشی اسیدی) بهبود چشمگیر سطح پوشش مواد پاششی به گیاهان و کاهش قابلیت جهت افزایش کارایی.

کیمیا (سابون محلول پاشی حاوی صمغ های گیاهی) جهت ایجاد سطح پوشش بیشتر و افزایش دهنده چسبندگی مواد پاششی به گیاهان و مقابله با بادبردگی سموم علف کش.

محصولات جدید

کیتوپلاس کود مایع غنی از مواد آلی و حاوی عناصر ماکرو و ریز مغذی ها، حاوی ماده طبیعی کیتوزان (استخراج شده از پوست کیتینی سخت پوستان)

ارگانومکس کود مایع غنی از مواد آلی، کربن آلی و حاوی اسیدهای آمینه، ازت، فسفر، پتاسیم و ریز مغذی ها.

پروکسین ۵٪ مایع ضد موفونی کننده با طیف اثر گسترده و سازگار با محیط زیست، حاوی پراکسید هیدروژن.

روغن امولسیون شونده سبز آور با ماده موثره پارافین EC۵۰

مدلور سبز آور مایع جلب کننده آفت مگس میوه حاوی پروتئین هیدرولیزات و نمک های آمونیوم ۳۰٪

برخی آفات مهم گلخانه‌ها

شته‌ها: حشراتی کوچک و با بدنی نرم هستند که برای تغذیه اقدام به مکیدن سیره گیاه می‌کنند. سرعت زاد و ولد آنها سریع و در این رابطه نیازی به حشره تر ندانسته و «بکرزایی» می‌کنند، بنابراین باید به شدت آنها را تحت کنترل قرار داد.

گونه‌های بسیار متنوعی دارند که با رنگ‌های مختلف (سبز، زرد، قرمز، سیاه و...) دیده می‌شوند. شته‌های داخل گلخانه‌ها معمولاً به صورت حرکتی (نه پروازی) در گلخانه‌ها حضور دارند. این آفت، معمولاً روی برگ‌ها (اکثراً در زیر آن‌ها به دلیل وجود رگبرگ‌ها) و اندام‌های نازک مانند نوک ساقه‌ها دیده می‌شود. با مشاهده مورچه‌ها روی گیاهان باید بدانیم که احتمالاً شته‌ها نیز حضور دارند، چرا که مورچه‌ها از سیره دفع شده توسط شته‌ها تغذیه می‌کنند.

مگس سفید: از آفات معمولی در گلخانه‌ها هستند. آنها رابطه نزدیکی با شته‌ها داشته و اندازه آنها با شته‌ها، یکسان است. رنگ بدن سفید بوده و قدرت پرواز دارند. آن‌ها نیز مانند شته‌ها با مکیدن از سیره گیاه تغذیه کرده و همچون شته‌ها، شیرمای که مورچه‌ها را جذب می‌نماید از خود دفع می‌کنند. مگس سفید می‌تواند به برگ‌ها و میوه‌ها آسیب وارد کرده و رشد گیاه را مختل نماید.

تمیز نگاه داشتن گلخانه از مواد و آشغال‌های گیاهی و از بین بردن ظرف‌های هرز، می‌تواند میزبان‌های مگس سفید را کاهش دهد. همزمان می‌توان با اسپری کردن یک حشره‌کش صابونی، مگس‌های سفید را نابود کرد. همچنین، صفحات چسبیده زرد رنگ می‌توانند بهترین روش برای مبارزه با مگس‌های سفید به ویژه در گلخانه‌های کوچک باشند.

کنه‌ها: انواع بسیار مختلفی دارند، اما گونه غالبی که در گلخانه‌ها دیده می‌شود از نوع کنه تارنکبوتی بسیار کوچک بوده که به رنگ‌های سبز، قرمز یا قهوه‌ای دیده می‌شود و معمولاً در زیر برگ‌ها زندگی می‌کند. با افزایش جمعیت کنه‌ها، می‌توان شاهد یک شبکه پیوسته از تارها در سرتاسر برگ‌های گیاهان بود. انواری از کنه‌های شکارچی وجود دارد که در صورت اقدام سریع و زود هنگام می‌توانند جمعیت کنه‌های تارنکبوتی را کنترل نمایند.

برای کنترل کنه‌ها باید شرایط گلخانه را تحت نظر داشت و از بالا رفتن گرما و خشکی در آن جلوگیری کرد، چرا که کنه‌های تارنکبوتی می‌توانند در گلخانه‌های گرم و خشک به یک مشکل اساسی تبدیل شوند. همچنین با سموم کنه‌کش سیستماتیک می‌توان با این گونه از حشرات مبارزه کرد و البته باید از کوددهی بیش از اندازه ممانعت شود، زیرا گیاهان را آماده حمله کنه‌ها می‌نماید.

پشه‌های خاکی: حشراتی کوچک اندام، بالدار و با پاهای دراز هستند که از جلبک‌ها و سایر مواد ارگانیک در خاک تغذیه می‌کنند. آنها به طور مستقیم به محصولات خسارت وارد نمی‌کنند، اما می‌توانند با پرواز به اطراف، عوامل بیماری‌زای خاکزی مانند (پیتوم) را به اطراف گلخانه بپراکنند. می‌توان نشانه‌هایی از حضور آن‌ها در گلخانه را از روی ورقه‌های چسبان مشاهده کرد. امکان دارد لارو آنها نیز در خاک دیده شود.

تریپس‌ها: حشرات بالدار بسیار کوچکی هستند که بدون ذره‌بین یا انوات بزرگ‌کننده قابل مشاهده نیستند. انواع مختلفی داشته اما نوع غالب آنها «تریپس‌های غربی» هستند. خسارت آنها را می‌توان روی برگ‌ها به شکل خال‌های نقره‌ای رنگ مشاهده نمود که نشان‌دهنده سلول‌های مرده برگ است. آنها کلروفیل را از برگ‌های گیاه مکیده و موجب کاهش سبزیگی و توانایی گیاه در فتوسنتز می‌شوند. از علائم دیگر این آفت، بد شکلی در اندام‌ها و گل‌ها است.

ورقه‌های چسبیده آبی یا زرد می‌توانند به شرایط و شناخت جمعیت آفت در گلخانه‌ها کمک نمایند. ضمن آن که آثار خسارت وارده روی برگ‌ها می‌تواند نشانگر میزان صدمه باشد. برخی از گلخانه‌داران کشت گیاهانی مانند «پتونیا» را برای جذب تریپس‌ها انجام می‌دهند تا بتوانند بررسی و برآوردی از جمعیت تریپس‌ها در گلخانه داشته باشند.

بهترین راه مبارزه جلوگیری از ورود آنها به گلخانه است. باید اطمینان داشت که با نصب انوات جلوگیری کننده با اندازه‌های واقعی، ضمن تداوم جریان هوا، مانع از ورود حشرات شود و با نظافت فصولی مجاری ورود هوا و رفع صدمات احتمالی به آنها، به سرعت این وسایل را در جای خود قرار داد. برخی از کنه‌های شکارچی می‌توانند در کاهش تریپس‌ها موثر باشند و برخی از مراحل رشد آنها را دچار وقفه نمایند. □

طغیان آفات و بیماری‌ها در گلخانه‌ها، مزایای مستمر است و چنانچه کنترل آنها از دست خارج شود، می‌تواند خسارات جبران‌ناپذیری به وجود آورند.

برای ظهور آفات و بیماری‌ها سه عامل اصلی لازم است:

- میزبان شیوع
 - حضور آفات یا بیماری
 - محیط مناسب برای رشد آنها
- بنابراین برای مدیریت مبارزه با آفات و بیماری‌های گلخانه، باید سه عامل فوق همواره رصد شود.

آفات گلخانه‌ای

و مدیریت آنها

توانمندی‌ها:

- به‌روزرسانی و افزایش ظرفیت تصفیه‌خانه‌های آب و فاضلاب
 - طراحی، اجرا و خدمات نگهداری دستگاه‌های آب شیرین‌کن: RO
 - تامین کننده مواد شیمیایی مورد نیاز تصفیه‌خانه‌های آب و فاضلاب
 - طراحی و اجرای تصفیه‌خانه‌های فاضلاب صنعتی و بهداشتی در صنایع
 - تامین تجهیزات مورد نیاز
- (پلمور، دبیوزر، آبگیر لجن، پمپ‌های تصفیه فاضلاب، آب‌شیرین‌کن RO و ...، (امپلیس، کربن، آنتراسیت، PAC، سولفات آهن، آلوم، واردات انواع پلی‌اکترولیت آنیونی و کاتیونی)

اولین سازنده

دستگاه‌های آبگیر لجن مولتی دیسک اسکرو پرس (MDSP)

به شماره ثبت ۳۸۶۸۵-ID

روش کار دستگاه آبگیر لجن مولتی دیسک اسکرو پرس (MDSP):

ابتدا لجن به داخل مخزن لخته‌سازی وارد می‌شود. سپس با تزریق پلیمر و انجام میکسینگ، فرآیند فلوکولاسیون انجام می‌شود. بعد از تشکیل فلاک‌های درشت، لجن به صورت ثقلی وارد محور آبگیر می‌شود و در آنجا عملیات آبگیری صورت می‌گیرد و آب حاصل از لجن از قسمت تحتانی دستگاه خارج می‌شود و کیک لجن آبگیری شده از انتهای محور تخلیه می‌گردد.

کاربردها:

- در تمام صنایعی که با مشکل لجن روبرو هستند (کشاورزی، صنایع غذایی، نساجی و تصفیه‌خانه‌های فاضلاب).
- **مزایای دستگاه مولتی دیسک اسکرو پرس نسبت به سایر تجهیزات آبگیر لجن:**
- بهره‌برداری و نگهداری آسان
- مصرف انرژی بسیار پایین
- نیاز نداشتن به اپراتور دائم و راهبری آسان
- سازگاری بسیار عالی با لجن‌های روغنی و چرب
- نیاز به فضای بسیار کم (در مقایسه با سایر تجهیزات آبگیری لجن)
- دستگاه به دلیل کارکرد با دور پایین، هیچ گونه سروصدا و لرزشی ندارد
- تکنولوژی ساخت، آنچنان است که نیازی به فیلتر یا قطعات مصرفی ندارد
- قابلیت خود شویندگی و نداشتن گرفتگی (به دلیل حرکت مداوم دیسک‌ها)
- دستگاه با استلنس استیل ۳۰۴ (با هرگونه آلیاژ سفارش شده) ساخته و عمر بالایی در برابر خوردگی دارد
- دستگاه به دلیل سرعت کم و فشار پایین (در مقایسه با سایر تجهیزات آبگیر لجن) استهلاک بسیار کمی دارد.

این موضوع علاوه بر ارزش بری و وابستگی به دیگر کشورها، امنیت غذایی ما را نیز مورد تهدید قرار می‌دهد؛ وابستگی به واردات بذور هیبرید بالای ۹۹ درصد و خروج نزدیک به ۱۵۰ میلیون یورو در سال است.

با توجه به اهمیت بسیار بالای بذور در کشاورزی و وابستگی آن به واردات، و از طرفی نیز با توجه به دستکاری‌های تولید بذور هیبرید از نظر هزینه، زمان دستیابی به نتیجه و ... در چنین شرایطی اگر در داخل کشور، شرکتی اقدام به تولید بذور هیبرید نماید، باید آن را در ردیف قهرمانان ملی به حساب آورد و هر نوع حمایتی از آن صورت گیرد تا ضمن توسعه فعالیت‌ها، الگویی برای سایر علاقه‌مندان، متخصصان و فعالان بخش، به‌منظور حرکت به سمت تولید چنین بذورهایی باشد. اما در کشور گاهی به مواردی بر می‌خوریم که تنها کلمه‌ای که در مواجهه با آن می‌توان به زبان آورد تاسف است و تاسف ...

بذور، از مهم‌ترین نهاده‌های تولید در بخش کشاورزی است و استفاده از بذور باکیفیت و مرغوب، نقش بسیار مهمی در ارتقای بهره‌وری از منابع ارزشمند آب و خاک و بالا بردن راندمان تولید دارد. بذور مناسب، باعث افزایش از نظر کمیت و کیفیت محصول نهایی، بازاریابی، افزایش صادرات و ایجاد مزیت اقتصادی برای تولیدکنندگان محصولات و کشاورزان خواهد شد.

گرچه در ایران حدود ۴۰۰ شرکت و شخص حقیقی در تولید بذور فعال هستند اما بخش بسیار زیادی از بذور مورد نیاز، به ویژه در مورد سبزی و صیفی‌جات، از راه واردات انجام می‌شود که تقریباً تمام آن را بذورهای هیبرید تشکیل می‌دهد؛ چرا که به واقع برای تامین بذورهای هیبرید، به‌طور کامل وابسته به واردات هستیم و کار خاصی برای تولید این بذور صورت انجام نشده است.

پای صحبت یک تولیدکننده بذور هیبرید

برادری‌مان را ثابت کردیم

با خبر شدیم که یکی از شرکت‌های فعال در مرصه کشاورزی که در حوزه بذور و ساخت گلخانه فعالیت می‌کند، پس از ۱۵-۱۴ سال تلاش و بیش از ۱۰۰ نیرو که ۵ درصد آنها متخصص تحقیقات، به‌نژادی، گیاهپزشکی و ... بوده‌اند، بذور هیبرید پنج محصول با اهمیت بادمجان، خیار، گوجه‌فرنگی، ملون و قلفل دل‌مه را تولید کرده و نمونه‌هایی نیز از بذورهای تولیدی را به بازار مصرف عرضه نموده که مورد استقبال بسیار خوبی از طرف کشاورزان قرار گرفته است.

اما برای توسعه فعالیت، متأسفانه در بیخ‌وخم‌های اداری و در چنبره ناکارآمد، بیمار و فرسوده و فرصت‌کش بخش دولتی گرفتار آمده و عملاً توسعه این فعالیت ارزشمند و حیاتی باز مانده است.

مسئله اگر کسی کوچک‌ترین شناختی از موضوع و اهمیت کار این شرکت پیشرو داشته باشد دلیل تاسف بر این قضیه را خواهد دانست.

در مصاحبه با حمید امیرسیدی، مدیرعامل شرکت تولید «بذور داتزه» و شرکت «فراز گلخانه» که در زمینه تولید بذور هیبرید و همچنین ساخت گلخانه فعالیت و این اقدام ارزشمند ملی را انجام داده و ارقامی از بذور هیبرید را تولید کرده است، بیشتر در جریان موضوع قرار گرفتیم تا شاید گوش شنوایی پیدا شد و در راستای ادعاهای خودکفایی در تمام امور شاهد حرکتی باشیم.

چه بذورهایی در مجموعه شما تولید شده و آیا قابلیت رقابت با گونه‌های مشابه خارجی را دارند؟

در شرکت‌های «فراز گلخانه» و «بذور داتزه» با هزینه شخصی توانستیم بذور هیبرید پنج محصول گوجه‌فرنگی، خیار، بادمجان، ملون و قلفل را تولید نمایم که در این بین، گوجه‌فرنگی ویژه کشت گلخانه‌ای است و سایر محصولات هم برای کشت در فضای باز و هم مناسب کشت در گلخانه، تولید شده‌اند.

در ایران بذور تولیدی اگر از نمونه‌های خارجی بهتر نباشد، مطمئناً کشاورزان تمایلی به آن نشان نمی‌دهند. یعنی بذورهای داخلی حتماً باید یک سر و گردن بالاتر از نمونه‌های خارجی باشند که مورد توجه کشاورزان قرار گیرند و در مورد بذورهای تولیدی در شرکت ما این مسئله اتفاق افتاده و کشاورزان تمایل زیادی به آن نشان داده‌اند. بذورهای ما چون از همین اقلیم انتخاب و تولید می‌شوند، قطعاً در مقایسه با بذورهای خارجی مناسب‌تر هستند و چنانچه عرض کردم، زمینه مصرف و استقبال کشاورزان دلیل این کیفیت است.

در مقابل تقاضای داخل پاسخگو هستید؟

برای تامین بخشی از تقاضای داخل کشور نیاز به حمایت داریم تا کارمان را توسعه داده و تولیدات بیشتری داشته باشیم. خاطر نشان کنم علاوه بر نیازهای داخلی، ما به راحتی امکان رقابت در بازارهای خارجی را نیز داریم و می‌توانیم به صادرات هم فکر کنیم. در حال حاضر همین مقدار بذری که تولید می‌کنیم توسط مشتریان پیش‌خرید می‌شود، اما توان تولید بیشتر را نداریم و باید کارمان را گسترش دهیم.

این ۱٪ درصد را چند شرکت تولید می‌کنند؟

شرکت ما و یکی دو شرکت دیگر نیز در این زمینه، معدود فعالیتهایی داشته‌اند و بذوری تولید کرده‌اند.

برای آینده چه برنامه‌های توسعه‌ای دارید؟

واقعیت این است که در پیچ‌وخم‌های اداری همین طرح فعلی هم مانده‌ایم و صلاحاً توان پرداختن به موارد دیگر را نداریم. باید بذرهایی را که به نتیجه نهایی رسانده‌ایم به تولید انبوه برسانیم تا از آورده آن، به فکر موارد دیگر نیز باشیم که قطعاً اگر در این طرح همراهی و همکاری بخش دولتی شکل می‌گرفت، به فکر بذرهایی بیشتری نیز می‌توانستیم باشیم.

علاوه بر ۵ محصول قبلی، تولید بذور هیبرید هندوانه، کدو و محصولات دیگر را در نظر داریم و بعضی کارهای اولیه آن‌ها نیز انجام شده است. یعنی بانک زن قوی در این مورد ایجاد کرده‌ایم، اما به دلیلی که مرض شد فعلاً در مراحل اولیه هستیم و اگر در مورد این بذوری که نهایی شده‌اند، به نتیجه برسیم، حتماً بذور دیگر را هم در دستور کار خواهیم داشت. طرح توسعه شرکت به چه میزان سرمایه و کمک دولتی نیاز دارد که دولت این کار بسیار مهم را نادیده گرفته است؟

هیچ نیازی به حمایت مالی نداریم و اصلاً در اجرای پروژه نیز تاکنون هیچ کمکی از کسی دریافت نکرده‌ایم؛ یعنی کمکی انجام نشده است؛ در حال حاضر هم نیاز به حمایت مالی نداریم. حتی در ساخت گلخانه نیز خودمان توان لازم را داریم، تنها مشکلی که برای اجرای طرح داریم، اختصاص زمین است و اگر زمین مناسب را تهیه کنیم، بقیه کارها را هم خودمان انجام خواهیم داد. ما کارمان را انجام داده‌ایم و برادری‌مان را ثابت کرده‌ایم؛ امیدواریم که بتوانیم این کارها را همچنان پیش ببریم.

به چند هکتار زمین نیاز دارید و علاوه بر تولید بذور چه میزان اشتغال مولد ایجاد می‌کنید؟ در پروژه نهایی ۵۰۰ هکتار زمین اما برای شروع ۶۰-۵۰ هکتار مورد نیاز است که برای همین ۵۰ هکتار زمین به حدود دو هزار نفر نیروی کار احتیاج داریم که بیشتر آنها متخصص کشاورزی خواهند بود.

چرا نیاز به بذور هیبرید سبزی و صیفی مورد توجه مدیران ارشد قرار نمی‌گیرد؟

متأسفانه در بذرهایی هیبرید فقط ۱-۲ درصد یا کمتر سهم تولید داخلی است و بقیه آن از راه واردات تامین می‌شود که این روند مناسب کشور ما نیست.

سالانه حدود ۳۰ میلیون تن سبزی و صیفی در ایران تولید می‌شود که در مقایسه با هزینه صرف شده برای بذور، شاید رقم قابل توجهی نباشد اما در نظر بگیرید که اولاً براساس گفته‌های مسئولان، در سال حدود ۲۵۰ میلیون دلار بذور به صورت رسمی وارد کشور می‌شود که اگر به همین میزان قاچاق آن را نیز در نظر بگیریم، حداقل حدود دو برابر این مقدار خواهد شد؛ یعنی ۵۰۰ میلیون دلار که همین ۵۰۰ میلیون دلار در سال رقم قابل توجهی است.

دیگر اینکه در نظر داشته باشیم این وابستگی به واردات بذور، امنیت غذایی ما را به شدت شکننده می‌کند که در بعضی از شرایط مانند تحریم و ... کار را برای ما سخت خواهد کرد.

مهم‌تر از همه، با توجه به تنوع اقلیمی در ایران، امکان تولید بذور برای اقلیم‌های مختلف وجود دارد و اگر تولید داخلی بذور اتفاق بیفتد، امکان صادرات به بسیاری از کشورهای دنیا فراهم خواهد شد که با توجه به ارزش افزوده بسیار بالایی که در تولید بذور وجود دارد، مزایای فراوانی برای کشور ما خواهد داشت. معمولاً ارزش افزوده بذور از ۳ هزار درصد به بالا محاسبه می‌شود.

توجیه بخش دولتی چیست و چرا از یک طرح یا چنین درجه‌ای از اهمیت حمایت نمی‌کند؟

ارزش این طرح بسیار بالا است؛ به طوری که طرح در هیأت‌دولت نیز بررسی شده و مصوبه هیأت‌وزیران یا امضای معاون اول رئیس‌جمهور را دارد؛ به وزیر جهادکشاورزی هم ابلاغ شده و ایشان نیز آن را به رئیس سازمان منابع طبیعی برای واگذاری زمین ابلاغ کرده‌اند، اما متأسفانه در سطح استان، استاندار یا ما همکاری نکرده است که در نتیجه طرح راکد مانده و کشور از منافع آن بی‌بهره شده است.

امیدواریم این طرح استراتژیک که امنیت غذایی و ایجاد اشتغال پایدار و ارزآوری را به همراه دارد، جدی‌تر گرفته شود. 📌

از طرفی، کمبود کمباین‌ها و همچنین سرویس و تعمیر و نگهداری به موقع آن‌ها خود مسئله‌ای است که باید آن را در نظر داشت. دو موضوع زمان و روش برداشت، جزو بحرانی‌ترین عوامل در ایجاد تلفات محصول محسوب می‌شوند.

در شرایطی که در کشور توانایی ساخت پهباد ماهواره و ... وجود دارد، کمبود چنین ماشین‌هایی در زمره ضعف‌های بنیادی است که باید به آن توجه جدی شود.

مسائلی مانند وجود رانت و .. باعث نادیده گرفتن موضوع، دور شدن مسائل از روند منطقی و تمایل به سمت واردات آن از دیگر کشورها گردیده است.

برای پرداختن بیشتر به این مسئله، نظرات برخی افراد کارشناس و خبره را جویا شده‌ایم که در ادامه ارائه می‌گردد:

برداشت محصولات کشاورزی به ویژه غلات و دانه‌های گیاهی از مسائل مهم بخش کشاورزی است که علاوه بر بالا بودن تلفات و ضایعات در هنگام برداشت، به سبب رعایت نکردن بعضی نکات فنی در کاربرد ماشین‌ها، ناشی از ندانستن مهارت کافی در شناخت دستگاه‌ها، معیارها و شاخص‌های عملکردی آن‌ها، در بسیاری از موارد به قدیمی بودن ناوگان مکانیزاسیون برمی‌گردد. بنابراین اهمیت کمباین‌ها و شناخت کافی از آن‌ها کاملاً مشهود و لازم است که مورد توجه قرار گیرد.

کمباین‌های فرسوده بلاي جان کشاورزي

نوسازی و متناسب‌سازی کمباین‌های برداشت محصولات کشاورزی ضرورتی اجتناب‌ناپذیر

استفاده از مدل‌های فرسوده

مهندس منوچهر مساحی، از کارشناسان خبره و باتجربه مکانیزاسیون می‌گوید: وضعیت کمباین‌ها در کشور بسیار مشکل‌ساز است، به طوری که هنوز هم از مدل‌های ۹۵۵ آن استفاده می‌شود. همچنین بر اثر شرایط موجود، میزان ضایعات برداشت محصول به ۳ میلیون تن در سال رسیده که حدود ۳۰ درصد از کل برداشت گندم است. در این مورد ملاک و نیازسنجی درستی وجود ندارد و کسی از مسئولان این بخش به کارشناسان مراجعه نمی‌کند تا مشخص شود چه نیازها و کمبودهایی وجود دارد.

قیمت ماشین‌آلات کشاورزی بالا است

مهندس علی هندویی، کشاورز برنج‌کار مازندرانی نیز در این مورد می‌گوید: در سال‌های اخیر کمباین‌هایی به نام سوزوکی در استان اصفهان مونتاژ می‌شود که نسبت به سایر کمباین‌های موجود مناسب به نظر می‌رسند و سبب افزایش کیفیت و سهولت کار گردیده‌اند. همین امر موجب افزایش کیفیت سطح مکانیزاسیون در منطقه شده و به دنبال آن، کشاورز آرامش روحی و روانی بیشتری دارد.

پیش از این برای برداشت برنج از کمباین‌هایی برداشت گندم استفاده می‌شد که کار را برای کشاورزان بسیار دشوار می‌کرد. اما مسئله‌ای که بدون راه حل به نظر می‌رسد افزایش قیمت کمباین‌ها است. در سال ۹۴ با ۵۰ میلیون تومان امکان خرید یک کمباین وجود داشت اما در حال حاضر قیمت آن به ۵۰۰ میلیون تومان رسیده و کمتر کسی توانایی خرید یک دستگاه کمباین را دارد.

از طرفی، به دلیل واردات این دستگاه‌ها و شرایط تحریم، قطعات یدکی آن‌ها وجود ندارد. در حالی که اگر دستگاه‌ها در ایران ساخته می‌شد این مشکلات و افزایش چندین برابری قیمت‌ها اتفاق نمی‌افتاد. وجود دلالتی که صرفاً به دنبال سود شخصی هستند، مانع از این کار می‌شوند و در نهایت زیان اصلی متوجه کشاورز و اقتصاد کشور است.

تولید با نیاز هم‌خوانی ندارد

مهندس رضا جهانی، عضو هیأت‌مدیره مجموعه بکتاش که در زمینه تامین ماشین‌های زراعی و شالیزاری فعالیت دارد، می‌گوید: متناسبه تولید داخلی کمباین با نیاز کشور هم‌خوانی ندارد و مسئولان به فکر واردات به‌منظور جبران کمبودها هستند. اما افزایش قیمت ناشی از واردات از توان اقتصادی کشاورز خارج شده است. از طرفی، در گذشته تسهیلاتی برای این منظور در نظر گرفته می‌شد که در حال حاضر دیگر وجود ندارد. جهانی می‌گوید: کمبود یا فرسوده بودن دستگاه‌ها ضرورت نوسازی را ایجاد می‌کند و مسئولان هر چه زودتر باید به فکر این بخش باشند در غیر این صورت شاهد ضایعات بیشتر محصولات کشاورزی خواهیم بود.

وی در خصوص کمباین برداشت پنبه و برنج نیز گفت: به دلیل قیمت بسیار بالا و نبود حمایت دولتی و نداشتن تشکل قوی در ایران، این موضوع با شکست مواجه و به نتیجه نرسید. اما در مورد کمباین‌های برداشت برنج تعداد زیادی دستگاه موجود است و مشکلی به جز افزایش قیمت‌ها در این راستا وجود ندارد.

اندازه کمباین‌ها باید متناسب با نیاز باشد

مهندس صمرانی، رئیس گروه مکانیزاسیون مرکز توسعه مکانیزاسیون کشاورزی نیز می‌گوید: متوسط نیاز سالانه به انواع کمباین در کشور حدود ۱۲۰۰ تا ۱۳۰۰ دستگاه است که کمباین‌هایی با ظرفیت‌های مختلف (متوسط - نیمه‌سنگین و سنگین) را شامل می‌شود. با توجه به این‌که عملکرد مزارع گندم به طور صده در محدوده متوسط است، بیشترین نیاز کمباین‌هایی با ظرفیت متوسط و نیمه‌سنگین و تعداد کمتری سنگین است. وی در خصوص صمر کمباین‌ها نیز گفت: حدود ۱۷ الی ۱۸ هزار کمباین در کشور وجود دارد که متناسبه نیمی از آنها فرسوده‌اند (سن بالای ۱۳ سال براساس استانداردها فرسوده تعریف می‌شود).

بخش زیادی از کمباین‌ها نیز بالای ۲۵ سال عمر دارند و همین امر کار را مشکل کرده است. باید توجه داشت که این موضوع در محاسبه ریزش محصول اثرگذار است و علاوه بر این سبب افزایش مصرف سوخت می‌گردد.

وی در خصوص این‌که چه کمباین‌هایی برای کشور ما مناسب هستند بیان کرد: ما متناسب یا عملکرد و منابع، نیازمند کمباین‌هایی با ظرفیت‌های متفاوت هستیم. اگر عملکرد زیر ۵ تن در هکتار باشد، با کمباین‌های متوسط امکان برداشت وجود دارد و عملکرد بین ۵ تا ۸ تن نیازمند کمباین‌های نیمه‌سنگین و برای بالای ۸ تن نیز کمباین‌های سنگین لازم است.

در حال حاضر سعی بر این است که متناسب با نیاز و عملکردهای موجود، کمباین‌هایی با ظرفیت مختلف عرضه شود. اگر چه ما بیشتر نیازمند کمباین‌های نیمه‌سنگین و سنگین تا میزان ریزش را کاهش دهیم.

اجاره کمباین از دیگر کشورها

صمرانی در خصوص واردات کمباین یا اجاره آن از کشورهای همجوار اذعان داشت: در این بخش نیاز بیشتری به کمباین وجود دارد و ورود شرکت‌های تامین‌کننده می‌تواند به حل مسئله کمک کند. به‌طور کلی بحث اصلی برداشت مناسب و به موقع است که با کمترین میزان ریزش و تلفات همراه باشد. در حالی که عمده برداشت با جابه‌جایی کمباین‌ها صورت می‌گیرد، چنانچه بتوانیم کمباین را از نزدیک‌ترین مناطق به محل مورد نیاز انتقال دهیم به مراتب هزینه‌ها کاهش می‌یابد.

وی ادامه داد: به همین جهت ما از هر مرجع یا تعاونی، اتحادیه، شرکت و ... که در این خصوص فعالیت کند حمایت خواهیم کرد و از هر منطقه‌ای که کمباین را وارد کنند و به تامین کمباین کمک نمایند، مرکز توسعه مکانیزاسیون کشاورزی و وزارت جهاد کشاورزی از آن استقبال می‌کند. □

• دانشجوی دکتری مکانیزاسیون کشاورزی

گیاهان زیستی، آبیاری و درختچه‌های نینسای

۰۹۱۲۸۸۲۰۲۸۰۴

مازندران، عباس‌آباد، کوکلی، شادی ۱۴، ۲۰۰ متر به طرف حیدرآباد، سمت چپ

گل و گیاه ۳۶۶
آبتهی

GOLSAM GORGAN
CHEMICALS Co.
شرکت شیمیایی گل سم گرگان

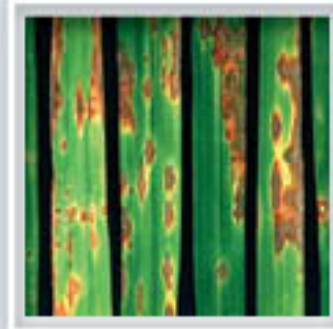
لذکاشت تا برداشت گل سم با شماست

قارچ کشی مطمئن و مؤثر برای مزارع برنج

برنج به رنج به دست می‌آید

از دسترنج خود با سموم مطمئن محافظت کنید

- کنترل کننده هم‌زمان بیماری بلاست برنج و سوختگی غلاف برنج؛
 - ترکیبی از دو قارچ کش سیستمیک با روش اثرگذاری متفاوت؛
 - تایید شده توسط مؤسسات رسمی کشور برای مصرف در مزارع برنج ایران؛
 - پایدار در برابر مقاومت به بیمارگرها.
- بیماری بلاست برنج، یکی از بیماری‌های بسیار خسارت‌زا است که در صورت فراهم بودن شرایط و کنترل نکردن آن، ممکن است تمام محصول یک مزرعه را از بین برده و حاصل دسترنج کشاورز را به باد دهد. عامل بیماری بلاست برنج قارچی است به نام *Pyricularia grisea* است که موجب آلودگی برگ‌ها شده و گاهی کاملاً آنها را می‌خشکاند و برخی از کشاورزان آن را برسوز می‌نامند. بیماری ممکن است روی گره ساقه ایجاد شده و بوته‌ها را ضعیف یا خشک کند. خطرناک‌ترین نقطه آلودگی، آخرین گره ساقه یا گردن خوشه است که می‌تواند تمام خوشه را خشک و پوک سازد.
- عواملی که شیوع بیماری را شدت می‌بخشند عبارتند از: حساسیت رقم، حرارت محیط بین ۱۸ تا ۳۲ درجه سانتی‌گراد، رطوبت بالای ۹۰ درصد همراه با مصرف بیش از اندازه کودهای ازته.
- ویشکا، قارچ‌کشی است سیستمیک که برای کنترل بیماری بلاست برنج مصرف می‌شود. ویشکا مخلوطی از دو قارچ‌کش است، یکی «تریسیکلازول» از گروه «تریازولو بنزو تریازول» که مختل‌کننده بیوسنتز ملاتین است و دیگری «تیوفانیت متیل» که مختل‌کننده تقسیم سلولی است؛ بنابراین به دلیل دو روش اثرگذاری متفاوت، احتمال بروز مقاومت را کاهش می‌دهد.
- بیماری بلاست را می‌توان با قارچ‌کش‌هایی کنترل نمود و ویشکا یکی از مؤثرترین این قارچ‌کش‌ها محسوب می‌شود. ویشکا به دلیل داشتن دو نوع قارچ‌کش، قدرت کنترل‌کنندگی فوق‌العاده‌ای روی بیماری بلاست دارد و برخی بیماری‌های دیگر مانند شیت بلاست را هم کنترل می‌کند.
- زمان مصرف ویشکا در برنج بسیار مهم است و بهترین کار انجام سمپاشی براساس اعلام ارگان‌های مسئول پیش‌آگاهی می‌باشند. برای بلاست برگ به محض مشاهده اولین ملاتم بیماری بلاست که به‌صورت لکه‌های لوزی شکل قهوه‌ای است باید سمپاشی انجام شود.
- مقدار مصرف ویشکا ۴۰۰ تا ۵۰۰ گرم در هکتار است که باید همراه با ۳۰۰ تا ۴۰۰ لیتر آب در مزرعه پاشیده شود و تمام قسمت‌های گیاه برنج نیز با ذرات سم پوشانیده شود. ☑

شرکت شیمیایی گل سم گرگان
گرگان، بلوار جرجان، جرجان بیستم
تلفن: ۰۱۷-۳۳۱۵۰۲۰۱، ۰۲۱-۸۵۵۹۹
فکس: ۰۲۱-۳۳۱۴۱۹۰

GOLSAM GORGAN
CHEMICALS Co.

www.golsamco.com

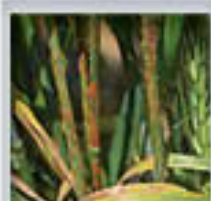
Amistar- Extra 280SE SC %28

«آمیستار اکسترا»

ساخت شرکت سینجتا-سوئیس

رها اندیش کاوان پیشگام در نوآوری و خدمت

سرآمد تمام قارچ کش های غلات

«آمیستار اکسترا» قارچ کشی است جدید که در سال ۱۳۹۲ در ایران برای کنترل زنگ زرد گندم به ثبت رسیده است. این قارچ کش مخلوطی از ۲۰۰ گرم «آزوکسی استروبین» (از گروه استروبیلورین ها) و ۸۰ گرم «سیپروکونازول» (از گروه آزول ها) در یک لیتر است که به صورت سوسپانسیون قرموله می شود. آمیستار اکسترا به دلیل دارا بودن دو قارچ کش سیستمیک، اثرات پیشگیری و درمانی دارد و به روش نفوذی در تمام سلول های برگ جذب و به صورت سیستمیک از راه آوندهای چوبی در گیاه حرکت دارد. به دلیل وجود دو قارچ کش با اثرگذاری متفاوت در آمیستار اکسترا، احتمال پیدایش مقاومت در قارچ ها را به خوبی کنترل می نماید. آزوکسی استروبین، علاوه بر داشتن خاصیت قارچ کشی فوق العاده که آن را سرآمد تمام قارچ کش های گروه خود می سازد، خاصیت افزایش سبزینگی در گیاهان را هم دارا است. این اثرگذاری، باعث افزایش ۵ تا ۱۰ درصدی محصول می شود که به خوبی هزینه های کاربرد آمیستار اکسترا را جبران ساخته و کنترل بیماری را تقریباً رایگان می سازد. آمیستار اکسترا، بسیاری از بیماری های قارچی غلات و محصولات دیگر از گروه «آسکومیست»، «بازیدیومیست»، «دوترومیست» و «امیست» را کنترل می نماید. هرچند که در ایران مصرف آن فقط برای زنگ گندم، مجاز است. **توجه:** برخی از ارقام درختان میوه به ویژه سیب، به آزوکسی استروبین حساس اند، بنابراین از مصرف آن روی درختان میوه اجتناب شود. ☹

واردکننده: رها اندیش کاوان
 گرگان، بلوار جرجان، جرجان بیستم
 تلفن: ۰۱۷-۳۲۱۵۰۴۰۱-۰۴۱-۸۵۵۹۶
 فکس: ۰۴۱-۲۲۶۱۴۱۹۰

 www.rahaandish.net

پخش انحصاری آندیش کاوان PV

آنالیز نمونه آب

آنالیز آب به همراه مواد غذایی و یا در واقع محلول غذا، از اهمیت بسیاری برخوردار است. کیفیت آب آبیاری در هر نوع سیستمی باید قبل از برنامه‌ریزی برای کوددهی تجزیه و آنالیز شود. آنچه باید مورد توجه بسیار قرار گیرد شامل:

- pH، EC، آب، مقدار سدیم، مقدار کلسیم و سولفات (SO₄) است.
- بهتر است که مقادیر کم این مواد مورد توجه قرار گیرد. مقدار EC آب کمتر از ۱/۵ میلی‌زیمنس بر سانتی‌متر (ms/cm)، معیار خوبی است.
- چنانچه pH آب بالا باشد با افزودن اسیدسولفوریک، اسیدفسفریک و یا اسیدسیتریک می‌توان آن را بهبود بخشید. مطلوب‌ترین pH بین ۵ تا ۶ است.
- نمونه‌برداری از محصول عناصر غذایی می‌تواند هر یک یا ۲ هفته صورت گیرد. این نمونه‌برداری باید از دو منبع صورت گیرد، چرا که:
- مواد غذایی محلول در سیستم آبیاری به سمت گیاهانی که در لایه‌های عمیق‌تر قرار دارند پمپاژ می‌شود.
- این آب محلول دارای مواد، به دلیل آن که از بستر سیستم حرکت می‌کند در اتخاذ یک استراتژی برای قرار دادن آن در دسترس ریشه گیاهان به امری حیاتی مبدل می‌شود.

راهبردهای تغذیه

کشت هیدروپونیک گوجه‌فرنگی

■ احمد خلیلی نیک

توجه به آنالیز مواد غذایی موجود در آب کشت‌های هیدروپونیک و اطمینان از دریافت مواد غذایی توسط گیاهان، از اهمیت زیادی برخوردار است.

لازم است مسئولان یک گلخانه هیدروپونیک اطمینان داشته باشند که بومته‌های گوجه‌فرنگی مواد غذایی مورد نیاز خود را به دست می‌آورند که این امر فقط از روش آزمایش آب به همراه مواد غذایی میسر است.

پرورش‌دهندگان، همچنین نیاز دارند تا از صحت و دقت سیستم آبرسانی به همراه مواد غذایی، اطمینان به عمل آورند.

مقدار عناصر غذایی باید به‌طور دائم تحت مراقبت باشد تا بر آن اساس، گیاه مراحل رشد خود را مبتنی بر طول عمر، فصل سال، مقادیر نور و نوع واریته گوجه‌فرنگی انجام دهد.

کار بردن هر گونه کود برای کشت‌های دارای خاک یا بدون خاک، به منظور قرار داشتن و تماس بسیار نزدیک عناصر غذایی (به مقدار کافی) با سیستم جذب گیاه است.

دلایل بسیاری برای اجرای این هدف وجود دارد که مهم‌ترین آن جلوگیری از هدر رفتن کود (هزینه‌های انجام شده) است. به‌طور معمول، در سیستم‌های آبیاری باز، این اتفاق به میزان بالایی رخ می‌دهد. اما در یک سیستم بسته

آبیاری، عناصر غذایی و کودهای موجود در محلول، بازسازی و تکمیل شده و دوباره در چرخه حرکت آب قرار می‌گیرند.

اطلاعات مفید

اطلاعات به دست آمده از آنالیز محلول مواد غذایی می‌تواند در موارد زیر به مسئولان گلخانه کمک نماید:

- معلوم نمودن چگونگی کارکرد ادوات سیستم آبیاری در تزریق درست دزهای کود به محلول
- قرار داشتن مقادیر EC و pH آب در اندازه درست و دلخواه
- مشخص کردن مقادیر کود جذب شده توسط گیاهان
- مشخص کردن مقادیری از کود و مواد غذایی که باید به محلول اضافه شوند.
- با نگاه کردن به میزان EC می‌توان به مناسب بودن یا نبودن جریان آب در سیستم آگاهی یافت. چنانچه EC بالا باشد، ممکن به اندازه کافی آب به سیستم وارد نشده است و بالعکس اگر EC پایین باشد معلوم می‌شود که آب زیادی وارد سیستم شده است.
- آزمایشگاه‌ها و ابزار آزمایش کردن زیادی به منظور آنالیز محلول مواد غذایی در سیستم‌های هیدروپونیک وجود دارد. کافی است تا آزمایشگاهی با تجربه کافی در این زمینه پیدا کنید.

توصیه‌های تنظیم عناصر غذایی

کنترل‌کننده مقادیر تزریق مواد، دارای رنگ آبی برای نشان‌دهنده جریان آب و رنگ قرمز، نشان‌گر جریان مواد غذایی است. این آب وارد دستگاه و یا وارد سیستم دارای مواد غذایی می‌شود؛ پس از تزریق کود و مواد غذایی، آب از آن خارج می‌شود.

حسگرهای اندازه‌گیری EC و pH بر سر راه این محلول قرار داشته تا از مقادیر مناسب آنها مطمئن شوند. □

مشاور امور کشاورزی

۰۹۳۹۲۲۴۶۶۹۰

حجره تره‌بار

۰۹۱۲۳۳۹۳۵۷۶

ورامین، میدان تره‌بار، حرفه شماره ۱۳

۰۲۱-۳۶۲۳۶۶۴

مشاوران زراعی نیکا

مشاوره، بازدید و نظارت
گلخانه، باغ و زراعت

تولید کننده انواع آفت کش های نباتی

شرکت شیمآگرو یزد از دیگر زیرمجموعه های هلدینگ پارس است که فعالیت خود را در راستای اهمیت و نقش تولیدات داخلی در افزایش درآمد ملی و همچنین توسعه صادرات غیرنفتی با هدف خودکفایی در زمینه تولید انواع سموم دفع آفات نباتی در سال ۱۳۸۶ در شهرک صنعتی مهریز استان یزد آغاز نمود. این شرکت در طول مدت فعالیت خود در صنعت کشاورزی همواره تلاش داشته است تا با ارتقاء و بهبود کیفیت و افزایش تنوع محصولات در جهت افزایش توان رقابتی تولیدات خود در عرصه داخلی و بین المللی گام بردارد.

اخذ گواهینامه مدیریت کیفیت از موسسه استاندارد کشور سوئیس در سال ۱۳۸۹ شاهدهی بر این ادعا می باشد. محصولات شرکت شیمآگرو یزد عبارتند از: علف کش ها، حشره کش ها، کنه کش ها، قارچ کش ها و روغن های امولسیون شونده

دارنده گواهینامه و تدوین و رعایت حقوق مصرف کنندگان

دارنده گواهینامه مدیریت کیفیت از کشور سوئیس (ISO 9001:2008)

دفتر مرکزی: یزد، میدان عالم
بلوار شهدای گمنام، شهرک پردیس
خیابان عمار، کوچه شهریار
کوچه عمار نیشابوری، ساختمان تجاری هلدینگ پارس یزد
کدپستی: ۸۹۱۵۱۷۳۶۵۰
تلفن: ۳۵-۳۸۳۰۱۴۵۵
فاکس: ۳۵-۳۸۳۰۱۴۵۶

پایگاه اینترنتی: www.shimagro.com
پست الکترونیک: info@shimagro.com

پرواز سریع و دقیق

در هر ۱۰ دقیقه یک هکتار از مزرعه یا باغ شما توسط پهپادهای ما پوشش داده می‌شود. هیچ نقطه‌ای دست نخورده نمی‌ماند و هیچ بخشی ۲ بار پوشش داده نمی‌شود.

مجهز به رادار

اگر قصد پرواز در زمین‌های ناهموار، کوهپایه، تپه ماهور شیبدار، غیرمسطح و ... دارید، ماژول رادار را برای تان طراحی کرده‌ایم. این رادار فاصله پهپاد با سطح محصول را ثابت نگه می‌دارد.

پرواز با نقشه

نقشه مزرعه یا باغ را با اپلیکیشن انتخاب کنید و دکمه پرواز خودکار را فشار دهید. حالا در حالی که جای خود را نوش جان می‌کنید، از پرواز خودکار آن لذت ببرید!

سم‌پاشی

مبارزه با آفات

محلول پاشی

بذر پاشی

کود پاشی

مساحی دقیق

گرده افشانی

مه‌پاشی گرم

تغذیه آبزیان

طیف سنجی

تولید، فروش و ارائه خدمات پهپادهای کشاورزی

۰۲۱۴۴۱۶۶۹۵۵

www.siranguav.ir

sirangco

انواع بذر، نشاء و پیاز گل
بذر چمن، هورمون ریشه‌زایی

شرکت کشاورزی
سبزه پرور فارس

مشاوره و طراحی

Sabzeh Parvar Fars

فروشگاه
شیراز، نرسیده به گویسر، جلوتر از زیتون ۱۱
مؤسسه کشاورزی یاس
۰۷۱-۳۶۷۱۴۵۱۹ ۰۹۱۷-۳۱۴۰۵۷۲

هر گل تولیدی
شیراز، جاده صدرا، نرسیده به پل قطار، جاده دانشگاه آزاد،
سمت راست، گلخانه تولیدی شرکت سبزه پرور فارس

گل‌سرای فرهاد

مدیریت: فرهاد لریجانی

تولید و عرضه انواع گونه‌های گل‌رُز و ستار
۰۹۱۲۲۰۹۶۶۲۵
www.farhadflower.com

محللات

خیابان آبتاب - غفاری، ابتدای جاده گلخانه سبب ابران

صبر هوشنگ سمانی

در شماره گذشته مجله دام و کشت و صنعت، موضوع کشت گل محمدی و تولید گلاب، اسانس و دیگر فرآورده‌های آن را مورد بررسی قرار دادیم و همچنین در همان شماره اشاراتی هم به بحث مکانیزاسیون در این زمینه گردید. ضمن دعوت از مخاطبان فهیم مجله به مطالعه مطالب ذکر شده، در این شماره و به‌طور مختصر با یکی دیگر از تولیدکنندگان گل محمدی و گلاب به گفت‌وگو نشستیم و از کیفیت کار او جويا شدیم.

زنجیره‌ای از کسب و کارهای کشت گل محمدی

نروید در زمین هرگز گیاه

که ننوشته است بر برگش دوباره

مرتضی فراهی، مدیرعامل شرکت «تیساطعام کاشان» در گفت‌وگو با خبرنگار ما گفت: همان‌گونه که اطلاع دارید در منطقه کاشان با توجه به پتانسیل ویژه‌ای که در زمینه کشت گیاهان دارویی و به‌ویژه گل محمدی وجود دارد، بسیاری از ساکنان آن کم و بیش دستی در تولید این محصول و فرآوری آن دارند. در این میان، بنده نیز از این قاعده مستثنی نبوده و از حدود ۱۷ سال قبل در این زمینه فعالیت دارم. فعالیت اینجانب و این مجموعه در زمینه کشت گل محمدی، برداشت، و درنهایت فرایند گلاب‌گیری و به دست آوردن محصول گلاب است که ماحصل این فرایند به‌صورت بسته‌بندی و قله در اختیار مصرف‌کنندگان قرار می‌گیرد.

صادرات روغن گل محمدی

وی می‌گوید: علاوه بر بازار مصرف داخلی، بخشی از محصولاتمان را نیز صادر می‌کنیم که در این میان محصول گلاب را به کشورهای حوزه خلیج فارس و اسانس یا روغن گل محمدی را نیز به کشورهایی مانند فرانسه و تاجیکستان صادر کرده و ارز وارد کشور می‌نماییم. فراهی در ادامه گفت: وجود برخی مشکلات از جمله سخت‌گیری‌های بی‌مورد در صدور مجوزهای لازم از طرف ارگان‌های مربوطه، نداشتن زمان‌بندی مناسب در ارسال و ... باعث می‌شود که صادرات این محصول به سختی انجام و باعث کاهش مشتریان گردیده است. این فعال اقتصادی حوزه گل محمدی می‌گوید: به غیر از گلاب و اسانس، می‌توان محصولات متنوع دیگری از گل محمدی تولید کرد که در صنایع غذایی، دارویی، آرایشی و بهداشتی مورد استفاده قرار می‌گیرند و چنانچه این کسب و کار به درستی مورد حمایت قرار گیرد، می‌تواند باعث ایجاد اشتغال، درآمدزایی و صادرات به کشورهای دیگر نیز باشد. 📌

۰۹۹ - ۱۸۵۹۲۰۰۵ ۰۳۱ - ۵۵۴۹۱۱۰۰

www.tisataam.com

tisataam

گلدستون

www.goldston.com

از مدلها پیش فرار است
در این منطقه باغ گیاهشناسی احداث شود و نازهای گل و گیاه در آن رونمایی گردد.
اگر دولتی‌ها دست از ممانعت بردارند و مساعدت کنند
حضور سرمایه‌گذاران چهره استان را عوض خواهد کرد

در شماره ۲۴۶ (آذر ۹۹) مجله «دام و کشت و صنعت» در مطلبی تحت‌عنوان «فریادهای یک کارآفرین» نامه‌ای از آقای مهندس حبیب‌الله بصیری یکی از کارشناسان و کارآفرینان ارزشمند کشورمان که در استان اصفهان اقدام به احداث یک باغ گیاهشناسی پیشرفته نموده اما با کمال تأسف با بی‌مهری بخش دولتی و سنگاندازی آنها مواجه شده بود، چاپ کردیم.

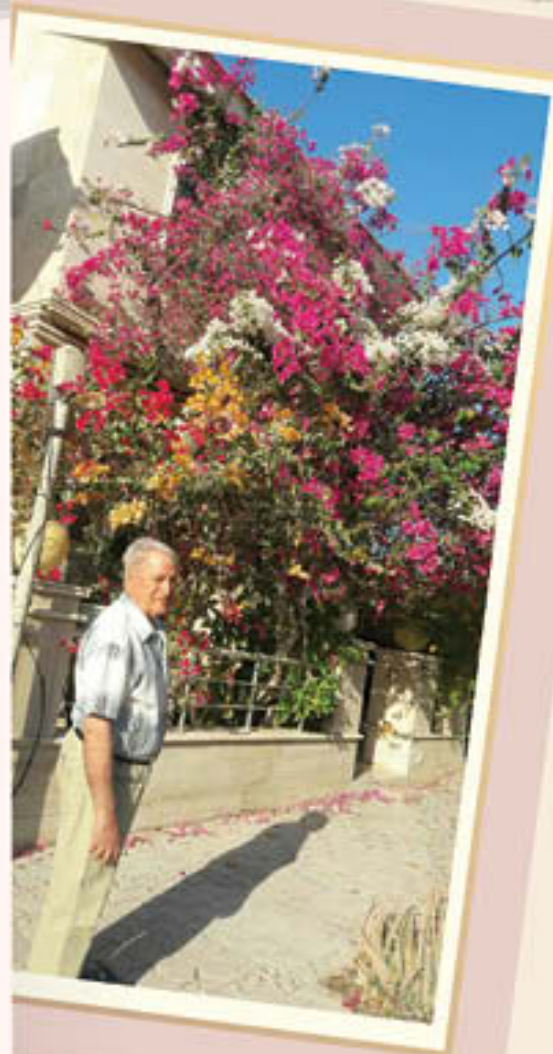
وی که از روی علاقه با هزینه شخصی در نظر دارد تا یک باغ ارزشمند گیاهشناسی احداث نماید، در پیچ و خم مخوف بخش دولتی گرفتار آمده و تاکنون موفق به این کار نشده است. اخیراً مهندس بصیری نامه‌ای به تحریریه مجله ارسال که مینا در ذیل مشاهده خواهید کرد.
باتسد که گویش شنوایی بر این دردمندی‌ها، شنونده باتسد:

فریادهای یک کارآفرین

مطالب مجله «دام و کشت و صنعت» فروردین ۱۴۰۰ به همراه درد دل و ناراحتی‌های فراوان کشاورزان بود. البته همه مطالب به صورت مستعار و با پوشش و تعارفات معمول بیان گردیده بود و هیچ‌گاه به صورت ستفاف و بدون رودربایستی صمق مطالب و شکوه‌ها نوشته نشده بود.

دستور پشتیبانی و مشکل‌زدایی رهبر معظم انقلاب را هم مانند سایر دستورات سال‌های قبل در لفاقه و در حیطه قدرت کمیسیون‌ها گذارند و در کمیسیون هیچ‌کس جرات نکرد از کشاورز دفاع کند، چرا که به نظر این تنگ‌نظران، اگر کسی از تولیدکننده دفاع کند لاجرم از او سهمی می‌گیرد و باید طلیه او جنگید و پدر تولیدکننده را در آورد. به دلیل این که چرا در این راه و آن‌هم راه‌های بهتری برای تولید قدم گذارده و می‌خواهد علم و دانش روز را به‌صمل درآورد. چرا در سطح باغبانی و کشاورزی، به‌عنوان مرکز باغبانی و مخصوصاً گیاهشناسی و تکثیر، از راه کشت‌بافت و روش‌های جدید دیگر می‌خواهد اقدام کند. حتماً او بولی در این راه می‌بیند؛ پس ما چه کاره‌ایم یا حتی شاید برنامه دیگری داشته باتسد و نباید اجازه داد پیشرفت کند!!

هم‌چنانکه ۱۳ سال اینجانب را پشت در اتاق این رئیس و آن مستول و آن هیچ‌کاره و این همه‌کاره نگه داشتند و با گرفتن ۷۰ امضا و تعهد که به غیر از کار کشاورزی تصمیم دیگری ندارم، باصت میلیاردهاتومان خسارت در عقب‌اندازی پروژه، هزینه کارمند و کارگر و گران‌شدن مصالح و امکانات کار، گیر انداخته‌اند و دستور رفع موانع هم در گویش آنها نرفت. اگر با یک نفر طرف بودیم کار آسان‌تر بود اما زمانی که چند نفر از آن‌ها دور هم جمع می‌شوند دیگر کار با کرام‌الکاتبین است تا به آن‌ها چیزی را بفهمانیم یا از آن‌ها نتیجه و رای بگیریم.

مهندس بصیری در مرادیت از لسترالیا
درختچه‌هایی با خود به همراه آورد که
گل‌های متنوع و زیبا دارد.
از رفاه این درختچه‌ها در اثر رشد و نمو
تا چهار متر نیز میرسد

کلخانه گنبدی گلرهن ستر
گوشتهای از باغ گیاه شناسی است که
برای علاقمندان افتتاح شده است

بنابراین هر کسی در قطعه کوچک زمین خود کشت متفاوتی می کند که در نتیجه در فواصل متفاوت احتیاج به آبیاری دارد و بنابراین در کشمکش آبیاری، آب هدر می رود!! اداره جهاد کشاورزی هم فقط نسنسته اگر کسی بخواهد کار متفاوت و بهتری ارائه دهد جلوی او را بگیرد و برایش مشکل تراستی کند خودشان نیز که در آغاز از کشاورزی خبری نداشتند و در اثر مرور زمان کم کم مطالبی آموخته اند، طب می نشینند و نظام مهندسی را برای مشکل تراستی تولیدکننده، به پیش می آورند.

گویا اساساً سازمان نظام مهندسی را برای جلوگیری از پیشرفت کار ایجاد کرده اند، در صورتی که در روزگارن قدیم کندخداى هر روستا با نظر مشاوران و مطلعان، روستا را به چند بخش و صحرا تقسیم می کرد و همه روستائیان بسته به زمین تحت تصرف یا مالکیت خود در آن صحرا فقط یک نوع محصول کشت می کردند.

اما امروز جسییده به قطعه کوچک برنج، پیاز، چغندر و لبو کشت کرده و آب مورد نیاز دائم برنج باید از وسط قطعات کم آب به وسیله جوی کوچک عبور کند که باعث اتلاف مقدار زیاد آب می شود و در پایان برداشت ها قطعه های زمین به صورت کامل برای چرای گوسفندان نیز آماده نمی شود.

آیا تاکنون اتفاق افتاده است که رئیس اداره یا شورای اداره جهاد کشاورزی هر شهر و منطقه ای از مطلعان، ریش سفیدان و افراد تحصیل کرده که در کشاورزی مشغول کار شده اند دعوت کند و سوال کند که برای سال جاری یا آینده چه محصولی کشت کنیم که با شرایط آب و خاک، با قیمت مناسب قابل فروش باشد؟

آیا تاکنون اداره جهاد کشاورزی، به کشاورزی گفته است: چه بکار و چه نکارد و چگونه کاشت، داشت و برداشت انجام دهد؟ و مثلاً برای پیاز، سیب زمینی و کلم امسال چه بذری مصرف کند؟ و پیش بینی فروش آنها موقع برداشت چه میلیتی خواهد بود؟

البته که نگفته اند، زیرا خودشان هم نمی دانند و سعی نکرده اند بدانند و با صادرات واردات هماهنگی نمی کنند. این کارها دون شان آنها است فقط باید پشت میز بنشینند و اگر کسی خواست یک قدم جلو برود؛ برای او پایند بیندند و سلامتی یک فتنان جای دیگر میل کنند.

به مسولان محترم جهاد بفرمایید ما را بخیر آنها امید نیست تتر نرسانند. اجازه دهند فعالان کشاورزی به خصوص در عرصه باغبانی، گل و گیاه و به ویژه درختان میوه یک قدم به جلو بروند تا علاوه بر تامین نیاز داخلی، قابل صدور به کشورهای مجاور و حتی دیگر کشورهای جهان بشود!

ما می توانیم گل هایی به زیبایی گل های هلند و میوه هایی خوش طعم تر از میوه ایتالیا و اسپانیا تولید کنیم؛ اما کسی طرفدار ما نیست و همه سعی خود را می کنند در مقابل این پیشرفت ها بایستند! آیا فریادرسی پیدا می شود؟

با تقدیم احترامات - حبیب اله بصیری

رونوشت: جناب آقای دکتر صادق زیباکلام

رئیس سازمان نیز به بهانه این که هرچه کمیسیون بگوید خود را از مسئولیت معاف می گرداند! یک سال قبل به دکتر صادق زیباکلام و ۷ نفر دیگر از روشنفکران و متفکران مملکت نامه نوشتم و از آنها درخواست کردم تا یک کمیسیون یا گروهی خارج از نظام دولتی ایجاد تا حق و حقیقت و درستی و نادرستی هر پروژه یا هر ایده و کاری را مشخص کند، چرا که دولتی ها هیچگاه کار هم قطاران خود را نقد نمی کنند؛ برای آن که می ترسند که کار آن ها نیز نقد شود.

یکی از آنها گفته بود آن بالای ها، میلیارد میلیارد گیرشان می آید؛ پس چرا ما اینجا دستمان به هیچ جا نرسد!

قدیم ها مدیریت آب رودخانه در دست میراب ها بود که از حق آبه داران هر منطقه انتخاب شده بودند. مثلاً مرحوم پدرم از منطقه لنجان انتخاب شده بودند و در مواقع کم آبی، آب را قنشی می کردند.

یعنی برای هر پنج روز همه آب رودخانه به یک منطقه از پنج منطقه زاینده رود اختصاص می یافت تا آب به لته و در نهایت به کشت برسد؛ زیرا اگر آب کم بود در جوی ها و مسیر راه هدر می رفت.

اما اکنون اداره آب و صدها کارمند و به اصطلاح کارتناس و تعداد زیادی تشکیلات اقماری احداث کرده اند که اگر درآمد حاصل از آب رودخانه را صرف حقوق و مزایای آنها کنند کم می آورد!

اکنون که آبی هم در کار نیست، چرا که ۱۰ ماه است رودخانه ۱۰ درصد خشک است و برای اینکه کارتناسان به اصطلاح متخصصان به سودی برسند، مسئله بستر رودخانه را طم کرده اند و تا ۴۰۰ متر فاصله از رودخانه را می گویند بستر است، مگر اینکه به روستی آنها راضی شوند تا بستر را کوچک تر کنند! و از رودخانه خشک شرمنده نباشند!

در کار کشاورزی نیز دیگر کندخدايي نیست که با نظر ریش سفیدان برنامه کشت را معین کند.

THE BEST
GREENHOUSES
THE BEST
PRODUCTS

 Vistagreenhouse
sadidroyesh@gmail.com

www.vistagreenhouse.com

بهترین تولید
در بهترین
گلخانه

اولین تولید کننده گلخانه

دهانه عریض ۱۲/۸ و ۱۶ متر با تکنولوژی لوله های بیضی (Oval)

نشانی دفتر: اصفهان، میدان آزادی، ابتدای سعادت آباد، پلاک ۱، مجتمع پوریونه، بلوک ۲، واحد

۱۳، گروه کشاورزی صنعتی سدید رویش ویستا

تلفن: +۹۸۳۱۳۶۷۰۲۳۰۰ (۵ خط) همراه: +۹۸۹۲۰۴۷۰۲۳۰۰ / +۹۸۹۰۲۳۲۸۵۱۶۱

نشانی کارخانه: اصفهان، جاده نجف آباد - فولادشهر، روبه روی شهر جوزدان، شهرک

صنعتی نجف آباد ۲، میدان کارگر، خیابان رازی، فرعی بیستم، پلاک ۴

مهندس کبری لطفی

بر اساس اعلام نظرها، میانگین جهانی مصرف شیر در حدود ۱۶۵ کیلوگرم است. اگر چه برخی از کشورها بین ۲۰۰ تا ۳۰۰ کیلوگرم مصرف سرانه دارند که به عنوان مثال سرانه مصرف شیر در کشور هلند ۲۷۵ کیلوگرم است.

در حال حاضر سرانه مصرف شیر در ایران بین نصف تا یک‌سوم میانگین جهانی است و در حدود ۸۰-۱۰۰ کیلوگرم گزارتی شده که بنا بر دلایل واضحی، باید همان میزان یائین آن را صحیح‌تر دانست. در سال‌های گذشته (اوایل دهه ۹۰) میانگین مصرف شیر

کشور (آن‌گونه که مسئولان بیان می‌کردند)، بین ۷۰ تا ۹۰ کیلوگرم بود اما

در چند سال اخیر به دلیل گران شدن نهاده‌های دامی، افزایش تورم،

کوچک شدن سفره مردم و رشد فقر، ناتوانی اکثریتی از افراد

جامعه در تهیه غذای کافی سالم، بی‌توجهی دولت‌ها به

تولید شیر به عنوان یک ماده غذایی چند منظوره،

پشتیبانی و حمایت نکردن دولت از دامداران

و تولیدکنندگان شیر و بسیاری مشکلات

دیگر، مصرف شیر در کشور روندی

کاهشی یافته است.

گران شدن نهاده‌ها در چند سال

اخیر موجب گردیده تا دامداران،

مواد غذایی دام‌های خود را از

بازارهای آزاد تهیه و به دلیل

بالا رفتن قیمت تمام شده شیر،

به ناچار آن را ۵۰ تا ۶۰ درصد

گران‌تر به کارخانه‌های فرآوری

لبنیات بفروشند که کارخانه‌های

مذکور نیز تولیدات خود را

گران‌تر عرضه می‌کنند.

شیر، کامل‌ترین ماده غذایی است که از نظر علم تغذیه دارای تمامی عناصر مورد نیاز برای تشکیل و پایداری اسکلت بدن است. بنابراین بر اساس دستورالعمل‌ها و توصیه‌های پزشکی و متخصصان تغذیه، در تمام طول زندگی باید مصرف شده و بخشی از برنامه غذایی باشد.

امروزه نایب گردیده که مصرف شیر و در مجموع لبنیات بیشتر موجب کاهش هزینه‌های درمانی می‌شود به‌ویژه آن‌گاه که انسان در دو دوره ابتدا و انتهای زندگی با عوارضی که بر طرف شدن آنها به شیر و فرآورده‌های آن پیوند می‌یابد، این ضرورت‌ها شکل جدی‌تری به خود می‌گیرند.

با درک اهمیت نقش شیر در زندگی و سلامت انسان‌ها، سازمان FAO اول ژوئن سال ۲۰۰۱ را به عنوان «روز جهانی شیر» برگزید.

اگر چه، روز دیگری نیز به نام «روز شیر مادر» به دلیل اهمیت شیر مادران در تغذیه و سلامت کودکان به این نام در جدول نامگذاری‌ها آورده شده است.

شیر یا شیره‌جان

در سال گذشته

فرآورده‌های لبنی و در

راس آنها شیر، سه نوبت

افزایش قیمت‌ها را تجربه کردند که حاصل

آن کاهش مصرف مواد لبنی از سوی جمعیت

کشیری از جامعه بود.

آنچه در این مفوله باید جدا مورد توجه قرار گیرد فقط

افزایش قیمت‌ها مواد لبنی نیست، بلکه عوارض درازمدتی است که

اثرات سوئی بر سلامت تمام مردم جامعه و در هر سن و سالی می‌گذارد.

کوتاه شدن قد، بوکی استخوان، تأثیر بر توانایی ذهنی و هوشی افراد و ... از

عوارض فراوان کاهش مصرف شیر در جامعه خواهد بود.

چند سال قبل، اگر چه با نواقص و اشکالات بسیار برنامه تغذیه شیر در مدارس با

کاستی‌های بسیار به اجرا درآمد، اما به زودی این اقدام مثبت به کناری نهاده شد و به

تاریخ پیوست.

شیر می‌تواند ارزان‌ترین ماده غذایی و دارویی باشد و این‌گونه بی‌توجهی به آن

مواقف ناخوشایند درازمدتی برای آیندگان خواهد داشت. اگر دولت‌های حال و آینده

پارانه‌های قابل‌توجه و دائمی بر مصرف شیر اختصاص دهند هیچگاه متضرر نخواهند

شد، چرا که یک جامعه سالم مزایای چندگانه‌ای برای هر حکومت خواهد داشت. البته

در کنار آن باید منافع تولیدکنندگان شیر را نیز به صورت جدی در نظر داشت. □

اجازه واردات ۱۲۰ هزار تن گوشت مرغ با ارز دولتی

مصوبه

خانه خراب کن هیأت دولت

براساس سنت چند سال اخیر، سال ۱۴۰۰ نیز از سوی مقام معظم رهبری در حمایت از تولید و با نگاه کاملاً منطقی و درون‌گرا به اقتصاد داخلی از سوی ایشان، سال تولید؛ پشتیبانی‌ها و مانع‌زدایی‌ها نامگذاری گردیده است.

نام انتخاب شده برای این سال کاملاً گویا و شفاف، نظر ایشان را در مورد حمایت از تولید داخلی و پشتیبانی از آن و همچنین رفع موانع پیش‌روی تولید بیان می‌کند.

قرار است در سال جدید، پتانسیل‌های اجرایی مملکت به سمتی جهت‌گیری داشته باشد که با رفع موانع پیش‌بای تولیدکنندگان که الحقی‌والانصاف در سال‌های اخیر فشارهای بسیاری بر آنها وارد شده، زمینه بهبود این کسب و کارها فراهم آید. اما متأسفانه آنچه در عمل از دولت‌مردان و مسئولان مشاهده می‌کنیم این است که سعی آنها همچنان به ایجاد موانع بر سر راه تولید است و گویا قصد ندارند که از این عادت خانه خراب‌کن خود دست بردارند.

یکی از نمونه‌ها و مصداق‌های دولت در موضوع ذکر شده را می‌توان در مورد صنعت تولید گوشت مرغ در کشور مشاهده کرد.

متأسفانه اخیراً و در یک اقدام کاملاً مخالف با منافع تولیدکنندگان داخلی مرغ گوشتی، براساس یکی از مصوبات هیأت دولت، به وزارتخانه جهاد کشاورزی اجازه داده شده تا برای واردات ۱۲۰ هزار تن گوشت مرغ خارجی، آن هم با ارز دولتی ۴۲۰۰ تومانی اقدام نماید. ضم‌انگیزتر این‌که در متن ابلاغیه این مصوبه هیأت دولت آمده است که به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی، اجازه واردات این مقدار از مرغ مورد نیاز داده شده است. اما حال ببینیم که اصلاً ضرورتی برای واردات این مقدار مرغ وجود دارد یا نه؟

به طور کلی در کشور و در طول سال به حدود ۲/۵-۲ میلیون تن گوشت مرغ نیاز است که این مقدار باید به صورت متوالی و در ماه‌های مختلف سال تامین و وارد بازار مصرف شود. اما پتانسیل تولید گوشت مرغ در کشور چگونه است؟

با توجه به سرمایه‌گذاری‌های انجام شده و زیرساخت‌های صورت گرفته در تولید گوشت مرغ، در کشور توان تولید ۴ میلیون تن گوشت مرغ به راحتی وجود دارد یعنی در شرایط فعلی که شاید فقط ۶۰-۵۰ درصد ظرفیت تولید مرغ کشور به کار گرفته می‌شود، هر ماه با حدود ۱۲۵ میلیون قطعه جوجه‌ریزی، حدود ۲۲- الی ۲۳ هزار تن گوشت مرغ در مرغداری‌ها تولید و وارد بازار مصرف می‌شود که به راحتی پاسخ‌گوی نیاز مصرف داخلی بوده و چنانچه گفته شد عملاً حدود ۵-۴۰ درصد از ظرفیت تولید مرغ کشور نیز بدون استفاده می‌ماند. حال اگر این صنعت از مدیریت منطقی برخوردار بود، می‌باید به فکر صادرات گوشت مرغ باشیم تا تمام ظرفیت تولید گوشت مرغ به کار گرفته شود.

به عنوان یک شاهد و ناظر بی‌طرف این پرسش را مطرح می‌کنیم: در کشوری که توان تولید بیش از ۴ میلیون تن گوشت مرغ به راحتی در آن وجود دارد و حدود ۲/۵-۲ میلیون تن نیاز مصرفی شهروندان آن است، آیا منطقی است که چنین کشوری اقدام به واردات گوشت مرغ آن هم با ارز دولتی نماید؟! اگر اختلاف قیمت ارز دولتی ۴۲۰۰ تومانی با ارز آزاد در نظر گرفته شود، متوجه خواهیم شد که چه پوستی از سر تولیدکننده داخلی کنده خواهد شد؟! برداشتن موانع تولید پیش‌کش آقایان!

آیا در چنین شرایطی نام این اقدام نابخردانه و مخرب، از طرف هر کسی که انجام شده باشد، غیر از خیانت به منافع تولیدکنندگان گوشت مرغ در وهله نخست و سپس به منافع تمام جامعه است؟!

دشواری‌های تولیدکنندگان گوشت مرغ

ماهنامه «دام و کشت و صنعت» در طول شماره‌های گذشته خود چندین مقاله و گزارش در مورد فشارهای وارده بر صنعت تولید گوشت مرغ و مرغداران، مطالبی ارائه نموده و کسانی که از موضوع شناخت نسبی دارند، مطلع هستند که مرغداران در چند سال اخیر با چه مشکلاتی در تهیه نهاده‌های مورد نیازشان از قبیل ذرت و سویا مواجه بوده‌اند. برخی سیاست‌های اشتباه در مورد جوجه یکروزه را نیز در نظر داشته باشید.

وقتی که یک گریز کلی به مسائل پیش آمده در صنعت طیور کشور می‌زنیم، به این نتیجه می‌رسیم که گویا کسانی در طول این چند سال به صد این همه فشار را برای صنعت مرغداری کشور ایجاد کرده‌اند تا به مرور واحدهای تولیدی را از جریان فعالیت کنار گذاشته و این صنعت عظیم را دچار اختلال و آن را در پاسخ‌گویی به نیاز داخلی ناتوان نشان دهند، تا در نهایت بیهانه برای واردات گوشت مرغ و اختصاص ارز دولتی فراهم شود. رانت و سود افراد و گروه‌های خاصی که از این اقدام برقرار می‌شود نیز خود بحث دیگری است که مجال پرداختن به آن در این کوتاه‌سخن فراهم نخواهد آمد و البته که نیازی هم به گفتن آن نیست.

نکته تأسفبرانگیزتر این که سرانجام شاهد خواهیم بود، این همه هزینه، بول‌پاشی، اختصاص ارز و ... هیچ نتیجه‌ای برای مصرف‌کننده نیز در بر نداشته و مرغ از سفره آنها دورتر می‌شود. حتی اگر بپذیریم که دولت حق دارد در شرایطی که بازار با کمبود مرغ مواجه است، اقدام به واردات مرغ نماید، خود این مسئله حذر بدتر از گناه خواهد بود، چرا که اساساً زمانی که در کشور پتانسیل تولید وجود دارد، نباید با سوءمدیریت باعث شد که نیازمند واردات شویم؛ بلکه باید از ماه‌ها قبل موضوع به گونه‌ای پیش می‌رفت که در چنین شرایطی گرفتار نشویم؛ چون چنانکه گفته شد، در کشور ظرفیت تولید تا ۲ برابر نیاز جامعه موجود است. همه این مشکلات آن‌جا نالشی می‌شود که بخش دولتی صلا در مدیریت تأمین چند نهاده اصلی یعنی، سویا، ذرت و جوجه یکروزه، عملکرد مناسبی نداشته است.

در این میان جوجه یکروزه به‌طور کامل در داخل کشور تولید و با اندکی تدبیر امکان مدیریت آن وجود داشت. در مورد ذرت و سویا نیز دولت اگر ارز برای واردات گوشت مرغ دارد، چرا آن را برای تأمین این نهاده‌های تولید استفاده نکرده است؟ مجموع این سوءمدیریت‌ها و قیمت‌گذاری نادرست گوشت مرغ، باعث گردید که بخش زیادی از واحدهای تولیدی گوشت مرغ نسبت به ادامه کار مردد شوند و عطای تولید را به لغای آن ببخشند و در نتیجه میزان تولید تا آن اندازه پایین آمده است که دولت ناچار به واردات گوشت مرغ شده است. هر چند به نظر بعضی از فعالان صنعت مرغداری در حال حاضر هم اعداد و ارقام، کاهش چندانی در میزان جوجه‌ریزی نشان نمی‌دهد اما مشخص نیست که پشت پرده چه خبر است و براساس چه منطقی اجازه واردات گوشت مرغ را داده‌اند؟

عملکرد نادرست شرکت پشتیبانی امور دام

مهدی سیدی، مرغدار و کارشناس حقوقی در این مورد به خبرنگار «دام و کشت و صنعت» می‌گوید: در سال‌های گذشته، شرکت پشتیبانی مقدار ۵۰ تا ۱۵۰ هزار تن ذخایر استراتژیک مرغ داشت که در بعضی مقاطع مانند ماه رمضان، عید نوروز و بعضی مواقع که قیمت مرغ از میزان معمول بالاتر می‌رفت آن را در بازار توزیع می‌کرد تا بازار را تنظیم کند، اما مفرات و نوع برخورد شرکت پشتیبانی امور دام با مرغداران آنقدر ظالمانه است که هیچ مرغداری حاضر نمی‌شود مرغ خود را تحویل این شرکت بدهد.

این فعال شناخته شده صنعت مرغداری در توضیح این مشکل می‌گوید: اگر قرار باشد این مقدار مرغ را از داخل کشور خریداری و ذخیره کنند، صنعت مرغداری ما به راحتی و در کمترین زمان ممکن، آن را تأمین می‌کند، اما شرکت پشتیبانی که وظیفه دارد مرغ زنده را به قیمت مصوب از مرغدار خریداری نماید، اما هزینه کشتار، تمیز کردن، بسته‌بندی و انجماد را به مرغداران تحمیل می‌کند که نتیجه آن، نداشتن تمایل مرغداران برای تحویل مرغ به این شرکت خواهد بود. وی می‌گوید: معلوم نیست که دولت در این وانفاسی مشکلات ارزی، این ارز را از کجا تأمین کرده و اجازه داده تا این میزان مرغ وارد کشور شود که مطمئناً بعد از این واردات، با مازاد عرضه گوشت مرغ در بازار و زیان بیشتر تولیدکنندگان مواجه خواهیم شد.

معلوم نیست این تصمیمات خلق‌السامه از کجا نشأت می‌گیرد و چه کسانی پشت این قضایا هستند. متأسفانه با این تصمیمات به ۲۷ هزار تولیدکننده صنعت مرغداری و زنجیره‌ای از افرادی که در کنار این صنعت مشغول به کار هستند، ضربه سنگینی وارد می‌شود. □

تولیدکنندگان بخش کشاورزی در ایران به‌طور پیوسته با مشکلات عدیده‌ای دست‌وپنجه نرم می‌کنند. گویی که این برف سهمگین مشکلات را سر باز ایستادن نیست. به هر کدام از شاخه‌های تولید در این بخش مظلوم که نگریسته شود، با آتیه‌ی از مشکلات که عمدتاً از جانب بخش دولتی به آنها تحمیل شده است، مواجه خواهید شد. اما در این میان شاید بتوان گفت که مشکلات مرغداران، حکایت دیگری دارد.

یک سال در تار عنکبوت

مرغ و تخم‌مرغ

مرغدار ناراضی

مدیر ناراضی

مصرف‌کننده ناراضی

جنگ‌گولک‌بازی دولت با مرغداران

در شماره‌های گذشته مجله، بارها و از زوایای مختلف به این مشکلات پرداخته‌ایم. در شماره فروردین (شماره ۲۵) نیز در مطلبی با عنوان «دولت علیه مرغداران» به برخی کم‌لطفی‌هایی که در حق مرغداران می‌شود، اشاره شد.

این قشر از تولیدکنندگان و زحمتکشان متأسفانه در این روزها اصلاً حال و روز خوبی ندارند. به صورت بسیار خلاصه و گذرا نگاهی خواهیم انداخت به برخی مشکلات تولیدکنندگان گوشت مرغ، تا ببینید که در سال رفع موانع تولید، چه موانعی بر سر راه آنها قرار دارد و با چه پلیس‌بازی و کارآگاه‌بازی عجیبی از سوی بخش دولتی مواجه هستند.

مرحله جوجه‌ریزی، بی‌اعتمادی به مرغدار

مرغدار برای جوجه‌ریزی، باید ابتدا به تعاونی روستایی شهرستان محل فعالیت مراجعه و در سامانه «ساماصط» (سامانه مدیریت اطلاعات صنعت طیور) ثبت‌نام نموده و بنابر روش معمول، مبلقی نیز برای این کار پرداخت نماید؛ بعد از آن باید توسط یک نفر دامپزشک مورد تایید اداره دامپزشکی، برای کار او تاییدیه صادر شود تا بتواند جوجه مورد نیاز را خریداری کند.

در مرحله بعد و دو سه روز پس از جوجه‌ریزی، باید کارشناس اداره دامپزشکی و کارشناس جهادکشاورزی شهرستان محل فعالیت، تایید کند که مرغدار جوجه‌ریزی کرده است یا نه؟ و بعد از آن نیز این دوره سرکشی و رفت‌وآمدها مرتب ادامه دارد.

مثلاً در سن ۲۵ روزگی نیز باید بار دیگر کارشناس جهادکشاورزی به مرغداری سرکشی و تایید کند که در سالن مرغداری جوجه وجود دارد و احیاناً جوجه‌ها به آسمان پر نکشیده باشند؛ و این کار چند نوبت دیگر انجام می‌شود که در همه این موارد مرغدار باید هزینه کارشناس و رفت‌وآمد او را پرداخت نماید. تا پایان دوره و بعد از تخلیه سالن نیز که باید کارشناس جهادکشاورزی خالی شدن سالن از جوجه را تایید نماید. این روند ادامه دارد.

هزینه و زمانی که از مرغدار گرفته و اعصابی که از او خرد می‌شود به کنار، اما در نظر داتته باتئید که یک کارشناس وقتی به چند واحد مرغداری مختلف سرکشی می‌کند با چه احتمال بالایی ممکن است بیماری را بین این فرم‌ها منتقل نماید؟!

جوجه یک روزه: یک شهر و چند نرخ

مشکل قیمت جوجه یک‌روزه هم حکایت دیگری است. با این که از سوی مراجع رسمی (جهادکشاورزی و اتجمن جوجه یک‌روزه یا هر نهاد دیگری) قیمت هر قطعه جوجه یک‌روزه را ۴۲۰۰ تومان اعلام کرده‌اند اما به هیچ عنوان با چنین قیمت‌هایی جوجه یک‌روزه به دست مرغداران نمی‌رسد. جوجه یک‌روزه در سایت‌های «ITP News» و «نعیم»، حداقل از ۵/۵ تا ۶ هزار تومان قیمت‌گذاری شده است که درنهایت با قیمت ۷ تا ۷/۵ هزار تومان به دست مرغدار می‌رسد.

کرایه حمل و نقل

کرایه حمل‌ونقل جوجه، ذرت، سویا و ... یکی دیگر از گرفتاری‌های مرغداران است که به‌صورت سرسام‌آوری افزایش یافته است. به عنوان مثال نهاده‌هایی که از بندر برای سایر استان‌ها بارگیری می‌شود، یک کرایه رسمی (براساس بارنامه و تعرفه‌های اعلام شده) به آن تعلق می‌گیرد و کامیونداران کرایه‌ای هم، افزون‌بر آن دریافت می‌کنند که به آن کرایه‌های پشت بارنامه‌ای می‌گویند و اگر این کرایه را پرداخت نکنند، معلوم است که نهاده‌ای هم به دست مرغدار نمی‌رسد.

قیمت ذرت، سویا و ...

از هزاران مشکلات دیگر تولیدکنندگان گوشت مرغ، قیمت ذرت و سویا است که بنابر نرخ‌های اعلامی دولت، ۱۵۰۰ تومان برای ذرت و ۲۵۰۰ تومان در مورد سویا عنوان می‌شود اما به واقع در سامانه بازارگاه قیمت ذرت از ۱۹۰۰ تومان به بالا و سویا نیز ۲۸۰۰ تا ۳۸۰۰ تومان به فروش می‌رسد.

تئوریخانه بازارگاه در مواردی نهاده را به مرگذار می‌رساند که کار از کار گذشته با این همه در مورد ذرت و سویا، با کلی رقت‌آمد و سرکشی و پلیس‌بازی، هنگامی که کاملاً مطمئن نشوند که مرگذار جوجه‌ریزی را انجام داده است، تازه سامانه بازارگاه را برای او باز می‌کنند و مرگذار می‌تواند اقدام به خرید ذرت و سویا کند. پس از آن یک واحد مرگذاری، که جوجه‌ریزی را انجام داده و نیاز فوری به این نهاده‌ها دارد، حداقل بعد از گذشت ۳-۲ روز، سویا و ذرت به دستش خواهد رسید.

در این مدت مرگذار باید چه کار کند؟ جز اینکه مجبور است به سراغ بازار آزاد برود و نهاده‌ها را با هزینه‌های بسیار بالا تهیه کند؟! به قیمت دیگر نهاده‌ها مانند دارو، مکمل‌ها، گاز، برق (قطعی آن را هم نادیده بگیریم) و ... نیز هیچ اشاره‌ای نمی‌کنیم.

تأسف‌آورتر این‌که در موقع محاسبه قیمت گوشت مرغ تولیدی توسط مرگذار، عده‌ای از خدا بی‌خبر که در این مورد تصمیم می‌گیرند مفروضات از شرایط تولید، گل و بلبل است و یک سری توهّمات بی‌حساب و کتاب!

قیمت فروش

فروش مرغ هم به مرگذار تحمیل می‌شود و قاصداً کفاف هزینه‌های تولید را نمی‌کند، چه برسد به سود، درآمد و پرداخت اقساط بانک و غیره و ذلک! مرغ آماده ارسال به بازار حتماً باید از کتال تعزیرات تحویل کشتارگاه شود و مرگذار هیچ اختیاری از خودش برای فروش آن ندارد. کشتارگاه هم اگر به دلیل قیمت دستوری ۱۷ هزار و ۱۰۰ تومان برای هر کیلوگرم مرغ اصصاب کرده باشد (که بارها شاهد آن بودیم) اصلاً مهم نیست! باید صبر کند تا کشتارگاه میلش بکشد و اصصاب را کنار بگذارد. ولی دود تعطیلی کشتارگاه‌ها یا معطلی مرگذار در بیج و خم معرفی به کشتارگاه، به چشم مرگذاری رود.

تهدید مرگذاران

خبرهایی به تحریریه مجله رسیده است که در یکی از شهرستان‌ها، مرگذار مستأصل از مشکلات، برای پیگیری حق و حقوق که چه عرض کنم برای عرض استیصال، به فرمانداری پناه برده است؛ فکر می‌کنید در آنجا چه برخوردی با او شده است؟! در فرمانداری نیز ضمن رفتار اهانت‌آمیز و پرخاستگانه، او را تهدید کرده‌اند که «اگر زیاد شلوغش کنید، در بین مردم و رسانه‌ها اعلام می‌کنیم که مرغ‌های تولیدی شما از نظر سلامتی مشکل دارند و ... تا این که کسی تعابلی به مصرف گوشت مرغ ندانسته باشد.» آیا دولتی که شعارش حمایت از تولید و رفع موانع آن است، نماینده‌اش باید با مرگذار که یکی از ارزشمندترین تولیدات را برای کشور انجام می‌دهد، اینگونه برخورد کند؟! تولید مرغ همین است که هست! 🍗

نه زودتر، نه دیرتر

حال وقتی که چنین تولیدکننده‌ای با این همه مشقت و هزینه محصولی را تولید کرد، تازه مبدا فکر کنید که او را به حال خودش رها می‌کنند؟! در آخر دوره هم برنامه‌های دیگری برای مرگذار در نظر دارند. اولاً، حتماً باید در سن ۴۵ تا ۵۰ روز مرگذاری را تخلیه و محصول را به بازار عرضه کند، نه زودتر و نه دیرتر وگرنه سروکار او با تعزیرات خواهد بود و جریمه‌های سنگین!

در حالی که صحت از یک موجود زنده مانند مرغ است و ممکن است به دلایل مختلفی مانند بیماری، درجه حرارت هوا، وضعیت بازار یا هر دلیل دیگری طول دوره پرورشی حداقل سه، چهار روز از این مقدار کمتر یا بیشتر باشد.

مدیر عامل: عطااله باقرپور
۰۹۱۲۳۳۲۱۳۹۶
۰۹۳۸۴۰۴۱۴۱۷
companybaharasala
www.baharasal.ir

شرکت تعاونی تولیدی کشاورزی
بهار عسل امیریه (عسل آرسک)
• بزرگ‌ترین مرکز پرورش ملکه زنبورعسل در ایران و خاورمیانه
• تولید و توزیع عسل طبیعی و فرآورده‌های زنبورعسل

تأسیس ۱۳۹۰

صنعت زنبورداری طی سال‌های اخیر در کشور ما پیشرفت‌های قابل‌توجهی داشته است. در حال حاضر ایران از نظر تعداد کلنی و مقدار صسل تولید شده، چهارمین کشور دنیا محسوب می‌شود و از نظر دانش فنی نیز زنبورداران ما در این سال‌ها، پیشرفت‌های شگرفی را تجربه کرده‌اند. مجله «دام و کشت و صنعت» در شماره‌های گذشته، به دفعات موضوع زنبورداری و توان سخت‌افزاری و نرم‌افزاری زنبورداران کشور را مورد بررسی قرار داده است. اما یکی از مهم‌ترین مسائل و مشکلاتی که صنعت زنبورداری ایران را تحت‌تأثیر قرار داده وجود صسل‌های بی‌کیفیت و در مواردی تقلبی در بازار است که باعث بی‌اعتمادی مصرف‌کنندگان به صسل شده و در این بین تولیدکنندگان را با چالش‌های جدی مواجه می‌کند.

یکی از راهکارهای برون‌رفت از این چالش، بحث «استاندارد اجباری صسل» و نظارت بر صسل‌های موجود برای جلوگیری از ورود صسل‌های بی‌کیفیت و تقلبی به بازار است تا بتوان از این رهگذر اعتماد مصرف‌کنندگان را ترمیم و تولیدکنندگان صسل را نیز نسبت به آینده امیدوار کرد.

در این میان بحث استاندارد اجباری صسل در محافل مرتبط و از جمله کمیسیون کشاورزی مجلس پیگیری شده است، اما وزیر جهاد کشاورزی ظاهر با استناد به این‌که مهیا شرایط اجرا مهیا نیست، موقتاً آن را متوقف کرده است.

به موضوع استاندارد اجباری صسل در شماره گذشته مجله (شماره ۲۵۱) نیز اشاره شد، اما با توجه به اهمیت موضوع، در این شماره نیز طی گفت‌وگو با کارشناسان و فعالان این حرفه آن را مورد بررسی دقیق‌تر قرار دادیم:

تحت فشار چه کسانی استاندارد اجباری صسل متوقف شد؟

صفت رئیسی، فعال پیش‌کسوت و شناخته شده زنبورداری کشور (مادر زنبورداری کشور) در گفت‌وگو با مجله «دام و کشت و صنعت» می‌گوید: سوال ما فعالان زنبورداری از وزیر جهاد کشاورزی این است که: چه دلایلی باعث شد که ایشان در حضور ۲۸-۲۹ نفر اعضای شورای عالی استاندارد، عنوان کرده است که با استاندارد اجباری صسل مخالف است. آیا وزیر از طرف گروه یا گروه‌هایی تحت‌فشار بوده که چنین تصمیمی گرفته است؟!

آیا ایشان به‌طور مثال با استاندارد تراکتور هم می‌تواند مخالفت کند که این‌گونه با استاندارد اجباری صسل مخالفت کرده است؟ صلی که مصرف آن برای مردم به عنوان یک غذا و دارو می‌تواند بسیار مهم باشد و از سوی دیگر صسل‌های تقلبی می‌تواند به سلامتی مردم آسیب وارد کند.

توجیه وزیر پذیرفتن نیست

وی افزود: وزیر نباید در مورد سلامت مصرف‌کنندگان صسل و وضعیت معیشت تولیدکنندگان صسل چنین تصمیمی را اتخاذ می‌کرد. اگر توجیه وزیر در این مورد آن است که زیرساخت‌های این کار وجود ندارد، پس وزارتخانه جهاد کشاورزی در این چند دهه چه کار می‌کرده است؟! توجیه وزیر پذیرفتنی نیست؛ چرا که در همه استان‌های کشور و حتی در استان‌های محروم، آزمایشگاه‌های لازم موجود است و آزمایش‌های مربوط به استاندارد صسل هم آزمایش‌های پیچیده‌ای نیستند و نیاز به تجهیزات خاصی ندارند که از توان کشور خارج باشد.

رئیس انامه داد: در مرداد سال ۹۸ سازمان غذا و دارو با یکسری کارگاه‌های صسل دست‌ساز برخورد کرد و زنبورداران نیز در این زمینه کمک کردند و چند نمونه از کارگاه‌هایی که اقدام به ساخت صسل تقلبی و دست‌ساز می‌کردند، کشف و با آنها برخورد شد. این کار باعث گردید که صنعت زنبورداری جان تازه‌ای بگیرد؛ چرا که از وجود صسل‌های تقلبی در بازار، به‌شدت ضربه می‌خورد.

با توجه به این‌که استاندارد اجباری صسل، حداقل کیفیت را در نظر می‌گرفت، اجرای آن کار چندان سختی نبود و به‌واسطه آن مصرف‌کنندگان مطمئن می‌شدند که صسل‌های موجود در بازار از حداقل کیفیت لازم برخوردار خواهند بود.

از طرفی، امکان فعالیت تولیدکنندگان واقعی صسل نیز در یک فضای سالم فراهم می‌شد. فعالان این صنعت ۲۰ سال برای استانداردسازی صسل تلاش کردند؛ با مجلس رایزنی کرده‌ایم و در کمیسیون کشاورزی مجلس جلساتی داشتیم؛ با کمیسیون «حمایت از تولید داخلی و رفع موانع تولید» رایزنی کردیم تا این خواسته فعالان صنعت زنبورداری را دنبال کنیم، اما متأسفانه توسط وزیر جهاد کشاورزی رد شد.

پیچیدگی‌های اجرای

«استاندارد اجباری»

عسل

مجهزترین مرکز ارائه خدمات و تجهیزات زنبورداری

در استان قم، ارسال به سایر استان‌ها

بخش و فروش محصولات زنبور عسل

زنبورکده بامار

برگزارکننده سمینارهای آموزشی، تخصصی

قم، بلوار کبیری، خیابان قائم، بین کوچه ۱۷ و ۱۹، زنبورکده بامار

۰۲۵ - ۳۷۷۳۹۶۰۵

zanboorkadeh_bamar

مجله دام و کشت و صنعت T&T

خرداد ۱۴۰۰

استاندارد اجباری باید انجام شود اما نباید سرعت فدای کیفیت شود

مهندس حسین اکبریور، مجری طرح توسعه زنبورداری کشور در این مورد به خبرنگار ما گفت: استاندارد اجباری صسل در دی سال ۹۸ در کمیسیون کشاورزی مجلس مطرح و در آن جلسه مقرر گردید که زمینه ارتقای کیفیت صسل از حالت تشویقی به اجباری فراهم شود و از ما نیز اظهار نظراتی خواسته شد.

شرایط تولیدکنندگان مناطق مختلف لحاظ شود

فرزاد گرمای، تولیدکننده و فعال در حوزه بسته‌بندی صسل از استان فارس نیز در این مورد به خبرنگار ما می‌گوید: استاندارد اجباری صسل یک مطالبه عمومی زنبورداران است که همه خواهان اجرای آن هستیم، اما به شرطی که زمینه‌های اجرای درست آن فراهم شده باشد و در اجرای آن تمام موارد در نظر گرفته شود.

وی افزود: استاندارد اجباری صسل به شکلی که فقط یک استاندارد ثابت وجود داشته باشد و اداره استاندارد بخواهد بر مبنای آن تمامی صسل‌های تولیدی در کشور را بررسی کند، به هیچ عنوان استاندارد مورد قبولی نیست؛ چرا که صسل‌های تولیدی با توجه به مناطق و اقلیم‌های متفاوت، خصوصیات متفاوتی دارند. در ایران ۱۱ نوع اقلیم متفاوت با پوشش‌های گیاهی مختلف وجود دارد که هر کدام از این گل‌ها شهدهای با خصوصیات متفاوت را تولید می‌کنند.

گرمای توضیح داد: به‌طور مثال از جمله فاکتورهایی را که اداره استاندارد برای صسل در نظر می‌گیرد، درصد ساکاروز و درصد رطوبت است. در این استاندارد درصد رطوبت صسل بین ۲۰-۱۴ درصد است اما یکی از صسل‌های بسیار مرغوب که صسل «کنار» است در حالت کاملاً طبیعی تا ۳۰ درصد رطوبت دارد. اتفاقاً میزان ساکاروز صسل کنار هم بالاتر از میزان استاندارد مشخص شده است، اما چنانکه عرض کردم یکی از مرغوب‌ترین صسل‌ها همین صسل کنار است.

در نمونه دیگر، صسل مرکبات هم میزان ساکاروز بالایی دارد. حال در این شرایط تکلیف چیست؟ برای صسل‌هایی که صمدتا در جنوب کشور از شهد کنار و مرکبات استفاده می‌کنند چه باید کرد؟

اگر اداره استاندارد بتواند براساس نوع صسل، استانداردهای مختلفی تعیین کند که همه این مسائل را در نظر داشته باشد، چنین استانداردهایی مورد قبول همه خواهد بود، اما با یک استاندارد ثابت نمی‌شود همه صسل‌ها را بررسی کرد.

وی افزود: شخصا با تدوین فقط یک استاندارد ثابت برای همه صسل‌ها مخالف هستم. اما اگر در تدوین استاندارد، شرایط محیطی هر منطقه را در نظر داشته باشند که خواسته بر حق زنبورداران را لحاظ کنند، کاملاً موافق استاندارد اجباری صسل خواهیم بود.

استاندارد باید به گونه‌ای باشد که مثلاً برای مناطق گرمسیر، سردسیر، معتدل و - استانداردهای مختلف داشته باشند و زنبوردار در این مورد اختیار داشته باشند که صسل تولیدی خود را با استاندارد مناطق گرمسیر، سردسیر یا هر شرایط آب و هوایی و پوشش‌های گیاهی دیگر بررسی کند. <<<

نظرات گروه‌های مردم‌نهاد و فعالان این حوزه را جمع‌آوری و همگی بر این موضوع اتفاق نظر داشتیم که استاندارد صسل می‌تواند یک اتفاق تاریخی برای ارتقای صنعت زنبورداری در کشور باشد؛ پیرو آن مکاتباتی با سازمان استاندارد انجام گرفت و اعلام کردیم که بهتر است استاندارد اجباری در گام نخست، در کارگاه‌ها و کارخانجات بسته‌بندی صسل اجرا شود که در شورای عالی استاندارد نیز این پیشنهاد مطرح شد.

اکبریور افزود: پس از انجام مکاتبات لازم متوجه شدیم سازمان دامپزشکی در این مورد ملاحظاتی دارد و اعلام کرد که در ارتباط با زنبورصسل، «سند ملی ارتقای کیفیت و تضمین سلامت صسل» و پایش آلاینده‌هایی مانند باقیمانده دارو و سموم را در دستور کار دارد و بر این نظر بودند که استاندارد اجباری صسل نیز می‌تواند در این مسیر قرار گیرد.

پس از آن دوباره دختر زنبورصسل وزارتخانه اعلام کرد که استاندارد اجباری صسل می‌تواند همزمان و در راستای سند ملی ارتقای کیفیت و تضمین سلامت صسل که مورد نظر سازمان دامپزشکی است، انجام شود که این امر باعث تشویق تولیدکنندگان، افزایش ضریب اطمینان مصرف‌کنندگان و نیز افزایش صادرات صسل خواهد شد.

نظر ما بر این است که سازمان دامپزشکی می‌تواند برنامه‌های پایش خود را داشته و در راستای آن استاندارد اجباری صسل نیز اجرایی گردد تا صسل‌های تقلبی از بازار جمع شوند و در همان حال بتوانیم صادرات صسل را هم با میزان مناسبی انجام دهیم.

وی گفت: نظر ما بر این بود که استاندارد اجباری صسل باید انجام شود اما نباید سرعت را فدای دقت کرد و لازم است که این روند به صورت مرحله‌ای به اجرا درآید.

عسل طبیعی کلون

فروش انواع عسل، گرده گل، ژل رویال
فروش انواع دارو، تقویتی و تمایندگی اسیدفرمیک و اگزالیک

عسل تهیه شده در
بهترین بیلاقات
شهرستان دماوند در کشور
۰۹۱۲۸۰۹۷۷۱۴

تفاوت فاکتورهای عسل در هر منطقه

دکتر مصطفی مرادی، فعال و متخصص زنبورداری و تولید عسل نیز در گفت‌وگو با خبرنگار ما می‌گوید:

بحث استاندارد عسل، از سال‌های قبل مطرح بوده و استانداردهای اولیه آن را در دهه تصمت و قبل از آن مشخص کردند. در سال‌های ۸۴-۸۳ یک بازنگری بر مبنای کدکس اروپا تنظیم شد؛ اما بعد از آن اطلاعی از بازنگری دوباره آن نیست.

مرادی در ادامه گفت: عسل تولیدی در هر منطقه‌ای مشخصات خاص خودش را دارد و براساس گل، گیاه و مرتعی که زنبور در آن قرار می‌گیرد، فاکتورهای عسل آن متفاوت می‌شود. حتی به خاطر دارم طرحی پیشنهاد شده بود که بر اساس آن در کل کشور و از هر منطقه‌ای تعدادی کلنی انتخاب، عسل طبیعی از آن استخراج و معیارهای آن بررسی گردد و با در نظر گرفتن این مسئله استاندارد مناسبی تدوین شود، اما به دلیل نبود پشتوانه مالی اجرا نگردید.

به هر حال در استاندارد عسل بازنگری شد و حدود ۱۴-۱۵ فاکتور مختلف از قبیل ساکاروز، HMF، اسیدیته، هدایت الکتریکی، باقی‌مانده سموم و داروها، میزان پروتئین، دیاستازها، آنزیم‌ها و ... در این استاندارد لحاظ شده بود.

خواهان استاندارد اجباری هستیم اما با شرایطش

مرادی افزود: همه خواهان استانداردسازی عسل هستیم و بسیار ضروری است که نظارت منطقی روی تولیدات وجود داشته باشد، اما نکته‌ای که وجود دارد این‌که آیا اجرای آن امکان‌پذیر است یا نه؟! استاندارد اجباری، یک سری تمهیدات لازم دارد و یکسری کارها قبل از آن باید انجام شود.

وی توضیح داد: بعضی فاکتورها را که در عسل طبیعی وجود دارد می‌توان اجباری کرد، مثلاً درصد رطوبت، اسیدیته، هدایت الکتریکی و ... اما بعضی فاکتورها مانند HMF (هیدروکسی متیل فورفورال) که در عسل‌های طبیعی ۴۰ ppm در نظر گرفته می‌شود، در حرارت‌های بالای ۴۰ درجه سانتی‌گراد و نیز در مورد عسل‌هایی که مدت زیادی از نگهداری آنها گذشته و شرایط نگهداری مناسبی نداشته‌اند، HMF به‌صورت تصاعدی افزایش پیدا می‌کند.

یکی از ایتیم‌های استاندارد اجباری عسل در همه دنیا همین HMF است که فاکتور بسیار مهمی است اما در ایران بیشتر روی ساکاروز تکیه می‌کنند، در صورتی که صلا ساکاروز نمی‌تواند فاکتور چندان قابل اتکایی باشد. اولاً مقدار آن حتی در عسل‌های کاملاً طبیعی نیز بسته به نوع گل و گیاهی که زنبور از آن تغذیه کرده بسیار متفاوت و از صفر تا ۱۲ درصد هم دیده شده است و حتی در همین عسل‌های تقلبی که با آب و شکر تهیه می‌شوند نیز با اضافه کردن بعضی آنزیم‌ها، میزان ساکاروز آن را پایین می‌آورند. اما فاکتورهایی مانند HMF، اسیدیته و هدایت الکتریکی فاکتورهایی مهم‌تری هستند.

مرادی ادامه داد: برای استاندارد اجباری ابتدا باید فرهنگ مصرف عسل را به سمت و سوی درست خود هدایت کنیم. مثلاً در حال حاضر عرضه محصول عسل توسط هر شخصی انجام می‌گیرد و نظارت درستی نیز روی آن نیست. از طرفی، لازم است که مصرف کنندگان اطلاعات درستی از عسل داشته باشند تا چگونگی مصرفشان را بر اساس آن تغییر دهند. به‌عنوان مثال هیچ عسل طبیعی را بیشتر از یک سال نمی‌توانید نگهداری کنید که کریستاله نشده و رسوب نزند؛ همه عسل‌ها از ۲-۳ ماه بعد از برداشت کریستالیزه می‌شوند اما مردم آن را نمی‌پذیرند، یعنی شما اگر بهترین و استانداردترین عسل ممکن را به‌صورت رس‌زده به بازار عرضه کنید، کسی مشتری آن نیست.

زنبورداران به ناچار و برای جلوگیری از رس‌زدگی، به عسل حرارت می‌دهند. حرارت بالای ۴۰ درجه برای عسل مخرب است و کیفیت آن را به شدت پایین می‌آورد. حتی طبیعی‌ترین عسل‌ها هم در این شرایط دیگر کیفیت لازم را نخواهند داشت و اسیدیته، HMF، دیاستازها، آنزیم‌ها، خواص ضد میکروبی و ... را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

لازم است که فرهنگ مصرف عسل هم در نظر گرفته شود به همین دلایل است که برای استاندارد اجباری عسل، باید تمهیدات لازم دیده شود. از طرفی، قیمت عسل‌های طبیعی و با کیفیت، بسیار بالا رفته که توان خرید مردم را نیز باید در نظر داشت.

این متخصص تولید عسل در ادامه گفت: برای هر نمونه‌ای که بخواهد مورد آزمایش قرار گیرد، براساس نرخ‌های سال ۱۳۹۹، حدود ۱/۵ میلیون تومان هزینه می‌برد و باید این موضوع را نیز در نظر گرفته شود.

اگر چه استاندارد اجباری عسل یک ضرورت است، اما باید زمینه‌های اجرای آن فراهم باشد که مهم‌ترین موضوع در این خصوص شناخت درست از موضوع است و باید با تفهیم فرهنگ آن این کار همگانی کرد در غیر این صورت عملاً کاری از پیش نخواهد رفت. استاندارد اجباری را می‌توان در نخستین گام روی مراکز بسته‌بندی و کارگاه‌های از این دست انجام داد. اگر بازار مناسبی برای عسل‌های طبیعی، نظارت مناسب و فرهنگ مصرف اصلاح شود و سایر شرایط فراهم باشد، استاندارد اجباری عسل به پیشرفت صنعت زنبورداری در کشور کمک خواهد کرد. 📌

عرضه انواع عسل‌های طبیعی
گون، آویشن، گشنیز، کنار
عربکات، رازیانه و ...
ضمانت عرضه مستقیم
ژل رویال و کرده ایرانی
honey_amadai

محصولی از زنبورداری و تولیدی قادری
شماره بهره‌بردار: ۵۲/۱۴۶۵

همدان- اسدآباد
چهارراه تویسرکان، بلوار کشاورز
دفتر فروش: ۰۸۱۳۳۱۳۷۳۷۶
شماره: ۰۹۱۲۲۹۹۰۱۴۱
۰۹۱۸۸۱۱۹۲۰۷

Syva-Bax 9

9 in 1 against Clostridial diseases

C. perfringens A
α Toxoid

C. perfringens B
β and ε Toxoid

C. perfringens C
β Toxoid

C. perfringens D
ε Toxoid

C. septicum
α Toxoid

C. Novyi type B
β Toxoid

C. tetani
Tetanus toxoid

C. sordelli
C. sordelli

Anaculture of
C. chavoel

سیوا بکس ۹

واکسن کشته ۹ ظرفیتی

موثر در پیشگیری از بیماری های کلستریدیائی نظیر (انتروتوکسمی، قلوه نرمی، قانقاریای کبدی، کزاز، شاربن علامتی و ...) در گوسفند، بز و گاو

laboratorios syva s.a. [Spain]

شرکت داروسازی رویان دارو

تلفن: ۰۲۱-۵۷۸۰۳۰۰۰

www.rooyandarou.com

یکی از نکات بسیار با اهمیت در سرپرستی سگ‌ها، اطلاع از چگونگی بررسی توله‌سگ و انتخاب متناسب با هدف شما است. اهمیتی ندارد که یک سگ گران‌قیمت با مشخصاتی مانند نژاد خالص و دارای تجربه باکیفیت می‌خواهید یا از سگ‌های پناهگاه، یکی را می‌پسندید، اگر اخلاقیات و نوع رفتار آن با هدف شما فاصله داشته باشد، در بهترین حالت با تمرین و سختی بیشتر، نتیجه کمتری خواهید گرفت و احتمال ناامید شدن از سگتان و رها کردنش بیشتر از پذیرفتن آن خواهد بود.

دو نکته پراهمیت که در این مقاله به آن می‌پردازیم سلامت توله و چگونگی انتخاب تخصصی مناسب براساس هدف شما از داشتن از یک سگ است.

اگر شما در جایگاه یک شهروند، یک فعال اقتصادی و اجتماعی، یک عضو خانواده، نیاز به خرید و نگهداری سگ دارید بهتر است که به انتخاب یک توله مناسب فکر کنید. مطالعه این مطلب و توصیه آن به دیگران در حقیقت ضمن حفظ سرمایه خرید سگ، می‌تواند حیوان همراه و نزدیک به اهداف شما را برایتان به ارمغان بیاورد.

چگونگی انتخاب توله‌سگ مناسب

چگونه یک توله‌سگ سالم انتخاب کنیم؟

برای انتخاب توله‌سگ در ابتدا باید از بررسی کلی گروه (بازبینی پدر و مادر و دیگر توله‌سگ‌های همان زایمان) شروع و سپس به بررسی دقیق‌تر توله‌ای که انتخاب کرده‌اید بپردازید. برای شروع، از پرورش‌دهنده در مورد انتظا و دفع توله‌ها سوال کنید. (لازم به ذکر است که حتماً از اعتبار پرورش‌دهنده و خوشنامی او اطمینان حاصل کنید).

آیا همه توله‌سگ‌ها غذای خشک می‌خورند؟ آیا استفراغ کرده‌اند یا دچار اسهال شده‌اند؟ آیا توله‌سگ‌ها از نظر انگل‌های روده درمان شده‌اند؟ (همه توله‌سگ‌ها باید از سن ۱۵ روزگی هر ۲ هفته کرم‌زدایی شوند). در عمل مشاهده کنید که آیا همه آنها بازی می‌کنند یا یک توله آرام بین‌شان وجود دارد که به گوشه‌ای عقب‌نشینی می‌کند؟

آیا توله‌سگی وجود دارد که همیشه به نظر می‌رسد سر دسته گروه است؟ اگر یک سگ قاطع و قوی می‌خواهید؛ سر دسته برای شما مناسب‌تر است. اما اگر یک دوست مطیع می‌خواهید، توله‌سگی که گوشه‌ای نشسته را انتخاب کنید.

موضوع مهم دیگر بررسی سلامت ظاهری سگ است. حتماً توجه کنید که آیا توله‌سگ‌ها پوستی سالم و درخشان دارند یا کدر و پوسته پوسته هستند؟ آیا لکه‌های کجلی یا زخم را مشاهده می‌کنید؟ توله‌سگ‌ها باید پوستی سالم و بدون هیچ‌گونه ریزش مو یا قرمزی و زخم داشته باشند. حرکت آنها را تماشا کنید. آیا روی هر چهار پا حرکت می‌کنند یا کمی لنگ می‌زند؟ توله‌سگ‌ها راه رفتن ناتوانی دارند، اما باید وزن آنها به‌طور مساوی روی تمام اندام‌هایشان تقسیم شود.

پس از ارزیابی گروهی، توله‌سگی را که انتخاب کرده‌اید به‌صورت شخصی تمرکز کنید، او را از خواهر و برادرهایش جدا کنید و از نزدیک به او نگاه کنید. اعضای حساس را یک به یک بررسی کنید.

چشم‌ها باید بدون قرمزی و تخلیه پاک شوند. در اطراف چشم نباید ریزش مو وجود داشته باشد. توله‌سگ نباید چشمانش را جمع کند یا بمالد. گوش نباید بو یا ترشح داشته باشد. فلپ گوش باید با موهای سالم پوشانده شده باشد. خراشیدن گوش نشانه بیماری است. بهتر است بینی کمی ترشحات شفاف داشته باشد، اما ترشحات رنگی، طبیعی نیست. توله‌سگ باید به راحتی و بدون سر و صدا از بینی نفس بکشد.

بالای سر ممکن است یک قسمت نرم کوچک داشته باشد. اگر ناحیه نرم از یک سکه بزرگ‌تر باشد، می‌تواند باعث مشکلات مرتبط با فاصله میان استخوان‌های جمجمه سر باشد. لته باید به رنگ صورتی روشن، مرطوب و سالم باشد.

دندان‌های بالا و پایین باید تراز شوند مگر اینکه در آن نژاد خاص Under-Bite استاندارد محسوب شود (به‌عنوان مثال Bulldog و Pekingese). زیر شکم توله‌سگ را حتماً معاینه کنید. بیرون‌زدگی در این ناحیه می‌تواند نشانه فتق ناف باشد. اگر بیرون‌زدگی در این قسمت بدن ظاهر شود، می‌تواند به معنای نیاز به جراحی باشد.

رفتارهایی که معمولاً یک سگ سلطه‌جو یا تهاجمی بروز می‌دهد شامل موارد زیر است:

- سوار شدن روی سگ‌های دیگر (فارغ از جنسیت)
- محافظت برخاستگانه از غذا و اسباب‌بازی خود و دزدیدن آنها از دیگران
- جلب توجه سگ‌های دیگر به‌طور همیشگی
- باز کردن راه خود به جلوی دسته هنگام راه رفتن با دیگر سگ‌ها
- مجبور کردن سگ‌های دیگر به صبر کردن برای او
- خودداری از لیسیدن دهان دیگر سگ‌ها
- سگ‌های مسلط همیشه در مسابقات زل‌زدن به دیگر سگ‌ها (که اغلب خودشان شروع‌کننده آن هستند) و مسابقاتی مثل کشیدن ناگ و پوپه برنده هستند که نشان از قدرت و تسلط همزمان آنها دارد

در سوی دیگر سگ‌های مطیع، معمولاً رفتارهایی مانند: انداز کردن در زمان ملاقات سگ‌های دیگر به عنوان نشانه اطاعت و زیردست بودن و نشان دادن توجه به سگ‌های دیگر به خصوص با لیسیدن دهان آن‌ها دارند. سگ‌های دارای این تیپ شخصیتی، از زل‌زدن به چشم دیگر سگ‌ها اجتناب می‌کنند و زمانی که دسته سگ‌ها شروع به بازی یا غذا خوردن می‌کنند عقب می‌ایستند. همچنین خوابیدن به پشت و نشان دادن شکم، علامت اطاعت است.

روابط اجتماعی سگ

اصولاً یک سگ برای دانتن شخصیت مسلط یا مطیع نباید همه گزینه‌های بالا را داشته باشد. چون خصوصیات رفتاری در بازه اطاعت تا تسلط، متغیر هستند. هر سگ دارای درجه‌ای از شخصیت است که با دیگر سگ‌ها متفاوت است و رفتارهای شخصی را برای هر سگ می‌سازد. باید در نظر داشت سگ‌هایی که به‌صورت گروهی نگهداری می‌شوند نسبت به تیپ جمعی دسته خود نیز، واکنش نشان می‌دهند و ممکن است میزان تسلط آنها با توجه به شخصیت هم‌دسته‌ای‌ها تغییر کند. شما می‌توانید با توجه به چگونگی روابط اجتماعی سگ خود، با دسته‌های دارای تیپ متفاوت در طول زمان تیپ شخصیتی دقیق‌تری را بشناسید. به‌طور کلی سگ‌هایی که مطیع‌تر هستند را به دلیل جاگیری در پایین هرم تسلط، می‌توان راحت‌تر در کنار خانواده نگهداری کرد. آنها راحت‌تر اطاعت می‌کنند و با زحمت کمتری چارچوب خود را در خانه یاد می‌گیرند. اما سگ‌هایی که مسلط هستند، دارای انرژی بالاتر و نیاز به چارچوب‌های سخت‌تری دارند که تفهیم جایگاه آن‌ها در هرم تسلط را مشکل می‌کند.

سگ‌های گارد، پلیس و ورزشی

این تیپ از سگ‌ها بیشتر برای کارهایی از قبیل: گارد، پلیس و فعالیت‌های ورزشی استفاده می‌شوند.

دانش در مورد تیپ شخصیتی سگ حتی باصحت می‌شود شما بتوانید تشخیص دهید سگ شما با کدام تیپ شخصیتی راحت‌تر است و در کدام دسته احساس امنیت بیشتری می‌کند. این موضوع باصحت می‌شود شما بتوانید حداکثر کارایی ممکن را با حداقل مشکل به دست آورید.

مشاوره یا متخصصان با تجربه و مطالعه مطلب فوق می‌تواند در انتخاب سگ مورد نظر و لذت بردن از همراهی حیوان با انسان، مدد رسان باشد

باید چه زمانی

برای اولین بار به دامپزشک مراجعه کنیم؟

توله‌سگ جدید خود را در اسرع وقت برای "معاینه قبل از خرید" نزد دامپزشک ببرید. حتی وقتی به پرورش‌دهنده پول پرداخت کرده باشید، خرید حیوانات "پیش‌خرید" نامیده و می‌شود. بیشتر تولیدکنندگان محترم یک دوره آزمایشی (۷۲ ساعت در استاندارد جهانی و ۲۴ ساعت در استاندارد ایران) را قبل از نهایی شدن توافق‌نامه مجاز می‌دانند که در صورت مریضی، موظف به بازپس‌گیری سگ و مرجوع کردن مبلغ خرید هستند. بهتر است همان روزی که توله‌سگ خود را تحویل می‌گیرید، قرار ملاقات دامپزشکی را تعیین تا بلافاصله مشکلات احتمالی موجود را شناسایی کنید.

پس از معاینه مضماتی، دامپزشک با گوشت دادن به ضربه قلب، بررسی چشم و گوشت، ارزیابی دندان‌ها و لثه‌ها، لمس شکم، بررسی غدد لنفاوی، شناسایی فتق‌ها و فاصله میان استخوان‌های جمجمه، جستجوی کک، کنه و آزمایش انگل روده، تحلیفات دقیق‌تری را انجام می‌دهد و از سلامت کامل سگ اطمینان حاصل می‌کند. حالا می‌توانید با اطمینان خاطر سگ خود را به خانه ببرید.

انتقال سگ به خانه

برای انتقال با کمترین استرس توله‌سگ، یک حوله تمیز از خانه بیاورید و به سگ مادر و چند توله آن بمالید. توله‌سگ خود را در این رایحه آشنا بپیچید تا انتقال او به خانه جدید راحت باشد. وقتی برای اولین بار با توله‌سگ خود از در ورودی عبور می‌کنید، یک دقیقه وقت بگذارید تا او را با محیط جدیدش آشنا کنید.

بگذارید در خانه اکتشاف کند، هرچه جلو می‌رود و بو می‌کشد؛ بی‌سر و صدا در کنارش بایستید. سپس کمی بازی کنید تا ببیند جدید خود را بیشتر تقویت کنید. اگرچه آزمایش دقیق شخصیتی در سن‌های پایین امکان‌پذیر نیست، اما می‌توانید ارزیابی کلی از شخصیت توله‌سگ خود را در سن‌های پایین به‌دست آورید. نکاتی که باید به آن توجه کنید از این قبیل است:

آیا سگ شما به بازی علاقه‌مند است؟ آیا وقتی دستتان را جلو می‌آورید از لمس شما استقبال می‌کند و دستتان را بو می‌کشد؟ آیا در اطراف مردم راحت است یا فقط هنگامی که شما نزدیک می‌شوید احساس راحتی دارد؟

برای شناخت کلی از خشونت، توله‌سگ را به پشت برگردانید و به آرامی در همان وضعیت نگه دارید. توله‌سگ‌ها اغلب کمی تلاشی خواهند کرد و سپس به سرعت نشان می‌دهند که به موقعیت آلفای شخصی که آنها را نگه داشته است احترام می‌گذارند. اما سگ‌هایی که بیش از اندازه مقاومت می‌کنند معمولاً ماهیت تهاجمی‌تری دارند.

مطالعات به عمل آمده نشان داده که سموم علفکش، دارای مواد ناشناخته‌ای هستند که می‌توانند موجب مرگ زنبورها شوند. اگر چه روی لیبیل بسیاری از محصولات سموم شیمیایی قید می‌شود که برای زنبورها بی‌خطر است، اما در عمل بسیاری از این سموم عامل مرگ زنبورها هستند. سم راندآپ یکی از سموم علفکشی که در سرتاسر جهان مصرف می‌شود و کشاورزان علاقه خاصی به آن دارند. این سم دارای ماده موثره گلایفوسیت است.

تحقیقات، معلوم کرده که آثار مخرب گلایفوسیت بر جمعیت زنبورها بسیار بیش از آن میزان است که تاکنون شناخته شده است. ولی مقادیر سمیت عناصر موجود در این سموم به دلیل آن که کمتر مورد مطالعات آزمایشگاهی قرار گرفته‌اند، تاکنون معلوم نیوده است. سموم آفتکش و علفکش ساخته شده‌ای که به فروش می‌رسند، دارای فرمولاسیون‌های با ترکیبات مختلف هستند که به همراه یک، دو و حتی چند عنصر فعال، موجب اثرگذاری بیشتر سم برای چسبیده شدن به اندام‌های گیاهی می‌شوند.

رابطه راندآپ با مرگ زنبورها

زنبورداران؛ توجه جدی

در این بررسی معلوم شده که این مواد افزودنی و تشدیدکننده قدرت سم می‌توانند به نوبه خود، بسیار سمی باشند و به گونه‌ای موجب کاهش ظرفیت تنفس و در نهایت خفه شدن زنبورها شوند.

در حالی که محققان اظهار داشتند بعضی از این ترکیبات اثرات منفی قابل توجهی بر زنبورها ندارند، اما یکی از این علفکش‌ها در یک مدت ۲۴ ساعته، ۹۶ درصد از زنبورهای مورد آزمایش را کشت. در خلاصه این بررسی این‌گونه توضیح داده شده که: ۹۴ درصد از زنبورها از سم راندآپ «Ready to use» و ۳۰ درصد دیگر از زنبورها با راندآپ «proactive» در مدت ۲۴ ساعت تلف شدند.

سم علفکش «Weedol»، مرگزایی قابل توجهی نداشت و معلوم گردید که «گلایفوسیت» به‌تنهایی موجب مرگ زنبورها نشده است.

نکته بسیار مهم در این مطالعه نشان داد که نقیصه مرگ‌زا بودن علفکش‌ها به چگونگی فرموله کردن آن‌ها برمی‌گردد. یکی از محققان می‌گوید: اکنون به عهده دولت است که به این مسئله بپردازد، چرا که سازمان «EPA» (حفظ محیط‌زیست) همچنان به نادیده گرفتن آسیب‌های آفتکش و علفکش‌ها ادامه می‌دهد.

براساس اعلام مرکز امنیت غذایی (CFS)، در حال حاضر تعداد ۱۱-۲ فرمولاسیون ثبت شده سم وجود دارد که دارای عناصر گلایفوسیت فعال هستند و هر یک از آنها مخلوطی از عناصر به اصطلاح «بی‌اثر» را نیز به همراه دارند.

ضرورت اعلام داده‌های ایمنی‌سازی سموم

در سال ۲۰۱۷، گروهی از کشاورزان آمریکایی دادخواستی را به سازمان «EPA» ارائه دادند که براساس آن می‌بایست شرکت‌های سازنده سموم، داده‌های ایمنی‌سازی محصولات خود و مواد افزودنی را اعلام نمایند.

سازمان «EPA» می‌باید هرگونه سمی را که برای زنبورها شرایط مسمومیت ایجاد می‌کند، آزمایش کرده و شناسه‌های «سری» مواد افزوده شده به فرمولاسیون‌ها را برای مطالعه و بررسی در اختیار محققان قرار دهد.

براساس دادخواست مذکور، باید استفاده از راندآپ در زمانی که زنبورها روی گل‌ها می‌نشینند و احتمال مرگ آن‌ها افزایش می‌یابد، ممنوع گردد. این دادخواست شامل تمام فرمولاسیون‌های آفتکش‌ها و علفکش‌ها نیز می‌شود.

باید این طرح، قبل از آن که برای حفظ جان زنبورها خیلی دیر شود، به اجرا درآید.

نکته دیگر آن است که سم «راندآپ» که

توسط غول سازنده سموم شیمیایی، شرکت

مونسانتو که در سال ۲۰۱۸ توسط شرکت

Bayer خریداری شد، رابطه معنی‌داری

با ایجاد سرطان در انسان دارد.

ادغام این دو شرکت توسط

فعالان محیط‌زیست و گروه‌های ایمنی غذا

به دلیل آن که شرکت‌های مذکور

بزرگ‌ترین مرزه‌کننده بذره‌های

ترازیخته و سموم شیمیایی در

جهان نیز هستند، محکوم شد.

چرا که می‌تواند به دلیل ایجاد یک

قدرت جهانی، غیرقابل رقابت و

توصیه‌ناپذیر باشد. □

ملیکا گل‌یاف

قرقی نمی‌کند که کدامیک، آقا یا خانم، وقتی در پایان روز وارد خانه می‌شوند باید در مسیر راه خود سری هم به سوپرمارکت یا فروشگاه محل بزنند و تعدادی قوطی، جعبه و بسته‌قلزی و لاکتی و پلاستیکی را که دارای غذاهای آماده یا نیمه‌آماده‌اند، در کیسه پلاستیکی بریزند تا تمام سبب و ناهار فردا را بتوانند در فرصتی کوتاه تدارک ببینند. امروزه غذاهای آماده و نیمه‌آماده تقریباً در تمام کشورهای توسعه‌یافته و کمتر توسعه‌یافته بخش جدایی‌ناپذیر از زندگی آدم‌ها هستند و میلیون‌ها انسان، وابستگی کاملی به آن‌ها دارند و آشپزخانه‌ها شاید در روزهای تعطیل رنگ و بوی غذای دست‌پخت کدبانوی خانه را به خود ببینند.

اما این یک طرف قضیه است، سوی دیگر این موضوع شرکت‌ها، کارخانه‌ها و کارگاه‌هایی هستند که در تهیه مواد اولیه، آماده‌سازی، فرآوری، نوآوری‌ها در تولید، در نظر گرفتن سلاقی، خواسته‌های مشتریان، حضور در میدان رقابتی که صدها و شاید هزاران رقیب در آن حضور دارند، رعایت استانداردهای بهداشتی و ایمنی مصرف‌کنندگان و دهها شرط و شروط دیگر را باید رعایت کنند که در غیر این صورت میدان را به رقبای واگذار می‌کنند.

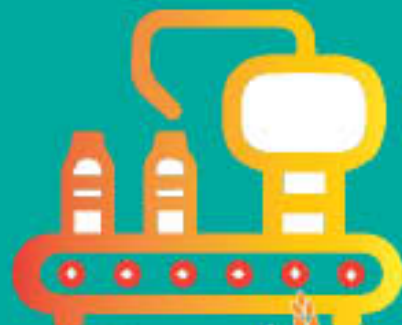
در حال حاضر تولید غذاهای نیمه‌آماده که در اندکی زمانی برای خوردن آماده می‌شوند به یک صنعت پر جنب و جوش، اشتغال‌زا، دارای ارزش افزوده بالا، سودآور و بدون وقفه و تعطیلی، تبدیل شده و کمتر سرمایه‌گذاری در این صرصه با ضرر و زیان روبرو شده است.

غذاهای نیمه‌آماده از سیب‌زمینی و انواع سالاد گرفته تا غذاهای گوشتی و پروتئینی برای آنهایی که کمتر به آشپزی علاقه دارند یا اصلاً آشپزی نمی‌دانند، راهکار میان‌بری برای پر کردن شکم است، صنعتی رو به رشد که همچنان به حیات خود ادامه خواهد داد. □

از زمانی که چهار زانو دور سفرهای که مادر وسط اتاق می‌انداخت و به نوبت در بشقاب‌هایی که از بزرگ‌ترین فرد خانواده که پدر بود، آغاز به کشیدن غذایی که ساعت‌ها برای مهیا کردنش زحمت کشیده بود، خیلی سیری نشده است. شکل طراحی و معماری خانه‌ها که تغییر کرد، دو بخش از هر خانه‌ای خواه ویلایی یا آپارتمانی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار شدند، اول آشپزخانه و دوم اتاق خواب، الگویی برای خوردن و خوابیدن، اما آشپزخانه نقش خاص خود را داشت و نقطه پرگار خانواده بود. مرکز فرماندهی که بانوی خانه که عطر و بوی غذاهایش گاه به قول معروف تا هفت تا محله دورتر می‌رفت. هر عضوی از خانواده به محض ورود و قبل از هرکاری، سری به آشپزخانه می‌زد و نگاهی به قابلمه و دیگ روی اجاق گاز می‌انداخت تا از کم و کیف آنچه باید تناول کند آگاه شود. اما سرمت تغییر و تحولات در ارکان زندگی آدم‌ها ملزومات خود را نیز به همراه آورد، چون زوجی که هر روز صبح اول وقت عازم محل کار خود شده و در پایان روز، خسته و کوفته به خانه برمی‌گردند، دیگر مجالی آن چنان که لازمه حضور فعال در آشپزخانه باتند را نمی‌یابند. اما شکم را نمی‌توان خالی نگه داشت چون رابطه مستقیمی با مغز دارد.

آماده برای غذاهای نیمه‌آماده

صنایع غذایی

مهندس ریسا حیدری

ایران در زمره ۱۰ کشور برتر جهان در تولید انواع میوه است که به دلیل تنوع اقلیمی و دارا بودن یازده اقلیم از ۱۳ اقلیم جهانی، تقریباً در تمام طول سال قادر به تولید انواع میوه است. فرصتی طلایی که می‌تواند موجب رشد و توسعه صنایع فرآوری، تکمیلی و تبدیلی گردیده و کشور را از واردات بسیاری از انواع آبمیوه، شربت‌ها، پودرهای میوه، نکتار و ... که به شکل رسمی یا قاچاق وارد کشور می‌شوند، بی‌نیاز کند. سهم تولید انواع میوه از کل محصولات کشاورزی، سالیانه گاه تا ۱۳ میلیون تن می‌رسد که در سال‌های مختلف و بسته به شرایط آب و هوایی، فراز و فرودهایی در مقدار آن ایجاد می‌شود. از کل انواع میوه‌های هسته‌دار و دانه‌دار، دو میوه سیب درختی با حدود ۴ میلیون تن و انواع مرکبات با ۲/۱۵ میلیون تن در صدر این فهرست قرار دارند که این میزان از تولید، امکان فعالیت‌های مرتبط در صنایع تبدیلی و تکمیلی را فراهم می‌نماید. اما شوربختانه دیده می‌شود که بخش عظیمی از این میوه‌ها به جای تبدیل به ثروت مبدل به ضایعات شده و خسارات فراوانی به باغداران وارد می‌کند. مدیرعامل اتحادیه سراسری باغداران کشور می‌گوید: به دلیل نامطلوب بودن روش‌های برداشت و نگهداری، در حدود ۳۰ درصد از میوه‌ها از بین می‌روند. در صورت صحت این گفتار، پرسشی که مطرح می‌شود آن است که چرا باید چنین حجم عظیمی از میوه‌هایی که بسیاری از کشورها از داشتن آن‌ها محرومند و برای تولید آنها هزینه‌ها و زحمات بسیاری به باغداران تحمیل گردیده، این چنین سهل و آسان از بین بروند و مشکل واقعی در کجا است؟

در آغاز دهه ۱۳۹۰، براساس آمارهای ارائه شده، سرانه مصرف میوه در کشور ۱۵۱ کیلوگرم بوده، اما در پایان این دهه یعنی سال ۱۳۹۹، این سرانه مصرف به ۱۰۰ کیلوگرم کاهش یافته است. اگر چه عاملان این کاهش مصرف که خسارات چندجانبه‌ای را در بر دارد، حاضر به پذیرفتن تقصیر و قصور خود در این زمینه نیستند، اما به چند نکته می‌توان اشاره کرد: اول، افزایش جمعیت که با اضافه تولید می‌توانستیم سرانه ثابتی داشته باشیم و دوم، فقر و ناتوانی اکثریتی از احاد جامعه که منجر به کاهش مصرف حتی به شکل حداقلی شده است. در حال حاضر این سرانه مصرف ۱۰۰ کیلوگرم را حتی می‌توان متعلق به افراد متمول و از متوسط به بالا دانست.

سوم، چشم بستن و نبود درک مسئولیت در بنا نهادن زیرساخت‌ها و ساز و کارهای لازم در عرصه‌های مالی، مادی و معنوی از سوی دولت‌ها از ابتدا تاکنون، به منظور تبدیل به احسن کردن مزاد میوه‌های تولیدی برای مصرف داخل و از آن مهم‌تر صادرات است.

همه ساله بخش زیادی از میوه‌های درجه ۱، ۲ و ۳ که فرآوری و تبدیل آن‌ها چندان کار سختی نیز به نظر نمی‌رسد، از بین می‌روند، اما اراده‌ای در تبدیل آن‌ها به مواد با ماندگاری درازمدت وجود ندارد.

تأیید این اراده‌ها در مسیر افزودن به عده ایرانیان زیرخط فقر، تخریب محیط زیست، جنگل‌زدایی، بیابان‌زدایی و موارد دیگری از این قبیل صرف می‌شود. دهه‌ها است که قوه برافه صنایع تبدیلی و تکمیلی تکرار می‌شود و حرکتی سازنده در این مسیر دیده نشده است.

اما روی دیگر سکه

تولید محصولات کشاورزی و میوه‌های درختی امری مستمر و همیشگی است و افراد زیادی نسل اندر نسل به این کار مشغول بوده و از این راه کسب درآمد و زندگی کرده‌اند و امکان دست کشیدن از آن را ندارند. اما در این مسیر، حلقه گم‌شده‌ای وجود دارد که همه‌ساله و به صورت تکراری، میوه‌ها را نابود و به کشور زیان وارد می‌کند و آن نبود صنایع تبدیلی و تکمیلی در قطب‌های تولید میوه، حمایت و آسان‌سازی روند احداث کارخانه‌های جدید و رابطه نداشتن باغدار و کارخانه‌دار به شکلی ارگانیک و تعریف شده است.

آنچه در حال حاضر اقتصاد کشور را آزار می‌دهد، ضعف صادرات کالاهای غیرنفتی است که در صورت استفاده بهینه از مزاد تولید میوه می‌توان آن‌ها را به استانداردهای صادراتی ارتقا داد. از سوی دیگر سالیانه میلیون‌ها لیتر انواع آبمیوه و به شکل رسمی و یا قاچاق وارد کشور می‌شود، اما در همین زمان ده‌ها هزار تن سیب و پرتقال به ضایعات تبدیل و دور ریخته می‌شود که در این رابطه نمی‌توان تولیدکننده میوه‌ها را مفسر دانست، بلکه گناه به گردن آن‌هایی است که در ایجاد زیرساخت‌های لازم اقبال کرده‌اند. از جنوب تا شمال و از شرق تا غرب کشور، پتانسیل‌های کافی برای تولید میوه، بسیار بیش از مفادیر کنونی وجود دارد، اما گویی ثروت‌سازی از این مواهب الهی در مخیله مسئولان نمی‌گنجد.

صنایع لبنی نیز فرصت ممتنمی برای تولید محصولات با طعم انواع میوه به شمار می‌روند، اما دریغ ...

دریغ که بخش اشتغال‌ساز، پول‌ساز، ارزش‌ساز و نجات‌دهنده کشاورز و کشاورزی (صنایع تبدیلی) در گوشه رینگ در حال احتضار است. □

چگونه می‌توان به برجسبی که روی شیشه روغن زیتون است اطمینان داشت؟

مطالعات و بررسی‌های انجام شده در این زمینه نشان داده که معمولاً ۷۰ درصد از روغن‌های زیتونی که در مغازه‌ها به فروش می‌رود، برجسب تقلبی دارند.

با خواندن مطالب زیر خواهید آموخت که چگونه بتوانید یک روغن زیتون واقعی را از تقلبی تشخیص دهید.

اگر از یک بفالی یا فروشگاه، روغن زیتون خریداری می‌کنید به این عبارت کوتاه (Extra virgin cold-pressed) «فوق‌خالص با پرس سرد»، توجه کامل داشته باشید. در اغلب اوقات، چنانچه برجسب را با دقت بخوانید، متوجه خواهید شد که یک روغن مخلوط را خریداری کرده‌اید. نکته موزیانه در آن است که روغنی که به عنوان روغن زیتون با «درجه بالا» و اغلب «فوق‌خالص» معرفی شده، به هیچ عنوان چنین چیزی نیست، بنابراین با دقت کامل و برای اطمینان هر چه بیشتر برجسب را بخوانید.

متقلبانه معرفی کردن روغن زیتون، کار پرمفعت و نان و آبداری بوده که سابقه‌ای چند هزار ساله دارد. لوح‌هایی با خط میخی از قرن چهاردهم قبل از میلاد (قدیمی‌ترین نوشته در مورد روغن زیتون) بیان می‌کنند که گروه‌هایی از بازرسان که به دستور شاه به کارگاه‌های روغن‌کشی مراجعه می‌کردند، در پی شناسایی اعمال کلاهبردارانه در زمینه تولید روغن زیتون بودند.

امروزه این کار به صورت یک جرم سازمان داده شده درآمده، که بازرسان به‌طور مستمر در پی یافتن آن هستند اما داستان تاسف‌بار آن است که متقلبان، همیشه در این قضیه پیروز از آب در می‌آیند. در یک برنامه تلویزیونی (۶۰ دقیقه) در آمریکا که براساس بازرسی‌های مجله نیویورکر به صمل آمد مشخص شد که بیش از ۷۰ درصد از روغن‌های زیتون در آمریکا، تقلبی یا در اصطلاح «Fake» هستند، چرا که منافع آن در مقایسه با قاچاق کوکابین بیشتر و تقریباً بدون هرگونه خطری است.

نکته بسیار مهم آن است که روغن زیتون Extra Virgin تاریخ مصرف داشته و بنابراین تولید آن سوناور است. به همین دلیل است که بازار این روغن‌های تقلبی این همه پرچوش و فروش است.

امکان دارد روغنی که در حال حاضر مصرف می‌کنید، مخلوطی از روغن‌های دیگر باشد یا بدتر از آن، این که به‌طور کلی روغن زیتون نبوده بلکه نوعی از روغن‌های گیاهی همراه با رنگ‌ها و عطرها شیمیایی باشد. حتی سازمان غذا و داروی آمریکا (FDA) نمی‌تواند یا نمی‌خواهد به‌طور دائم روغن‌های زیتون را بازرسی نماید.

یکی از دلایل این پیگیری نکردن، ناتوانی در کنترل ۳۵ هزار تن روغن زیتون وارداتی در طول سال است. حال پرسش آن است که چرا پس از آن همه رسوایی‌ها و تقلب‌ها، هنوز بطری‌های روغن زیتون تقلبی روی قفسه سوپرمارکت‌ها قرار دارند؟ مصرف‌کنندگان چگونه باید خود را از این کلاهبرداری گسترده حفظ کنند؟

برای خرید روغن زیتون به چند نکته توجه کنید. اول آن که باید در یک بطری تیرمرنگ باشد. نوشته روی برجسب باید Extra Virgin Olive Oil باشد. نکته سوم تاریخ برداشت زیتون است و چهارم آن که نباید بیش از ۱۸ ماه از تولید آن گذشته باشد.

نکته مهم قیمت روغن زیتون واقعی است که می‌تواند از سایر روغن‌های موجود بیشتر باشد. باید توجه داشت که قیمتی که برای یک بطری روغن زیتون پرداخت می‌کنید همان چیزی باشد که شما انتظار دارید. قطعاً روغن‌های زیتون ارزان مشکل دارند. ❏

مراقب روغن‌های زیتون تقلبی باشی

دلند

دلند باز هم سربلند

تلفن کارخانه :
۰۱۷-۳۵۸۶۶۰۰۰
تلفن مرکز پخش تهران:
۰۲۱۸۸۹۳۱۰۷۰ و ۸۰

TECHNOGEN
international company

«میکسر شیر» برای تغذیه گوساله

• ساخت کشور آلمان •

ظرفیت ۲۵۰ لیتر

تنظیمات هوشمند:

• مقدار شیر

• دمای شیر

• شستشوی اتوماتیک

• همزن برای یکنواختی

در مدل‌های پاستور و خودکشش

تهران، پلوار میرداماد، شماره ۴۴۲ (ساختمان مهتاب)، طبقه سوم

۰۲۱-۸۸۸۸۰۵۷۷

۰۹۱۳-۹۹۳۷۱

www.technogen.ir info@technogen.ir

پنج کاری پرزگشت و زرع نیست

کیفیت پایدار نامی ماندگار

- شرکت گیاه با بیش از پنجاه سال سابقه در امر تولید نهاده های کشاورزی، کودهای شیمیایی و سموم دفع آفات نباتی
- اولین تولید کننده سموم، کودهای شیمیایی و کودهای مرکب در ایران